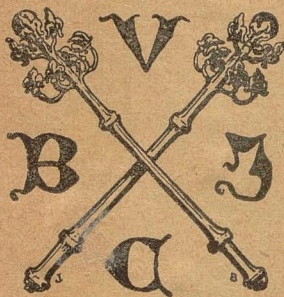

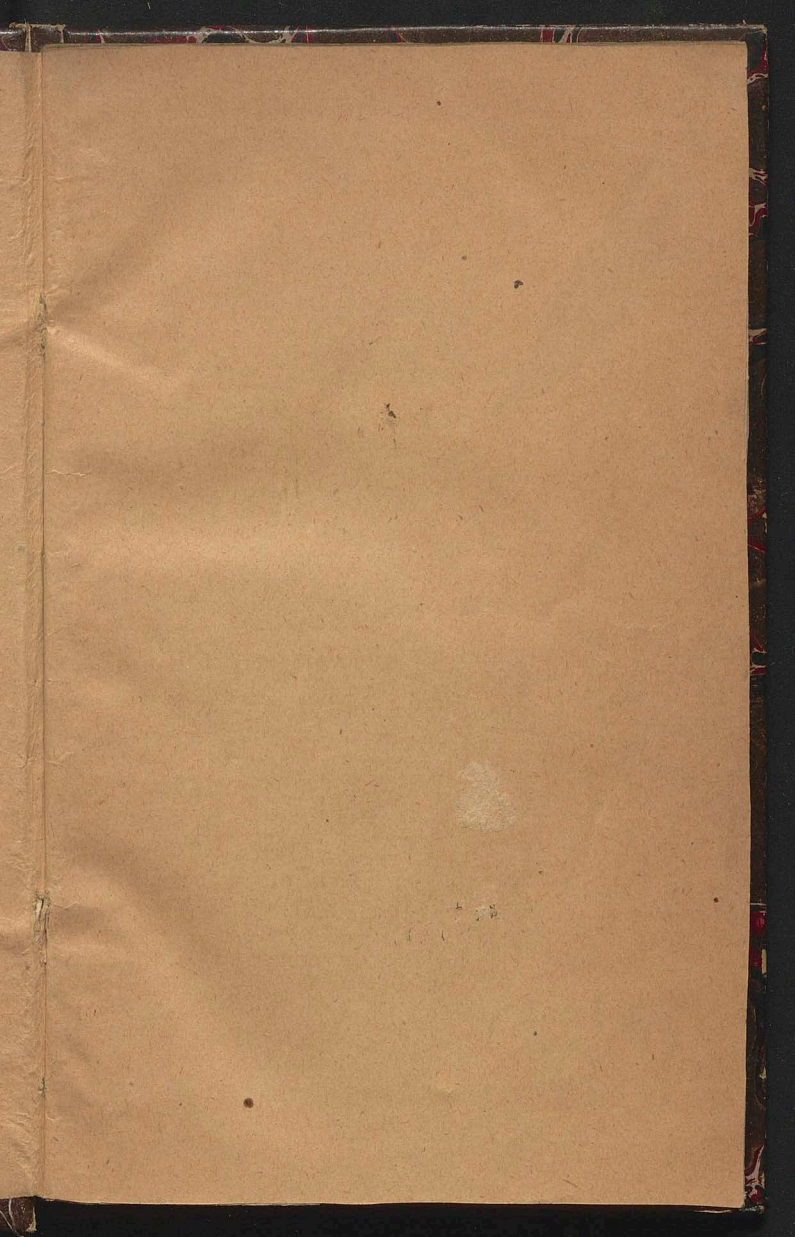

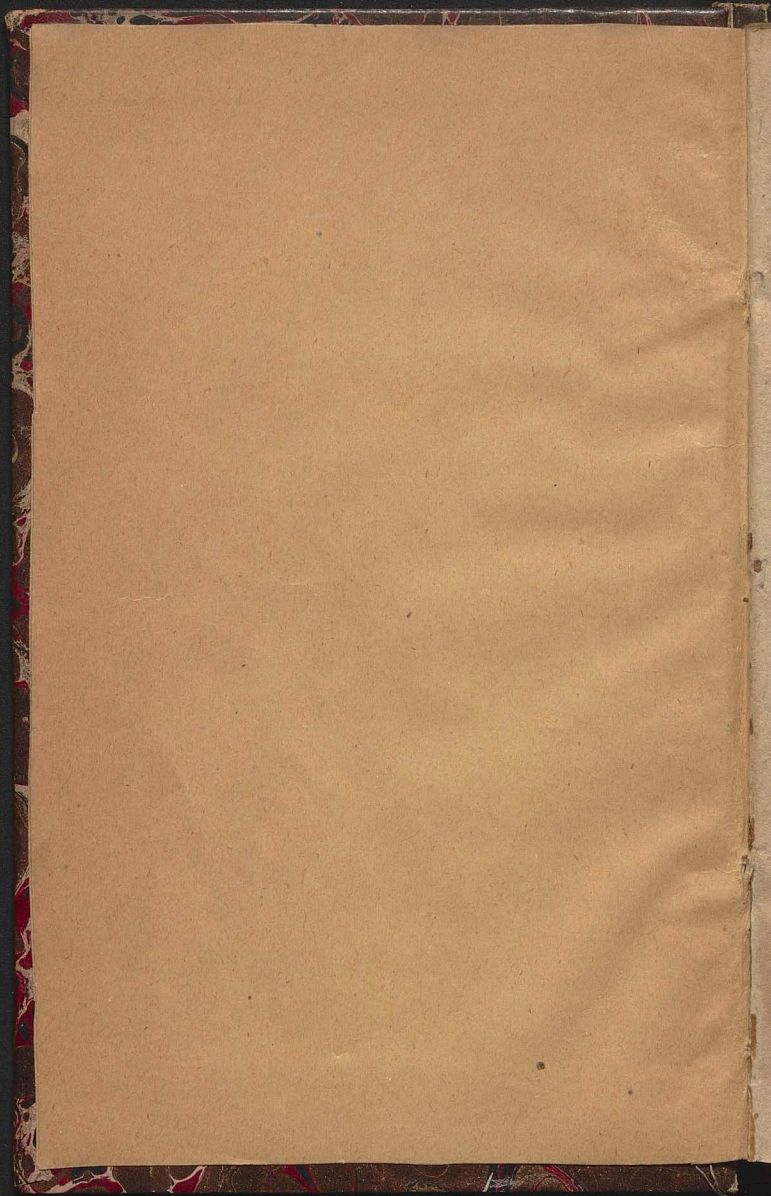
10886

I Mag. St. Dr. P

10886

RUDIMENTA
HISTORICA

five

0145 1/2 Tr

Brevis, facilisque Methodus Ju-
ventutem Orthodoxam noti-
tiâ Historicâ imbuendi,

Pro Gymnasiis Societat: JESU

AUTHORE

Ejusdem Societatis

SACERDOTE.

OPUSCULUM

TERTIUM

De

Regnis, aliisque Orbis Pro-
vinciis.

CALISSII,

Typis S.R.M. Coll: Soc: JESU

Annô Domini 1755.

P R Æ F A T I O

Ad Benevolum Lectorem.

10886 I

OPusculum hoc, Catholicæ potissimum Juventutis, in Societatis nostræ Gymnasis instituendæ usibus destinatum, eò collimat, ut tenera hæc ætas brevî, captivè haud admodum difficilî de variis Regnis, & Orbis Regionibus notitia jam nunc imbuetur. Equum porrò videbatur, ut Polona juvenus de suamet Patria aliquantò plenorem eruditionem hauriret, quam de exterorum historiis. Ea causa est, cur de Polonorum Regno nonnihil fusius agatur. Benevulus Lector amicè convenitur, uti meminisse iterum non gravetur, etiam hoc tertium Opusculum æquè ac priora, non nisi Rudimentum esse & experimentum, quò demum faciliore modò nostra Catholica Juventus circa dispendium consueti Laboris Scholastici ad historicorum cognitionem deduci possit: Quid verò in historico hoc nostro Tyrocinio emendandum sit, magisque elimandum, experientia ipsa, & exercitatio docebit. Quocirca si cui quidpiam de præcipuis maximè familiis, prætermissum videatur, veniam dabit: neque enim hæc Rudimenta Historica viris scribimus, sed Scholarum nostrarum tyronibus, qui nimia rerum mole non erant obruendi; præsertim quòd aliqua, quæ deesse videntur, alibi recurrant.

Distributio Opusculi.

P A R S I.

De Polonia & Germania.

C A P U T I.

De

P O L O N I A.

- §. 1. De Regno Poloniæ compendiosa narratio.
 §. 2. De Divisione Poloniæ.
 §. 3. De Ducibus & Regibus Poloniæ.
 §. 4. De Ordine Poloniæ.

C A P U T II.

De hodierna Germania.

- §. 1. De præcipuis Germaniæ avô nostrò partibus.
 §. 2. De Religione & Politia Germaniæ.

P A R S II.

De aliis Europæ Regnis.

C A P U T I.

De Catholicis Europæ Regnis.

- §. 1. De Portugalia sive Lusitania.
 §. 2. De Hispania.
 §. 3. De Gallia.
 §. 4. De Italia, & ejus partibus.
 §. 5. De Hungaria.

C A P U T II.

De cæteris Europæ regnis.

- §. 1. De Anglia. §. 2. De Prussia.
 §. 3. De Dania. §. 4. De Suecia.
 §. 5. De Russia sive Moseovia.
 §. 6. De Turcia Europæa.

P A R S III.

De Europæ rebus publicis.

- § 1. De Veneta. § 4. De Hollandica.
 § 2. De Genuensi. § 5. De Lucena S. Ma.
 § 3. De Helveta. (rini, & Ragusana.

P A R S IV.

De regnis extra Europam.

C A P U T I.

De Asiæ Regnis.

- § 1. De Turcia Asiatica.
 § 2. De Persia.
 § 3. De India.
 § 4. De Tartaria.
 § 5. De China.
 § 6. De Japonia.

C A P U T II.

De Africanis & Americanis regnis.

- § 1. De Regnis Africæ.
 § 2. De Regnis Americæ.

P A R S I.

De Polonia & Germania.

In prima hac parte agemus primò de origine, divisione, Ducibus ac Regibus Polonæ, ordine; ac de hodierna Germania,

C A P U T I.

De Regno Poloniæ.

§. I.

De origine & primis Poloniæ
Rectoribus.

Quæ origo Poloniæ?

Lingux morumq; Polonos inter, Bohemos, & Russos similitudo fidem faciunt, quòd de tribus fratribus è Slavonia oriundis, Leccho, Zeccho, & Russio communi opinione receptū est, nimirū sub annū 600. vastas tres Regiones Poloniam, Bohemiā, & Russiam inhabitare cœpisse. Poloniæ Regnū & Magnus Ducatus Lithvaniæ &c. ut olim *Sparta*, non tam mæniū mole Urbiumq; munitione, quam fortibus Viris, splendoreq; Nobilitatis gloriantur; quorum sumum, &

vitâ carius decus est *Aurea libertas*, & affinis ipsi liberi oris facundia, qualē vel in medio *Latio* quæsieris. Nemo regum in Europa tam latè imperat, quàm *Rex Poloniae*, nemo tam frequenti splendidoq; stipatur Senatu. In Polonia tres ordine sibi succedentes Ducum & Regum Familix præcipua notatione dignæ sunt: 1. *Lechica*, 2. *Piastica*, 3. *Jagellonica*.

2. *Qui omnium primi rexere Poloniam?*

Leccho, Gnesnensis urbis conditore, è vivis erepto, Palatini duodecim electi fuere, qui Poloniam gubernarent; unde hæc in totidē Sarrapias sive Palatinatus jam tunc dividi cæpit. 2. *Cracus*, ineunte seculo VIII. Dux promulgatus, Cracoviam condidit. 3. *Popielum II*, patruorum suorum interfectore, mures, ex occisorum cadaveribus catervatim prorepentes ablumpsere.

3. *Qua occasione Piastorum Familia Poloniæ præesse cæpit?*

1. *Piastus*, humili loco natus, ingravescente annonæ difficultate, quod è frumēto reliquū erat, inter egenos liberalissimè distribuit, dignus idcirco, qui concordibûs populi suffragiis in Ducem eligeretur. 2. *Miecislao I*, præeunte, Polonia an: 965. Christiana sacra suscepit, quæ in hanc usq; diem insigni tenet constantiâ, fortissimeq; propugnat. 3. *Boleslaus I*, an: 1000. primus regia dignitate auctus fuisse perhibetur; quâ tamen *Boleslaus II*. non

Rex, sed tyrannus sævissimus, & infame Veneris mancipiū, ac S. Stanislai Episcopi Cracoviensis interfector, iterum excidit. 4. *Premislaus II.* Regio titulo, quò Antecessores ducentis & ampliùs annis caruere, denuo est ornatus. 5. Ultimus ex Piastorum stemmate erat Casimirus III.

4. *Quò pacto Poloniæ Regnum ad Jagellonicum stemma translatum est?*

Casimirus, cum liberis careret, Poloniæ Proceres quà precibus, quà promissis permovit, ut Ludovicum Hungariæ Regē, Sororis Filium, successorem cooptarent. Huic dux erant filix, quarum natu minori Hedvigi Poloniæ corona promissa est, ea conditione, nè ulli alteri nuberet, quàm quem Status Polonici designassent. Hi, exclusis aliis procis & competitoribus, Regnum deferunt Jagelloni, Magno Lithvaniæ Duci his conditionibus: 1. ut Christianam Religionem amplectatur. 2, Ut Lithvaniæ Ducatum cum Regno Poloniæ conjungat. 3. Ut Wilhelmo Austriæ Archiduci, què Ludovicus filix Hedvigi sponsum destinaverat, ducenta solidorum imperialium millia numeret. 4. Ut Provincias, à Polonia avulsas, reciperet. Quæ omnia, uti prolixè promiserat, ita cumulatè præstitit Jagello, ex cujus stemmate Reges Poloniæ usq; ad Sigismundum Augustum, postremum stirpis hujus surculum, an: 1572.

emortuum, delecti fuere. Cæteri exinde Reges è diversis adsciti familiis, ad supremum dignitatis festigium ordinum suffragatione conscendere. Hodie Poloniæ sceptrum tenet Augustus, Saxoniz Elector, ab anno 1733.

CAPUT II. §. II.

De divisione Poloniæ.

Quæ divisio Poloniæ?

POLONIA Major, ad quam pertinent Posnaniensis, Califfiensis Lanciciensis, Brestensis, Inowladislaviensis, Siradiensis, Ravensis, Palatinatus ut & Vielunensis, & Dobrinensis Terræ. *Minor Polonia*, ad quam Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis Palatinatus pertinent, ut & Olvecimensis, Zatoriensis, & Severiensis Ducatus. *Lithvania*, in qua tres numerantur Palatinatus; nempe Vilnensis, Trocensis, & Brzelcianensis. *Masovia*, quo referuntur, Masoviz Plocensis & Podlachiz Palatinatus. *Prussia Regia* in tres divisa Palatinatus; nimirum Culmensem, Mariæburgensem & Pomeraniz. Ad Prussiam pertinet etiã Episcopatus Varmiensis. *Samogitia*, quæ nullos habet Palatinatus, sed subest Gubernatori, sive Capitaneo. *Russia Alba*, quæ Magni *Moscoviz* Ducatui adjacet, habetq; Novogrodensem, Mscislavientem, Vitepscensem, Smolenscentem, Czerniechovientem, Kijovientem Palatinatus, ex quibus Palatinatibus multa adhuc possidet Magnus Dux Mosco-

9

Moscoviæ durantibus induciis. *Russia Rubra*, quò pertinent Russiæ, Podoliæ, Volhyniæ, Belzensis & Braclaviensis Palatinatus. Ex his Braclaviensē, Kijoviensem, & Czerniechoviensem Palatinatus, vocāt Ukrainā. Tādem pertinet quoq; ad imperiū Polonicum Livoniæ pars Australis; consuli hic potest *Martin. Cromer: l. 1. de scrip: Polon: pag: 41. & sequ: Starovolscius in Polonia sua, & alii Geographi.*

Qualis adhuc zdò juxta alios est divisio Poloniæ?

Deinde solet etiā Imperium Polonicum dividi generalissimè in *Poloniã & Magnum Ducatum Lithvaniæ*; & Populus ipse dividitur in duas gentes, Polonicā & Lithvanicā. Item Senatores, aliq; Magistratus majores, dicuntur esse duarū gentium, nimirum Polonici & Lithvanici. Et hac ratione ad Poloniam pertinent; præter Majorem Minoremq; Poloniam, Prussiā & Maloviā, de quibus superiore numero actum est; etiā Russiæ Belzensis, Podoliæ, Braclaviæ, Wołhyniæ, Kijoviæ, Czerniechoviæque Palatinatus. *Vide Volumē Constitutionum Andr: Petricovii fol: 149. seq: & Constitut: Anno 1635. tit: Ordynacya Woiewodztwa Czerniechowskiego*, Ad Lithvaniam pertinent Litvania in spesce ita dicta, Samocitia, ut & Novogrodecensis, Mielislaviensis, Minscensis, Polocensis, Vitepscensis, & Smolenscensis Palatinatus. Sed *Livonia* utriq; genti, & *Lithvaniæ* communis facta est per Constitutiones

de An: 1569. fol. 182. Ac 1589. fol: 507. seq: An. 1598.
fol. 208. seq.

Qualis tandem 3tio Divisio Poloniae?

Dividitur etiam Polonicum Imperiũ alió respectu in tres Gentes, nimirum in *Minorẽ Poloniam, Majorẽ Poloniam & Magnum Ducatũ Lithvanie*. Ulus hujus divisionis conspicitur maximè in Comitibus, quando eligendus est Mareschalco Nuntiorũ, sive Delegatorũ Provincialiũ Director: ille enim semel ex minori, deinde in sequentibus Comitibus ex majori, & tertiis in Comitibus ex Lithvania eligitur. Est etiam hujus divisionis usus in variis Cõmissionibus, quando quidã designandi sunt ad negotia, quæ ad totam Rempubicã pertinent, expedienda. Item eadem ratione dividitur Polonia ratione summorũ Tribunaliũ.

Quæ opinio Geographorũ circa amplitudinẽ Poloniae?

Amplitudini dititionis detrahunt imperiti quidã, objectantes infrequentia Incolarũ, & copiã sylvarum, sed vel inde facile arguuntur erroris; quòd ad Electoralia Comitia in campum Martium propè *Varsaviã* confluant multò plura, quã 100. millia solius Nobilitatis. Licet verò aliqui sint tenuioris fortunæ; pleriq; numerosis gaudentes subditis, pluri mi millibus; nō pauci justũ Exercitũ è millibus scribebant contra hostes Patriæ, & nunc etiã educere possunt. Adde subditos Spiritualem, Ecclesiasticorum, Religiosorum nu-

mero.

merosos; adde Incolas Civitatum, Judæos, Tartaros, &c.

Annò 1697. Initò in Magno Ducatu Lithvaniæ censû, inventa sunt 257. millia focorum, & 159. foci eorum tantura, qui ad contributiones publicas tenentur. Ubi Ecclesiastici, ubi Nobilitas, Milites, famulorum agmina? &c. Deinde, ad unum focum quod spectant capita? Olim Magno Duci Lithvaniæ trecenta & ampliùs hominum millia, in aciem educere, quæ potissimùm suppeditabat *Vilna* Metropolis, non erat operosum.

Alter non levior error Geographorum, Scriptorumq; aliquorum, qui eadem facie representat nunc Poloniam, Lithvaniam, aliasq; eis junctas Provincias, quâ olim squallebant, cum interea allaborâte cultiore tempore elegantiores emerferint. Non desunt sua decora *Cracovia* & *Vilna*; habet, quibûs superbiat, Magnifica Palatia Regum Sedes *Varsavia*; quin tota Regio passim Aulîs Nobilium, ceu campus amænus vernantibûs flosculis est distincta. Quod scribitur autem Lithvaniæ Magnum Ducatum adiri non posse nisi hyemali tempore, vel ignorantia est, vel impudens maledicentia; licet enim non desint loca quædam palustria. Quanta hæc pars Lithvaniæ? Commeamus ultrò citroq; quovis anni tempore, nec auditur de funeribus viatorum submersorum. Sed omissis hîsce

impe-

imperitorum ineptiis, lustremus cursim memorabilia Poloniae; Salis fodinas *Bochnenses* & *Vielskenses*, ubi marmorum loco, columnæ salis eduntur; fodinas nitri apud *Visliciam*; cupræ apud *Tencinum*; chalybis apud *Podolentiam*; ferri apud *Olstiniam*; & plurimis aliis in locis plumbi, argenti & auri; in Palatinatu Cracoviensi & Sandomiriensi; marmorum, omnis generis colorum apud *Solciam*. Cracoviæ in Basilica S. Stanislai Episc: & Martyris visuntur duo ex solido argento Altaria, alterum à Sigismundo I. Rege, alterum ab Anna Regina constructum. In eadem Ecclesia nunquã est silentium, sed semper alternatibus choris, diu noctuq; resonant DEI Laudes, & inter 100. quotidiana Sacrificia, octo sunt cantata, inter mille & 80. Templâ Diœcasis Cracoviensis, novem sunt Collegiatæ. Agri *Poloniæ* & *Lithvaniæ*, Provinciarumq; illis incorporatarum, eâ frumenti abundant copiâ, ut ferè tantum variis Emporiis importetur, quantum toti alendæ Europæ sufficit.

S. 3.

De DUCIBUS & REGIBUS POLONIÆ.
Series & Acta præcipua Ducum & Regum
POLONIÆ.

Quorum effigies ex originalibus, quæcunq; haberi potuerunt, translata spectantur in Palatio Zalusciano Varsaviæ in Polonia.

LECHUS I. Regni hujus Auctor & Parens.
EX Slavonia oriundus cum finitimis Germaniæ populis bellò cõfluxit, de finibus Unge-

ros contra Mauritium Imperatorem Socialibus armis strenuè defendit spectante utroq; exercitu tã Germanico quã Polono. Ad singulare certamen provocatus, interempto feliciter Germanorum Rege, fines Imperii sui promovit usq; ad littus Balthicum. Longobardos ex Svecia Mari Balthico effulos in Poloniam, ferrò ad Ungariæ fines ejecit. atq; inde in Italiam pepulit cum Duce Albino. Gnesnã, primã Regni sui sedem erexit. Nullis legum tabulis usus, aut monetã, nisi vel alienã, vel rerum commutatione. Oblatis ultro subditorum suorum frugibus alebatur. Seniõ tandem bellisq; fractus, propagatõ adultõq; Regnõ, Gnesnæ mortalis esse desit. Quos filios reliquerit Lechus? & quamdiu regnaverit? infans Regni nascentis fama, loqui adhuc nescia, reticuit.

VISIMIRIS Lechi Nepos.

Vismiriam & Gedanũ, ex humilibus Piscatorum casis, ad promontoriũ Prussiæ provexit, erexitq;. Terrã Mariq; cum Danis cõflicxit & Svecis. Fusõ exercitũ, Sivardum Regem Daniæ in fugam egit, Jarmerico ejus Filiõ inter victoriæ spolia captõ.

PALATINI XII.

Scissã in partes Gubernantium Republicã, Germani bellõ ereptas à Lecho Provincias vendicarũt, nemine resistente. Inde Palatini in Gnesnensibus Comitibus à Gubernatione

ue Reipublicæ rejeçti, Fasces & fastũ misère.

CRACUS Lechi Nepos.

POst longã in Gnesnensibus comitiis deliberationem, unã omnium sententiã adito Principatu, novis legibus firmavit Rempublicã. Francos Orientales per Pañoniã in Poloniã fines effusos profligavit & depulit. Romanos Germanosq; repetitis præliis vicit. Bohemiã Regnũ ultro se Craci submisit Imperio. Cracoviam erexit, Arcemq; Vavello monti imposuit, & eò sedem Regum, Gnesnã transtulit. Draconem portentosæ magnitudinis sub Arce latitantem peremit. In Lassotino demum jugo sepultus est. Nimirum: quem sui Cives cælo inferre non poterant, integro monte utcumq; sideribus admoverunt.

LECHUS II. Craci Filius.

UT Patri ad Regnum Poloniarũ succederet, Fratrem natu majorem specie venationis peremit: scelere detecto paucis ab electione diebus pulsus in exilium. Indignus eã tellurem calcare, quã fraterno sanguine imbuerat.

VANDA Craci Filia.

Ritigerum Germaniã Principẽ, repudiatio illius conubiõ, felici prælio prosternit. In Vistulam sponte delapsa, Virginitatem suã devovet ignoto Deo. In alto monte tumulatur prope villam, à suis manibus Mogiã dictam. Ritigerus verò vi amoris subactus, dolori succubuit infelix, cui nec amores bene cesserunt nec odia.

PRE-

PREMISLAUS I. seu Lesco I.

MOravos, prædâ in confiniis Regni agentes, ingenioso stratagemate fudit fugavitq; Præmisliam à suo nomine appellatam erexit. Ex aurifabro Princeps verè aureus.

L E S K O Fraudulentus.

FRaude occupati Principatûs detecta, Regnò & vitâ pulsus. Docuit, parum valere scelera ad Imperium.

L E S C O II.

CUm Caroli M. Exercitu ex Ungaria in Saxoniam eunte inter Albig & Salam fortiter dimicavit. Plebeja veste, suæ originis teste, nunquam exui voluit. Ne verò Poloni temerè sibi Sceptrum detulisse viderentur, effecit: optimè imperando.

L E S C O III. Lesconis II. Filius.

SLavis Polonorum Consanguineis, Hungariam Imperiò tenentibus, auxiliò adfuit, & cum hostibus prosperè feliciterq; dimicavit. Finitimos populos origini suæ insultantes ferrò domuit. Divisîs, illegitimos inter Filios Provinciis, Regni amplitudo imminuta. In Saxonia, (quàm Imperio quoq; tenebat,) sepultus ritu antiquo. Longiùs Regno abductus: ne moriens contristaret, quòs totò vitæ suæ cursû recreabat.

P O P P I E L U S I.

Nulla gessit bella, Exactis aliquot annis in Principatu, Crusvicæ obiit, Arcem in Cujavia

javia ad Lacum Gopto erexit. Sedem Regni Cracoviâ Gnesnam, deinde Crusviciam trāstulit. Imperando, frequenter se suisq; muribus devovebat. Respōdit tandem male usurpato voto eventus, destinatam à superis pœnam ad posteros ejus differendo: nimirum: sæpè luūt posteri, quòd majores imprecātur.

POPIELUS II. Popieli I, Filius.

MAGISTRATUS venales habuit Crudelis & lascivus. Patruos venenò exstinxit, ne Regno succederent. Circa Ann: 823. Crusviciæ obiit, peremptus à muribus, qui ex Cadaveribus Patruorum prognati arcem Regiã invalerunt, & de tota stirpe tanti facinoris pœnã exegere documentò posteri: quã parum intersit supremã inter fortunam Principum & extremam, sæpè vili ab icu posternuntur.

PIASTUS Incola Crusvicensis.

MAGNARUM virtutum Princeps, Throni Sociam Repicham habuit, conditione originis parem & morib9. Centuariatis Crusviciæ Regni Comitii, elect9 in Principem, Septuaginta annorum ævò gravis. Nullos hostes habuit præter Filios Lesconis III. Cælesti ope auctus dapes Electoribus suis apposuit. Regiam Crusviciã Gnesnam transtulit. Ubi diem supremum clausit annò ætatis 120. Princeps, quem aut nunquã præstabat eligi, aut nunquã mori, post quinquaginta añorum Imperium integerrimè administratum.

ZEMO-

ZEMOVITUS Piaſti Filius.

AD Martem & bella natus Princeps, Somni parciffimus, cultu corporis victuq; par cuique Militum, alieni abſtinens, liberalis, & iuſtus. Cum Moravis, Pruſſis, Ungaris, Germanis, Pomeranis, & Caſſubitis feliciter cōſſixit. Sileſiam temporibûs utriuſq; Populi ereptā Pōlonis. reſtituit; ſicut Pruſſiā, Pomeraniam & Caſſubiam. Gneſnæ obiit an: ætatis 32. Hoc uno exceſſu de Poloniæ Regno malè meritus, quòd diutiùs non regnaſſet.

LESCO IV. Zemoviti Filius.

INitia ſui Principatûs odiûs exaſperata natus, Regia liberalitate hoſtium conatus elidebat. Oleæ, quàm palmæ ſtudioſior, rarè in ſubditos benevolentix Princeps, cum diu non poſſet, benè vixit, & obiit. Duo tamen in Regno difficillima ſociavit: prodeſſe Reipublicæ, & placere.

ZEMOMISLUS Leſconis IV. Filius.

Patri ſuo quàm Av o ſimilior ſemper extitit. Laſſata nimirû Zemoviti præliûs Bellona, etiam ſub Nepotis Imperio reſpiravit. Tamen in tanta Regni tranquillitate, nihil poſteriorum memoriâ dignum egerat Zemomislus, niſi Miecislau Filium reliquiſſet. Gaſſinæ ritu Patrio tumulatus.

MIECISLAUS I. Chriſtianus Princeps.

Sacro fonte ablutus, & fidē orthodoxā recepit, & oculos, quos per Septenniû natu-

ra clauferat Inter Hymenæi tedas Deos ipsos,
 araſq; Gentiles vero Numini immolavit. Re-
 ligionē Romanā per omnes Regni Provinci-
 as propagavit. Archiepiscopatum Gneſnen-
 ſem, & Cracoviensem, cōpluresq; alios Epi-
 scopatus erexit. Premisliam aliaquē oppida
 Vlodimiro Ruſſorū Duce populāte impro-
 sperè bellum egit; sed felicius cum Bohemis
 Proceribus congressus, Boleslaum Dambrow-
 wæ Fratris Filium in Paternum Regnū as-
 terturus. Pragam enim cepit, & in ea totam
 Bohemiam restituit. Sub tā Religioso Prin-
 cipe, mos erat Polonis Equitibus strictō me-
 dio tenus gladio, Sacri Evangelii audire le-
 ctionem. Regnavit annos 35. obiit 999 non
 impetrato à Pontifice Romano Diademate
 Regio, pro quo Lambertum Cracoviensem
 Episcopum Legatum miserat

BOLESLAUS Chrobri, Miecislai Filius,
 Primus **REX** Poloniæ.

Coronam Regiā, nec non D. Mauritiū ha-
 stā, cum clavo Salvatoris, donō accepit ab
 Ottone III, cū hic hospes in Poloniā, Sacra D.
 M. Adalberti Lipsana veneraturus, advenis-
 set. Per biennium quievit ab armis, ut religio-
 nē stabiliret. Saxoniam, Bohemiā, Moraviā,
 Ruſſiam victoriis peragravit, & Tributum
 annuum imposuit. Ruſſos verò Regiam cre-
 dulitatem sæpius eludentes, armis exiit, ar-
 cibufq; Oſſæ, Boryſtheni columnas areas
 defixit.

defixit. Moritur an: 1015. conditur Posnaniæ.

MIECISLAUS II. Boleslai Chrobr. Filius.
Justis Parentalibus optimo Patri persolutis
 Posnaniæ coronatur, cum Rixa Uxore; quã
 illi vivente Patre, Otto Imperator hospes de-
 sponderat. Cum Prussis, Moravis, Bohemis,
 Pomeranis vario Marte colluctatus, sed tan-
 dem feliciter fregit domuitq; perinde atq;
 Jaroslaum Ducem Russorum. Annõ demum
 ætatis 44. Regni 9. Posnaniæ tumulatur.

CASIMIRUS I. Miecislai II. Filius.

Polonia fat. li Interregnõ, & terræ motu in-
 solito concussa, repetit ex Cluniacensi Mo-
 nasterio Casimirum jam Diaconum. Hic a-
 dornato primùm in Masoviã bello Prussorũ
 & Jazvingarum suppetiis validã, fundit ho-
 stes fugatq; ipsum verò belli auctorem Ma-
 slaum in Crucem agit. Benedictinos Cluni-
 acõ advocat; Tyneciam arcem illis cum cẽ-
 tum pagis tradit ad novam coloniam. Simi-
 liter Lubinense oppidum ad erigendũ Mo-
 nasterium elargitur. Religiosissimi Principis
 mortem ingens cometa scribitur præcessisse:
 quasi, viam ad astra monstraturus.

BOLESLAUS II. Cognomento Audax,
 Filius Casimiri.

Decimum sextum ætatis annum nondum
 egressus, Regnam. & diadema Paternum
 obtinet; Bohemicis, Silesicis, Hungaricis,
 Russicis, toties palmis insignis Felicior ta-

men esset; si triumphalem illum gladium, quò tot hostes vicerat, & auream Kijovizæ portam secuit, à nece D. Stanislai continuisset; neq; tot victoriarum memoriam innocentissimo Sanguine delevisset. Quanquam Regnò, & obedientiâ subditorum exutus, rem miraculò majorem præstitit; postquam in Carinthiæ asceterio decessit Sanctissimè, exemplum daturus Principibus.

VLADISLAUS Hermanus, Boleslai Frater.

CRacoviæ electus, à Coronatione abstinuit, Poloniâ interdictò liberat Pontificiò. Prusæ, Pomeranicum, ac Bohemicum bellum fortissimè gerit, victore ubiq; Seciecho Exercituum Poloniæ Duce Generalissimo. Rebelles primùm Zbignei, deinde supplicis maluit lachrymas spectare, quàm Sanguinem. Tandem aânis viginti Regnũ potitus, ætatis 59. Plociæ tumultatur. Gloriosius imperaturus, nisi impotētis Seciechi nutibus nimium se permisisset.

BOLESLAUS Crivoustus, Vladislai Filius. Patris imaginem à corde magis, quàm è collo ferebat quotidie. Loricam læpius quàm purpuram induit. Henricum IV. Romanorum Imperatorem numerosissimo exercitu; Zbignei Spurii Fratris fraudibus provocatus, Bohemicam, Pomeranicamq; perfidiam egregiè ultus. Zelislauum Ducem ob amissam in bello manum aureâ dexterâ, alium, ex acie transfugam, leporina pelle

muneratus; Germanicus, Danicus, Russicus
Triumphator, quadragesies Septies victor.
Russorum demum, & Hungarorum fraudi-
bûs circumventus, post cruentam hostilis,
suiq; exercitûs cædem, triginta sex annis in
Regno exactis, ævi sui quinquaginta tribus,
juxta Patrē Plociæ reconditus, docuit; Rarâ
esse fortunam sine infortunii appendice.

VLADISLAUS II. Crivousti Filius.

PRæliô fratres aggressus ad Posnaniam, su-
peratur, regnôq; exulat, frustra Conradô,
& Fridericô Imperatoribûs Romanis resti-
tutionem solii Vladislao spondentibûs. Ni-
mirum hoc est impotentis ambitionis fatû,
appetendo aliena, sua plerumq; amittere.

BOLESLAUS Crispus, Filius Crivousti.

PLura Bella composuit, quàm egit. Prussie,
Pomeraniæq; Romanam fidem pervasit
armis. Ad instantiam Friderici Barbozæ Im-
peratoris Romanorum, anno 1163. concedit
pro alimentis Silesiam Vladislao Fratri, qui
ex Regno cum Christina in Germaniâ pro-
fugerat. Bolesla, Castellanus Wisnensis Gne-
snæ à Rege judicatus, & rogo addictus, quòd
Vernerum Episcopum Plocensem per Sica-
rios peremisset. Bohemi, & Germani rejecti
à finibus Poloniæ. Tot. tantisq; auctus me-
ritis Boleslaus, post infaustum cum Pruthe-
nis bellum, & diram per omnes Provincias
famem, gravi morbo succubuit. Anno 1173.

ætatis 46. in Arce Cracoviensi, relicto Leſcone Albo, terræ mandatus.

MIECISLAUS Senex, Frater Boleslai Crispi. A Sperè, & fraudulentè dominatur. Ingenium non indignum Majestate, purpura efferavit. Nihil sub eo liberum in Polonia, ne vox quidem. Avaritiæ supra modum deditus, noluit divitibus imperare, optimis infensus Consiliaris; salutaria Episcopi Cracoviensis Gedeonis spernebat monita. Neque frustra illo regnante ingenti terræ motu cōtremuit Polonia, quasi jugum mali Principis excussura. Respondit brevi sollicitis votis eventus. Post 4. Annos Principatûs clandestinûs Senatorum artibûs è solio dejectus, reliquit posteris documentum: rarè esse diuturna improborum Imperia.

CASIMIRUS Justus.

IMPACTO à Collusore Equite colapho, cum omnes læsæ Majestatis reum conclamarent, Casimirus se reum dixit, & Equitem absolvit. Effrenem Magistratum licentiâ suis imprimis moribûs, deinde legibûs cōdercutit. Semel severus, ne semper esse cogeretur. Vladislaum Fratrem, & Vlodymirum hostem, rebelles subditos jam armis, jam benevolentiam vicit. Miecislao Haliciensium Ducem, titulum Ducalem vi, & armis, restituit. Prusis Pomeraniæq; toties donavit veniam, toties Russiam ad obsequium cōdegit victore ferro.

ferro. Quantum non à Civibus modò suis, sed à superis quoq; æstimaretur, Divus Florianus Martyr porrectâ è Sarcophago dextera palam fecit, Stipulatâ plaurè manu sub Casimiri signis militaturus. Fratre Miecislao, Hungaris, & Pruthenis compositis, in festivo Convivio subita morte extingvitur. Non recusante protinùs exire animo, quem secunda certò expectabat immortalitas, Cracoviæ conditus anno 1195.

LESCO Albus, Casimiri Filius.

Miecislauum Senem ad Mozgavam Fluvium felici acie vincit, saucioquè vitam donat. Romanum Halicensium à se creatum Ducem, Provincias Poloniæ invadentem, cruentò præliò reprimit. Ille regnate accessus in Oriente Cometes portentosæ magnitudinis, incendiariam Tartarorum irruptionem, fatali crine demonstravit. Princeps nulli, nisi pessimo malus, à Svetopetco Pomeraniæ Governatore callidè circumventus, & sola animi magnitudinæ tectus, post balnea, cum armatis forriter dimicans, integerrimam celo animam reddidit. Adeo, à nulla Majestate procul est casus. Tumultus Cracoviæ.

BOLESŁAUS Pudicus, Lesconis

Albi Filius.

Aureus Princeps in sæculum ferreum incidere. Ter Regno potius, ter exutus, Tartaris

taris per Poloniæ Provincias effusis, Henricus Pius Vratislaviensium Dux cum Exercitu occurens deletus. A Conrado principe Patruo, Regnum Poloniæ ambiente, motus Civiles excitati. Verùm Belæ Hungariæ Regis patrocínio fultus, rebellis Ruffiæ, Silëfiæ, Moraviæ motus ferrô emendavit. Jazvingas unô præliô ad internationē Nominis delevit; Tartaros, prædam è Regni visceribus agentes, finibûs ejecit. Inconditos discordantium Civium mores falis fodinîs cælitus apertis temperavit. Post tot Throni, Thoriq; sui miracula, nullam posteritatem reliquit, præter Regiæ innocentia famam immortalem; ad pudicitia præmium evocatus 1276.

LESCO Niger, Siradiensium Dux.

A Pudico Rege in fortunæ, & gloriæ hæreditatem inconsultis Reipubl: Ordinibus adscitus, Regnô à Polonis pulsus, ab exteris restitutus, æmulô rejectô. Tutelaribus D. Michæelis suppetiis fultus, ingentes Rufforum, Tartarorumq; copias fudit, fugavitq;. Rebelles Cives veniâ donavit supplices; nequë in hostes captivos sævitum. Illatas à Conrado injurias ferro vindicavit & igne. Verû dum palmas, laurosq; Regni sui finibus infert, onustâ prædis alienis victoriâ depressus est, amissâ potiore parte exercitûs, in flumine, quod tranabat. Tumulatur anno 1289.

PRE-

PREMISLAUS II. Majoris Poloniæ
& Pomeraniæ Princeps.

Dum ingentes meditatur actus, octavo sui Regni mense à Marchionibus Brandenburgicis per insidias vitâ simul, & purpurâ exutus est. Ipsis Bacchi hilariis ad parricidium abusi hostes. Dicata piacularibus Cineribus die, innocentissima Regni victima in favillas abiit Annô 1295.

VENCESLAUS Bohemus, Rex Bohemorû.

Scissa in partes Republicâ, simul cum Loctico Lesconis fratre electus; Locticus tamen post quadriennium usurpati Imperii propter impudentiæ licentiam rejectus à Polonis, Bohemorum Regi cessit solium. Verùm cum duplicis Regni Hæres Venceslaus, Polonos minùs sibi fideles credidit, fecit; & dum falli timuit, fallere docuit. Extinctus Pragæ 1305. Rixæ suæ ingenio perturbata corruptaque Polonia.

VLADISLAUS Locticus, Lesconis Frater.

Defuncto Venceslao solium repetit Polonorum, impetratoque à Joanne XXII. Pontifice maximo diademate Regio (quod olim per totum quadriennium usurpare nō audebat Venceslaus cum quo divisis Reip: suffragiis electus fuerat.) Coronatur Cracoviæ simul cum Hedvige consorte Annô 1320. Resumpti Regni decimoquinto, Nihil in eo humile fuit præter staturam Corporis. A-

numus par maximis, his coronatus, his unctus. Ne Gediminus Lithvanorum Dux fines suos vastaret, eum sibi affinem fecit, Filiâ Gedimini Casimiro Filio elocata non alia dote, quàm ut bello capti Poloniæ redderentur. Tanto affinitatis fœdere auctus Vladislaus, aliquoties fudit, fugavitq; Cruciferos, & ad firmandas pacis inducias cœgit. Verùm cum post bella tantisper respirat, exspirat Annò 1333. Mense Martio ad Martem natus Princeps.

Magnus CASIMIRUS, Loctici Filius.

Cubitalis Parentis ingens Filius, coronatus cum Anna consorte, Gedimini Duc: M. D. L. Filia, ter in Russiam ducto Exercitu, ter victor, nunquàm voluit triumphare. Redacta tandem armis in formam Provinciæ à Casimiro Russia, Leopoliensi Antistiti ab Urbano V. subjecta est. Major nihilominus apparuit Casimirus Magnus; post quàm Vaticano fulmine tactus, quidquid in suis pravo exemplò destruxerat, erectis compluribus Templis reparavit; tenuesque Cives à potentiorum vi, Sanctissimis legibus præmunivit. Urbem nominis sui recordationi dedicatam, extra Cracoviensia Pomæria excitavit; ut Cives suos quos non liceret manibus, manibus arctius complecteretur. Impletâ ingentibus meritis magni mensurâ nominis, equò delapsus in venatione, cessit in præadam avaræ morti, 1371.

LUDOVICUS Hungarus.

AVunculi sui suffragiô Jus Regni Polonia-
rum obtinuit. Pannonicus tamen Rex di-
ci maluerat, quàm Polonicus; ideoq; in odia
Civium ad primum solii limē inpegit, quod
invitus regnare videretur. Ne tamen sce-
ptro palàm renuntiaret: Matri Poloniã re-
liquit gubernandam, ipse in Hungariam re-
gressus. Absente diu Principe, longum le-
gum silentium successit, & nullis non aper-
ta via sceleribus. Ludovico interim de Rus-
sia Hungariæ adjungenda cogitante. Sed dū
Poloniæ minuere amplitudinem meditatur,
vitâ, & Regnô exutus est; hoc unum meri-
tus, ut mortuus à paucis ploraretur. An-
nô 1382 Regnavit annos. 12.

VLADISLAUS JAGELLO M. D. L.

Princeps.

CRacoviæ cum Fratre Vitoldo Sacro fonte
ablutus, Vladislai nomen accepit. Unit
Lithvaniam Poloniæ. Cracoviensem Acade-
miam erigit adscitis ex Pragenſi Universita-
te Magistris. Civilibus dissidiis compositis
Cruciferorum quinquaginta millia proſti-
gat, Magistrô ordinis captô: supra quadra-
ginta quatuor millia ex acie ducta in Polo-
niam; signa hostilia quinquaginta duo in
Basilica Cracoviensi Deo exercituum appē-
ta in tropheum. Annis quinquaginta duo-
bus in Imperio exactis, Religionis defensor
acerri-

acerrimus ad Lauream evocatus. Grodecio
 Mense Junio, duobus Filiis Vladislaô, & Ca-
 simirô in solatium mæstæ Poloniæ relictis.

VLADISLAUS III. JAGELLONIDES.

AD Hungariæ Regnum invitatus, Albam M
 Regiam inaugurandus deducitur, & dia-
 dema in Basilica S. Stephani à Strigonienfi
 Episcopo accipit. Bulgariam, Rasciam, Ro-
 maniam, victoriis emensus, bellum tandem re-
 contra Amurathem suscipit; de quo repente
 victor in prælio ad Varnam equo lebente
 cecidit, in Janidziaros cum paucis suorum
 acriùs invecus dissipatô hostium equitatu
 regnavit, in Polonia, annis 11. in Hungariis
 5. Adolecens propè vigesimum emensu
 atatis annum.

CASIMIRUS VLADISLAI FRATER.

Mariæburgum à Cruciferis occupatum
 cum suis propugnaculis, aurô redimerem
 maluit, quàm ferrô; parcendum ratus san-
 gvini potiùs, quàm æri; hic ex Elisabeth
 Imperatoris Alberti Filia suscepit Vladisla
 um Bohemiæ & Hungariæ Regem; Divun
 Casimirum (qui ab Hungaris Rex expet
 tus, mutatis eorum animis, Vilnæ 26to ætate
 tis obiit:) Joannem Adalbertum, Alaxan
 drum, Sigismundum Reges Poloniæ, & Frid
 dericum S. R. Ecclesiæ Cardinalem, Gner
 snensem Archiepiscopum, & Cracovientem
 simul. Discessit è vivis postquam regnâsse
 quadra-

eci quadraginta duobus, vixisset 64. annò 1492.

Ca. **JOANNES ALBERTUS** Calimiri Filius.
 s. **CALLIMACHO** ex Italia profugo Consule usus,
 S. in odia Polonorum incurrerat. In bello
 am Moldavico circumventus, & isto fædere pro-
 ia. ligatus. Torunii apoplexiâ tactus occubu-
 nsi it. Princeps nulli Regum secundus, si fortu-
 Ro. na ingenio respondisset. Annis propè novem
 em regnavit.

ntè **ALEXANDER, JOANNIS ALBERTI**
 nte Frater.

um **STEPHANUM** Moldaviæ Palatinum malè oc-
 atu cupatâ Pokutiâ ptimum, deîndè vitâ ex-
 aripulit. Prædones Getas Poloniæ spoliis tumi-
 fidos fugavit, & postea occurru cæcidit forti-
 ter. Egit in vita annos 46, in Regno propè
 R. 15, delatus ad tumulum 1506. Elogium apud
 tum posteros obtinuit; quòd nihil in fortuna sua
 her majùs habuerit, quàm ut posset; nihil meli-
 fanùs, quàm ut vellet omnibus benefacere.

eth **SIGISMUNDUS I.** Frater **ALEXANDRI.**
 isla **FRATRUM** ultimus ad Regiam evectus di-
 vum gnitatem, 40. Mosehorum millibùs cæsis,
 pet Borysthenem erubescere cõegit effuso san-
 ætæ gvine peremptorum. Pacificam de moscho-
 xan rum Duce Basilio palmam, Scythicæ, Mol-
 Fridavicæ, Prussicæ, & Turcicæ, lauri sunt co-
 Gne mitatæ. Pullulantem in Balthico littore hæ-
 nienteseos angvem in ovo suffocavit. Annorum
 nâstetq; gloriæ plenus, Regni sui Diadema tra-
 ra- dere

dere maluit filio, quàm relinquere. Annos duos nactus supra 40. rerum potitus, ad præmium rectefactorum evocatus.

SIGISMUNDUS AUGUSTUS, Filius
Sigismundi Primi.

Bona è Sforciis Matre genitus Patris appellationē in suos mores trahens, Sexagenario patri meruit in Throno assistere, omnibûs præliis victor, Cruciferos, ac Molchos à Polonia repressit; eamquē Carlandiæ ac Semi-Galliæ accessibûs cumulavit. Humanis sacrisquē legibûs confirmatis, florentissima pace beatam reliquit Patriam Libertatis assertor, Comitiorum Parens, & Auctor. Extinctus Knyfzynii, ævi sui 30. ultimus Jagellonides.

HENRICVS VALESIVS.

DE morte Regis Galliarum Germani sui admonitus inconsultis Regni ordinibûs, post anni unius gubernationem lilia Galliarum aureis Poloniæ sceptris præposuit, in Gallias reversus.

STEPHANVS BATHORY,
Tránsvlvanix Princeps.

Divisa Repub: electus & coronatus, aliis Maximilianū Imperatorem, aliis Stephanum renuntiantibus. Diffidium Ordinum Regni in Generali tandem Conventu Pacificationis Andrejovix compositum. Bellum contra rebelles Gedanenses, nec non contra

Basili-

Basilium Ducem Molchoviæ gessit prosper-
rimè Tribunalitia Regni iudicia instituit:
Tandem absolutissimus Princeps Grodnæ
vivere desit regnavit annos 11.

SIGISMUNDVS III. JOANNIS Sveciæ

Gottorum Vandatorumq; Regis Filius.

Matre Catharina Jagellonia, Vladislai Ja-
gellonis Poloniæ Regis Filiâ natus, ne-
quidquam prævalente Maximiliano Rudol-
phi Imperatoris Fratre, Rex Poloniæ Ele-
ctus, divisis Reipublicæ in Maximilianum
suffragiis. Turcarum sub Chotimo 40. millia,
Tartarorum 100. millia repressit, deletis ad
internecionem sexaginta millibus barbaro-
rum: Molchorum Regnum sibi subegit; Fi-
liumque Vladislaum, Magnum Moschovie
Carum inauguravit; obiit Varisaviæ Anno
ætatis suæ 66to.

VLADISLAVS IV. SIGISMUNDI III.

Filius.

IN Paternum Solium pronis omnium suf-
fragiis uno tantum ad speciem libertatis
non nihil reclamante, electus; & vix Coro-
netus triplicem nactus hostem, Molchum in
Severia, Turcam in Podolia, Svecum in Prus-
sia, victor de omnibus. Obit Mercii 20.
Maji.

JOANNES CASIMIRVS, VLADISLAI

Quarti Frater.

Pressam Svecicis, Moscoviticis, Kozaticis,
Hun-

Hungaricis, Tartaricis, Civilibus armis, Patriam ab ultimis ferè vindicavit ruinis: Regnavit annos 20. abdicavit Diadema 1668.

MICHAEL KORYBTVS WISNIO-
WIECCIUS,

Admirando omnium Regni Ordinum consensu Rex proclamatus, & Coronatus Anno Regis Regum 1669. Obiit Leopoli die S. Martini, illa ipsa die, quâ ad Chotimum expugnatis, & caesis triginta millibus, Exercitus Regni & M. D. L. insignem de barbaris victoriam reportavit,

IOANNES III. SOBIESCIUS.

Generalissimus armorum Regni Ductor, & Mareschalcus; Augusti Corporis Majestate, & absolutæ prudentiæ amplitudine, dignus olim Terrarum Imperiô, Rex Poloniae omnium ordinum votis renuntiatus Varavia, Coronatus Cracoviae à Primate Regni Andrea Olzovio, Turcarum, Cozacorum, Tartarorumque fulmen; bis Orientem Castris exiit; semel ad Chotimum, iterum ad Viennam Sacri Belli Generalissimus. Regnandi artibus, & rerum gestarum gloriâ nulli Regum post Reges natos secundus. Post 23. Annorum Regna, & acta immortalia eodem die, quo Solium conscenderat, mortalis esse desinit Anno 1697. Die SS. TRINITATIS, relictis tribus Principibus Filiis, Jacobo, Alexandro, Constantino, & Serenissima Filia Bavariae Electoris consorte.

AUGUSTUS I

33

Sacri Imperii Elector, & hæreditarius Saxonix Princeps, post Hungaricas, Turcicalquè Laureas ad Regni Polonia- rum Coronam suffragiis ordinum expeti- tus, Die 27. Junii. Electus, 15. Septembris Coronatus 1697. Rarò in Saxonia exem- plò Religionem nobilitavit Orthodoxam; & totum ita exterruit Orientem, ut ad tamdiu expectata Universalis Pacis fæde- ra inclinaret 1699.

AUGUSTUS III.

Imperii Elector; Saxonix, Patrii Nomi- nis, & Orthodoxæ fidei hæreditarius Princeps, ex quò clavum Regni capesse- re capit 5. Octobris 1733. ad pacis, & trã- quilitatis internæ uberrimos fructus (quos plurimís annís percipit Polonia) cum sua Sponsa inauguratus consvetò Patriæ ritù Cracovix 17. Januarii, 1634. Fide, pieta- te, nec non Regiæ virtutis prodigiò, in Austria, Polonia, Saxonia celebratam, as- sociavit Sibi Sponsam, Mariam Josepham Austriacam Josephi I. Imperatoris primo- genitam Annò 1719. die 20. Augusti Le- gittima Prole quinquè Principum Filio- rum, Friderici, Xaverii, Caroli, Alberti, Clementis; sex Principum Filiarum, M.

C

Ama-

Amaliæ Reginae Serenissimo Carolo utriusq; Siciliae Regi Annò 1738. desponsata; M. Anna, M. Josephæ, M. Christinae, M. Elisabethæ, M. Cunegundis, ambo Coronati, fortunatam Throni, & tori augment felicitatem. Quibus, orthodoxa Religio, tanquam primis iterum in Saxonia Progenitoribus immo talem gloriam; avita pietas strenuissimis Divorum Cultoribus uberrimam prosperitatem; inclyta Polonia suis Majestatibus ad pacis fœderatæ non interrupta auguria, perennantem in Posteritate ejus precatur vitam, vover gloriam, optat fortunam.

S. 4.

De Ordine Poloniæ.

Senatores Regni opibus potentes numerat *Starovolscius* 146. nimirum sunt imò. Duo Archi-Episcopi, & Episcopi 15. II. Palatini 33. cum Castellanis 3. & Capitaneo 1. III. Castellani majores 33. IV. Castellani minores 49. V. Ministri status 10.

Signa hæc () exprimunt qua in parte destinatum in Senatu subsellium cuiq; Senatori.

Primum signum seu *Parentthesis* (Dexteram partem: Secundum *Claudens*,) Signum sinistram partem denotat.

Adscripti præterea cuius Palatino, numeri, eo sine ut facilius reperiri queat, quinam Castellani

lani quibus Palatinis attribuantur. Exempli causa numerus 5. est adscriptus Palatino Califfiensi, proinde hic numerus 5. inter Castellanos Majores designat Castellanos Califfensem, & Gnesnensem, hinc attribui Palatinatu, pari ratione inter Castellanos minores, Castellanos Landensem, Naclensem, Biechoviensem, Camenensem, ad Califfiensem Palatinatum spectare hic numerus 5. demonstrat. Non in omnibus porro Palatinatibus sunt Castellani minores, sed tantum in Majori, Minoriq; Polonia, Masovia, Palatinatu Russie, & Belzensi.

Qui Senatores Sacri Collegii?

(Archi-Episcopus Gnesnensis, & Primas Regni.

) Archi-Episcopus Leopoliensis.

Qui Episcopi?

) Cracoviensis in Minori Polonia.

(Cujaviensis in Majore Polonia.

) Posnaniensis in Minore Polonia.

) Vilnensis in Lithuania.

(Plocensis in Masovia.

(Varminensis in Prussia.

(Luceoriensis in Vothynia.

(Premisliensis in Russia Rubra.

(Samogitiae, sive Mednicensis.

(Culmenensis in Prussia.

(Chelmensis, in Russia Rubra.

(Kijoviensis ad Boryst.

* Alter-
* nant.

* Alter-
* nant.

- (Kameneccensis in Podolia.
 (Smolenscensis, in Russia Alba.
 (Livoniae & Piltinensis.

Qui Senatores Secularis Subsellit?

1)	Castellanus Cracoviensis		* Alternatio
1)	Palatinus Cracoviensis,		* inter hos
2)	Posnaniensis,		* obtinet.
3)	Vilnensis,		*
4)	Sandomiriensis,		
3)	Castellanus Vilnensis.		
5)	Palatinus Califfiensis.		
6)	Trocensis.		
7)	Stradiensis.		
6)	Castellanus Trocensis.		
8)	Palatinus Lanciciensis.		
9)	Capitaneus Samog.ia.		
10)	Palatinus Brestensis Cujaviensis.		
11)	Kijoviensis.	23 (	Masovia.
12)	Inovladislaviensis.	24)	Podlachia.
13)	Russia.	25 (	Ravensis.
14)	Vothynia.	26 (	Brestensis. Lithv.
15)	Podolia.	27)	Culmensis.
16)	Smolenscensis,	28 (	Mscislavicus.
17)	Lublinensis.	29 (	Mariaburgensis.
18)	Polocensis.	30 (	Braclaviensis.
19)	Betzensis.	31 (	Pomerania.
20)	Novogrodensis.	32 (	Minscensis.
21)	Plocensis.	33 (	Livonia.
22)	Vitepscensis,	34)	Czerniechoviensis.
- Qui Castellani Ninores sunt?
1)	Posnaniensis.	5)	Califfiensis,
4)	Saandomiriensis,	1)	Voynicensis.
		5.)	Cre-

- 5) Gnesnensis.
- 7 (Sieradiensis.
- 8) Lanciciensis.
- 9 (Samogitia.
- 10) Brestensis, Cujav.
- 11) Kijoviensis.
- 12) Inovlactislauiensis.
- 13) Leopoliensis.
- 14) Wolhynia.
- 15) Camenacensis.
- 16 (Smolenscensis.
- 17) Lublinensis.
- 18 (Plocensis.
- 19) Bezzensis.
- 20 (Navogradensis.

- 21 (Plocensis.
- 22 (Vitepscensis.
- 23 (Cernensis.
- 24) Podlachia.
- 25 (Ravenfis.
- 26 (Brestensis Lithv.
- 27 (Culmensis.
- 28 (Mscislaviensis.
- 29) Eibingensis.
- 30) Bracjavienfis.
- 31 (Gedanensis.
- 32 (Minscensis.
- 33) Livonia.
- 34 (Czerniechoviensis.

Qui Castellani minores?

- 1 (Sanscensis.
- 2) Miderocensis.
- 4 (Vistlicensis.
- 1) Biocensis.
- 2 (Rogosinensis.
- 4) Radomienfis.
- 4 (Zavichostensis.
- 5) Landensis.
- 2 (Sremenfis.
- 4) Zarnoviensis.
- 4 (Malogostensis.
- 7) Vielunensis.
- 13 (Premyslensis.
- 13) Halicensis.
- 13 (Sanocensis.

- 13) Chelmenfis.
- 12 (Dobrinenfis.
- 4) Polanicensis.
- 2 (Premetensis.
- 2) Krivinenfis.
- 4 (Czechoviensis.
- 5) Naclensis.
- 7 (Rospiriensis.
- 5) Biechoviensis.
- 12 (Bidgostensis.
- 8) Bresinensis.
- 2 (Krusvicensis.
- 1) Osvecimensis.
- 5 (Camenensis.
- 7) Spicimiriensis.

38

- 8 (Inoulodensis.
- 10) Kovallensis.
- 2 (Santocensis.
- 25) Sochatzovtensis.
- 23 (Varsaviensis.
- 25) Gostinensis.
- 23 (Visnensis.
- 21) Raciansensis.
- 21 (Sierpcensis.
- 23) Wysogrodensis.
- 12 (Ripinensis.

- 23) Zakrocimensis.
- 23 (Ciechanoviensis.
- 23) Livenfis.
- 12 (Stonsiensis.
- 19 (Lubatzovtensis.
- 7) Konariensis.
- Siradlæ.
- 8 (Konariensis.
- Lancitiæ.
- 10 (Konariensis.
- Cujaviæ.

Qui Ministri Sacri?

- Mareschalcus Regni Supremus.
- Mereschalcus Magni Ducatus Lithvaniæ.
- Supremus Cancellarius Regni.
- Supremus Cancellarius Magni Ducat: Lithv.
- Pro Cancellarius Regni.
- Pro-Cancellarius M. D. Lithvaniæ.
- Thesaurarius Regni.
- Thesaurarius M. D. Lithvaniæ.
- Mareschalcus Curie Regni.
- Mareschalcus Curie M. D. Lithvaniæ.

Qui Duces exercituum Regni, & M. D. L?

- Supremus exercituum Regni Dux.
- Supremus Dux exercituum M. D. Lithvaniæ.
- Dux Campestris exercituum Regni.
- Dux Campestris M. D. Lithvaniæ.

Qui Dignitarii, & Officiales Toga Regni, & Magni Ducatus, Lithvaniæ?

- Secretarii Spirituales. | Notarius Spirit: Regni
- Referendarii Spirituales | Referendar: seculares.

Suc-

Succanerarii.

Thesaurarii Curia.

Vexilliferi.

Enfiferi.

Præfecti stabuli.

Præfecti Culinæ.

Pocillatores.

Incisores.

Dapiferi.

Subdapiferi.

Pincernæ

Venatores.

Notarii 4. Magni Ducatus Lithuanicæ.

Qui Officiales Belli Regni, & M. D. L.

Notarii Campestris, Præfecti excubiarum.

Præfecti Vexillum Generales Artilleriæ.

Qui Officiales Curia Regni, & M. Litho?

Vexilliferi Curia Regni & Vice Præfecti Stabuli Regni; Venatores Curia.

Qui Officiales Fori Curialis, & Cancellaria Regni, & M. D. Lithuanicæ?

Instigatores, Regentes Cancellariæ: sigilli majoris, & minoris, Notarii decretorum, Vice-Instigatores, Secretarii sigilli Majoris, ac minoris: Præfecti merices Cancellariæ majoris & minoris. Notarii Judiciorum Referendari-
alium.

Qui Officiales Thesauri Regni, & M. D. L.

Custos Coronarum. Præfectus Archivorum M. D. L. Notarius Supremus Thesauri Regni, Notarii Thesauri M. D. L. Notarius Proventus Quartæ Regni, Præfectus Cellarii M. D. L. Magnus Procurator Arcis Cracoviensis. Procurator arcis Vilnensis. Præfectus Merices Thesauri R. Regentes actorum Thesauri utriusque gentis.

Qui Officiales Belli, subalterni tum Regni. tum Magni Ducatûs. Lithvanicæ?

Præfecti campestres excubiarum, Metatores campestres, castrorum Judices militarium judiciorum, Notarii judiciorum militarium, Regentes actorum militarium utriusq; gentis.

C A P U T II.

De hodierna Germania.

§. I.

De præcipuis partibus hodiernæ Germaniæ.

1. *Quibus Limitibus circumscribitur hodierna Germania?*

Versus Septentrionem terminatur mari Bal-
thico, Daniâ, & Oceanò Germanicò, ad
Ortum Poloniâ, & Hungariâ: ad Meridiem
Italiâ: ad Occalum comitatu Burgundico, Lo-
tharingiâ, & Belgiò.

2. *Quenam sunt quinque præcipua Germania
flumina?*

1. Danubius, etiam dictus Ister. Rhenus.
3. Albis. 4. Visurgis. 5. Viadrus.

3. *Quomodo Germania dividitur?*

In superiorem, & inferiorem. Illa comple-
ctitur decem Imperii Circulos, hæc septemde-
cem Provincias, quæ aliàs Belgium vocantur.

4. *A, quo facta est partitio Germ: indecem Circulos?*

A Maximiliano Primò Imperatore 1512.
juxta sequentem ordinem. primus est Austria-

CUS.

cus. 2. Burgundicus. 3. Rhenanus inferior. 4. Bavaricus. 5. Saxonicus superior. 6. Franconicus. 7. Svevicus. 8. Rhenanus Superior. 9. Westphalicus 10. Saxonicus inferior. Quinam autem Status cuilibet Circulo annumerentur, in Opusculo quinto Geographico explanabitur.

5. *Quenam sunt precipua Imperii Membra?*

1. Romanus Imperator est supremum totius Imperii Caput.

2. Novem Electores, quos inter, sunt tres, Ecclesiastici, Moguntinus, Trevirensis, Coloniensis, sex seculares, seu laici, nimirum Bohemus, Bavarus, Saxo, Brandenburgus, Palatinus ad Rhenum, Hannoveranus.

3 Duo Archi Episcopi, Salisburgensis, & Bisuntinus, qui posterior tamen solo Principis Imperii titulo nunc gaudet.

4. Magnus ordinis Teutonici, & Melitenisum Equitum Magister.

5. Viginti duo Episcopi, nempe Bambergensis, Herbipolensis, Wormatiensis, Eustetensis, Spirensis, Argentinensis, Constantiensis, Augustanus, Hildesheimiensis, Paderbornensis, Frisingensis, Ratisbonensis. Passaviensis, Tridentinus, Brixinensis, Basileensis, Leodiensis, Olnabruggensis, Monasteriensis, Curienensis, Lansannensis, Sedunensis,

6. Avitæ Principum Domus, nemre Palatinorum, Saxonum, Marchiæ Brandemburgicæ, Brunswicensium, Mechlemburgicorum, Hassorum,

rum, Holfatorum, Badensium: Dux Wirtenbergitus, Saxo-Lavenburgicus Principes Anhaltentes, quorum priores septem in varios iterum ramos didividuntur. Hæ divisiones, cum faciliè & passim inveniri possint, brevitatè ergo hic intermittuntur.

7. Viginti novæ Principum Domus, scilicet Arenbergica, Hochenzollerana, Lobkowitzia, Salmensis, Dietrichsteinia, Nassaviana, Averspergica, Frisiana Orientalis, Fürstenbergica, Schwarzenbergica, Oettingana, Liechrësteinia, Croyësis, Piccolominia, Portiana, Schwartzburgica, Lambergica, Trautsonia, Læwensteinia &c.

8. Principales Præposituræ, & Abbatia, ut sunt Fuldësis, Campidunensis, Elvacensis: Magister Ordinis Equestris S. JOANNIS, Præpositus Berchtesgadenfis, Stabulensis, & Corbejenfis: Weissenburgica juncta Episcopatu Spirensi, Prumiana cum Archiepiscopatu Trevirensi, Murbacensis & Luderensis hodie spectant ad Gallos: aliæ aliò, &c.

9. Aliquòt Principes Abbatissæ, nimirum Essensis, Buchaviensis ad Lacum plumarium; Lindavlenfis, superior & inferior Parthenon Catholicus Ratisbonæ: Aatholicus Conventus Quedlinburgensis, Heervordensis, Burscheidensis, Gandershemienfis. Abbatia Andlaviana hodie Gallorum est.

10. Duplicis generis partito Prælatorum Sacri Romani Imperii, scilicet in ita dicta subtelia

tellia, hinc in Suevicum, illinc Rhenanum di-
vifa.

11. Vario ex stemmate S. R. I. Comites,
puta Wetteravienses, Westphalici, Suevici,
& Franconici.

12. Rhenanæ, & Suevicæ S. R. I. liberæ
Civitates.

13. Franconica, Svevica' & Rhenana Sa-
cro Romano Imperio devota Nobilitas

6. *Ad quot Collegia omnes Imperii Status
reducuntur?*

In tria. Primum est Electorum Collegium:
alterum est Principum: tertium S. R. I. Ur-
bium.

7. *Qui status pertinent ad Principum Col-
legium?*

Omnes tam Ecclesiastici, quam Laici Prin-
cipes: Omnes S. R. I. Prælati, Abbatisſæ, &
Comites, hac tamen ratione, ut omnes Prælati
ſimul ſumpti in Imperii Comitibus tantum du-
obus gaudeant votis ex Rhenano, & Suevico
gremio. Comites S. R. I. non habent niſi qua-
tuor vota: omnes Urbes imperiales duo vota.
Cæterum Abbatisſæ S. R. I. voti cauſâ acce-
dunt ad S. R. I. Prælatos, nec plura nume-
ro ſuo efficiunt.

§. 2.

De ſtatu Religionis, & Politicæ in ho-
dierdna Germania.

1. *Que*

1. *Quenam hoc tempore ratio Religionis in Germania?*

COLUERAT tota Germania octingentis annis inuolato tenore Catholicam Fidem, cum Lutherus ante ducentos & aliquot annos Religionis integritati vulnus immane inflixit. Certè Germaniam inferiorem propè totam cum parte superioris specioso obtentu reformandæ Religionis à veteri, & vera fide irreparabili damno ad suos errores abduxit. Decreto Pacis Monasteriensis ex fatali necessitate permittendum fuit, ut præter Lutheranam etiam Calvinianæ sectæ exercitium indulgeretur. Cæteris sectis publicum exercitium interdictum.

2. *Quæ est forma Regiminis in Germania?*

Tria hic notentur, primò universale Regimen totius Imperii in rebus Politicis. 2. Universale Regimen in contentioso iustitiæ foro. 3. Singulare genus Regiminis in variis Provinciis, & Dynastiis Germaniæ.

Regimen quidem in politicis causis est penes Cæsarem, tanquam supremum caput, cuius est ordinare, ac demandare, quidquid è re Romani Imperii fore visum fuerit. Nihilominus tamen minus conscio, & consentiente Cæsare deducuntur causæ aliquæ ad Imperii Comitia, ut ibi disquirendo excutiantur, ex communi dein sententia ad Cæsarem referenda. Accedente dein huius consensu res vel effectum consequitur, vel eodem renuente ex legitimis causis citra eventum intercidit. Uni-

Universalis causarum cæterarū discussio in imperio pertinent primò ad Cameræ Wezlriensis forum, ubi constitutus supremus controversiarum Judex Cæsaris & unà Imperii nomine causas dedicit. Porro in Cæsareo Imperii concilio Viennæ itidem Nomine Cæsaris jus dicitur. Ad hæc duo summa dicasteria etiã status Imperii possunt suas privatas causas referre.

Particularis modus regendi in diversis Provinciis & toparchiis est secundum cujusq; Regionis proprias leges, & receptas dudum consuetudines variè constitutus.

3. *Quæ vires bellica in Germania?*

Equidem maxima est Germaniæ potentia, ut vel potentissimis hostibus par esset, imò superior, si quidem conjunctim omnia, & singula Imperii membra cum Capite conspirarent. Id tamen in præsenti Religionis dissidio, & inde enascente dissensione animorum sperari vix jam potest.

4. *In quo perfectionis gradu sunt hodie scientia, & artes in Germania?*

Videtur sanè Germania ità his se excoluisse, ut nulli alteri Regno Europæ faciliè cedat. Huic asserto fidem faciunt tot Athenæa, Lyceæ, Gymnasia, & ex hic copia doctissimorū hominum, & plurimi excellentissimi artium Magistri.

5. *Quid discriminis est veteres inter, & modernos Germanos?*

Ingens est discrimen, & ex dictis hætenus pater.

patet. Quippe quàm rudes olim, inculti, & barbari fuerunt veteres Germani, tam docti, exculti, & bellè morati successerunt posterii Germani. Id excipio, Germanorum nempe magnanimitatem non desisse, sed hodiè tam pro se verare. Atquè huic adscribas, velim, quòd Romani Imperii fasces annis amplius non gèntis Germani gloriosè sibi vendicârunt, & in hodiernum utquè diem fortiter tueantur.

P A R S II.

De aliis Europæ Regnis.

Hic agendùm primò erit de Regnis Catholicis, & quidem ordine geographico, initium ducendo à Lusitania: dein etiam de cæteris Europæ Regnis, quibus annumeramûs Moscoviam, & Turciam, ut pote quæ potentia, & amplitudine pleraq; regna facile superant.

C A P U T I.

De Regnis Catholicis.

§. I.

De Lusitania.

MEMORABILIORES Lusitaniæ periodi sunt. 1. Lusitaniæ status sub priscis Romanis. 2. Sub Vandalis & Gothis. 3. Sub Mauris. 4. Sub Regibus Christianis è stemmate Burgundico. 5. Sub Hispanis. 6. Sub Lusitanis, Brabantia Ducibus.

1. *Quis antiquæ Lusitaniæ Status?*

Hæc an e Christi ortum erat Romana Pro-
vincia, *Lusitania* dicta; in quinto seculo su-
pervenêre primò Vandali, dein Gothi, qui
Hispaniam juxtà ac Lusitaniam in potestatem
redegerunt. Deniquè annò 713 utramq; Pro-
vinciam Mauri ex Africa profecti inundârunt,
& potiozem partem suo subjecêre imperio.

2. *Quò pacto, & quando Lusitania peculiare
esse Regnum cepit?*

Henricus Burgundiæ Comes, militari glorâ
inclytus heros, inito sub annum 1090 cum Ta-
rasia, vel Theresia, Alphonsi VI. Castellæ Re-
gis filia matrimonio fœdere, in dorem accipit,
quæ Alphonsus fover in Lusitania id temporis
possidebat. Hic proin Henricus quasdam Mau-
rorum urbes expugnare cœpit; filius verò Al-
phonsus I. eosdem totâ expulit Lusitaniâ, po-
steaquàm in pugna decretoria quinque Mau-
rorum Regibûs fuis, fugatûque, plenam obti-
nuit victoriam, primus exinde Lusitaniæ Rex
salutatus.

3. *Quæ Lusitaniæ insignia?*

Area scuti argentea quinque coloris cæru-
lei scutula exhibet, quorum singula quinqs
punctis, quinqs Christi plagas referentibûs,
sunt distincta. Quippe cum Alphonsus præli-
um cum quinque Saracenorum Regibus initu-
rus, trepidò proflus esset animò, confirmatus
à Christo, ac vexillum quinque ejusdem vul-
neribûs insignitum, jussus attollere, gloriosam
omnino retulit victoriam.

4. *Quaratione Lusitania, Regnante Joanne II.
& Emanuele, ad tantum potentia, & magni-
ficentia fastigium ascendit?*

Joannes navigatione in Indias Orientales sub an: 1490. primò susceptâ, magnis Lusitaniam opibûs, fortunîsq; locupletavit, sed multò majoribûs Emmanuel successor, utpote qui magna Brasiliæ parte in America, nec paucis Asia, Africæquæ regionibûs in ditionem tuam redactis mercaturam, quæ Reipublicæ nervus est, maximopere promovit. Joannes III. ut populos, sub jugum suum missos, Christo quoquè & Ecclesiæ subjiceret, S. Franciscum Xaverium an: 1541. ad Indias mittendum curavit eo successu, ut; Thoma Bozio teste, *universi heretici ab Ecclesia Christiana constitutione per annos mille quingentos & ampliùs haud traduxerint ad hereses suas tot gentes, aut idolatras, aut alioquin à Christi cultu alienas, quot unus Xaverius ad cultû Christi annis undecem (decem, & mensibus aliquot) tot enim fuit. in Indiis vir iste admirandus.*

5. *Quo casu Lusitania Hispania junctæ est?*

Cùm Rex Sebastianus an: 1578. expeditione adversùs Mauros suscepta, vel in acia, vel in captivitate occubisset, Cardinalis Henricus propatruus Regni gubernacula capessebat. A cujus obitu Philippus II. Hispaniæ Rex eò rem deduxit, ut à Lusitanis Rex promulgaretur annò 1580.

6. *Quàm diu Lusitaniæ Hispaniæ paruit?*

Usquè ad annum 1640. quò Lusitani die
nata-

natali Domini, Hispaniâ abire iussis, Joannem
 B. Bragantiæ Ducem ad Regni solium evexe-
 runt, & quidem, quod mireris, citra sanguinis
 effusionem, si Vasconcellum, præcipuum Mar-
 garitæ Præreginæ Hispaniæ consiliarium ea
 occasione occisum, excipias.

7. *Quam diu decernavit Hispania pro Lusita-
 niâ recuperanda?*

Viginti omnino annis bellatum est, quoad tã-
 dem victoria cum Lusitaniæ Regno cessit Bra-
 gantiæ Duci, assentiente demum Hispaniæ
 quoque Rege.

8. *Quis hodie Lusitania imperat?*

Joannes V. è Domo Bragantina, cujus Con-
 junx Maria Anna, Imperatoris Leopoldi Filias

§. 2.

DE HISPANIA.

Hic sequentes observa periodos. 1. Hispa-
 niâ incoluerant Celtæ Galliæ populi, de-
 in Phœnices, & Carthaginenses. 2. Post hos
 ante Christum natum Regionem istam Romanis
 cesserunt. 3. Vandali, Suevi, Alani, vetustis-
 simi Germaniæ populi, imperante Honorio Cæ-
 sare, Hispaniam occupârunt. 4. Hi ipsi quin-
 to post seculo à Gothis pulsî, Regnum exinde
 Gothicum fundârunt. 5. Seculo VIII. Mauri
 totam propè Hispaniam inundârunt, annisque
 ferme octingentis tenuere. 6. Indè Hispani-
 am pactis nuptialibus Austriaci. 7. Ac tandem
 Philippus V. ex Regia Galliæ Domo Borboni-
 ca obtinuit.

1. *Qui populi usquè ad Gothorum Regnum
Hispaniam tenuère?*

Celtæ, Gens Gallica, primi incoluère, qui cum ad flumen Iberum confedissent Celtiberi sunt appellati. Phœnices subin & Carthaginenses eum Hispaniæ tractum occuparunt, qui ad meridiem è regione Africæ positus est. At ubi Carthago à Romanis anno 146. ante Christi ortum eversa est, tota Hispania in eorundem potestatem venit. Tandem collapsò Honorii Cæsaris temporibus, Occidentis Imperio, Vandali, Suevi, & Alani Hispaniam subegère, haud multo post à Gothis indè ejecti.

2. *Qua ratione Gotbi Hispaniam obtinuère?*

Hi è magna Peninsula Scandinavia, ubi hodie Suecia, & norvegia, ad Danubium profecti, libiq; bifariam divisi, alii ad Orientem, ad Occidentem alii secessère: unde illi *Ost* sive *Ostrogothi*, hoc est, Orientales; hi verò *West* sive *Visigothi* seu occidentales appellari cœperunt. Hi dein Hispaniam; ii verò longo post tempore Italiam invasère. Huc perfidiâ, & malis artibus Stiliconis, qui Honorii Cæsaris Tutor erat, pellectus Alaricus Gothorum Rex, anno 410. Romam cepit, & expulavit; cujus Successor Ataulphus, Placidiam duxit, Honorii Cæsaris sororem, oblata in dotem Galliæ parte, ut hoc pacto Italiâ excederet. Ataulphus hic Gothorum primus in Hispania regnasse creditur, ut qui jam año 414. ad montes Pyrenæos confederat, quamvis id temporis ad Regni interiora necdum penetrârît. Nec multò

pòst mortē sublatuſ, Sigericum ſucceſſorem
nactus eſt, qui ſex hūd ampliùs mentes regna-
vit. Vallia contrā Rex tertiuſ, annos tredecim
imperavit, primòq; ſtatim Regiminiſ anno, à
Chriſto nato 416 in Hiſpaniam movit, ex qua
Vandalos, & Alanos penitus ejecit, Svevos au-
tem in Gallaciam ulq; recedere còegit. Hi,
proximèq; ſequentes Gothorum Reges pleriq;
omnes ſectæ Arianae adhæſerant, quoad tandē
anno 586. Recareduſ Rex decimuſ ſeptimuſ,
S. HERMENEGILDI Martyriſ frater ejurata
Ariana impietate, Religionem Catholicam in
univerſam Hiſpaniam invexit.

3. *Qua occasione Mauri An: 713. in Hiſpani-
am penetrârunt?*

Hos tanquam Dei vindicis flagellum ſcele-
ribuſ ſuiſ, luxuriã præcipuè, regnorum omni-
um peſte exitioſiſſima, accerſivè Vitiza, e-
juſq; Succellor Rodericuſ, Reges ambo nomi-
ne, reape abjectiſſima Veneriſ mancipia, quo-
rum poſterior cū Juliani Comitiſ, Septæ ſi-
vè *Centa* tunc præfecti, filiam violâſſet, parens
graviffimam hanc injuriam ulturuſ, Saracenoſ
ex Africa in Regiſ, totiuſq; Hiſpaniæ perniciẽ
evocare non dubitavit. Atq; hi nihil cunctari,
expugnata Hiſpali, parraq; ad Methynnã
Sidoniam ingenti victoria, rapidiſſimi torren-
tiſ inſtar, univerſam propè inundârunt Hiſpa-
niam, quæ paucaſ intrâ horã tantam fecit ja-
cturam, ut Hiſpanorum reliquiæ octoniſ adeo
ſeculiſ, quibuſ Mauri in Hiſpania dominaban-
tur, eidem ſarciendæ vix fuerint. Devicti por-

rò Hispani in Legionis, Asturiæ, & Gallæciæ montes se recepêre, ubi anno 717 Pelagium herodém fortissimum Regem proclamârunt.

4. *Quæ Hispania facies Mauris tyrannide eam occupantibus?*

Hispani in montium latibus abditi, facta identidem excursione, Maurisq; velitari pugna sæpius lacessitis, alias, atq; alias urbes cum tractu circumjacente recuperârunt. Indè varia pederentim orta sunt regna, primò quidem Asturiæ, dein Navarræ, & Castellæ, à pluribus Castellis, contra Maurorū incursiones extructis, sic appellata: Atragoniæ itém, Legionis & Gallæciæ. Postquã igitur Hispani, elapsis tot seculis, stabilem denno fixerunt sedem, Mauris Murcia, Valentiã, Lusitaniã, & Cataloniã pulsis, solum tandem Granatæ regnum reliquum fuit.

5. *Quis Mauros omnes totã ejecit Hispania?*

Id demum post octo annorum bellum anno 1492. effectum dedit Ferdinandus Rex, eam ipsam ob causam *Catholicus* appellatus, qui pre in omnia ferè Hispaniæ Regna suã in potestati, ac ditionem redegit. Is ipse auctor fuit *sacra Inquisitionis*, quã Hispania ab omni hæretica & Saracenicã, &c. lue intacta in hanc usq; diem cõservata est. Eodem regnante Insulæ Americanæ à Christophoro Colombo sunt detectæ.

6. *Qua ratione Hispania Domini Austriacæ obvenit?*

Ferdinando Catholico filia unica erat Joasia, quæ Philippo Austriæ Archiduci, Cæsaris Maximilian I. filio nupta: dotē attulit Hispaniam univer-

universam, duosq; eidem peperit filios, Carolum V. Cæsare simul & Hispaniarum Regē, ac Ferdinandum I. cui Carolus frater beneſicio, quā è vita migravit, Romano Germanicum cedit Imperium, Hispaniarum Regnis in filium Philippum II. translatis. Philippus hic Monarchiam Hispanicam ad summum potentia fastigium evehit: quæ tamen regnante Philippo III. ejusque filio Philippo IV. inclinare nonnihil cepit, donec Carolo II. an: 1700. è vivis sublato, stirps Austriaco Hispanica prorsus exaruit.

7. *Quo tandem pacto Borbonica Regum Gallia
Denuo Hispaniam obtinuit?*

Cæsar Leopoldus Caroli II. Hispaniarum Regis sororem natu minorem, majorem verò Ludovicus XIV. Franciæ Rex in matrimonio habebat. Unde uterque Hispaniam jure hæreditario sibi vindicare parabat. Ac Ludovici quidem Conjux juri huic pridem solemniter ritèq; renuntiaverat: sed intercessere ejus posterì, obtinente ex adversum totis viribus, jusq; suum persequentè Domo Austriaca, quoad tandem post quatuordecim annorum bellum, Philippo V. Hispania, Austriæ verò Neapolis, Sicilia, Mediolanum, & Belgium Hispanicum obvenit, quæ dein partitio, fœdere Viennæ Austriæ an: 1725. inito, rata utrinq; est habita.

§. 3.

G A L L I A.

Hic paucis memorabimus. 1. Galliarum Statum ante, & post Francorum adventum. 2. Franciæ Reges è triplici stirpe oriundos, nempe

D 3

Mero-

Merovingorum, Carolinorum, & Capetiorum, ad quorum postremam Valesii quoq; & Bourbonii Reges originem suam referunt.

1. *Quis Galliae status ante Francorum adventum?*

Diversi, uti olim in Germania, hominum coetus, sive minores respUBLICAE regionem illam obtinebant, donec à Julio Cæsere in Romanam Provinciam formam redacta est.

2. *Quando, & quomodo Franci in Gallias transmigrarunt?*

Populi intra mare Germanicum Visurgim, & Salam fluvios siti non diu post Cæsaris Augusti tempora ex castro Romanæ dominationis jugo Francos, hoc est liberos se nuncuparunt. Hi, Rege Pharamundo ducto e, an. 420 superato Rheno, factaq; in Galliam irruptione, firmum tamen pedem figere tum necdum poterant, sed hæc gloria Merovæo debebatur.

3. *Quid de Merovingica stirpe Regum Franciæ memorandum?*

Merovæus Rex tertius, qui Pharamundo & Clodioni successit, auctor, erat stirpis hujus, è qua trecentorum triginta duorum annorum intervallo, duo & viginti Reges Franciæ imperarunt. Monarcha hic an. 448. totius Galliæ possessionem adiit. Hujus Nepos Clodovæus (vasu, & impulsu conjugis suæ Clotildis Christiana sacra suscepit post prodigiosam omnino victoriam è Germanis reportatam. Posteriores ex eadem hac prosapia Reges otio, & voluptatibus ita diffuebant, ut omni Reipublicæ curam abiecerint; universam regiminis molem supremo cuidam

dam Præfecto, quem *Majorem Domus* vocabant, impulerint. Childericus Merovingiorum Regum ultimus, quod ad regendum prorsus esset inhabilis, regno exutus, & in monasterium est detrusus, subrogato, & in Regni solium e-
 vecto Pipino, qui ad id usquè temporis Franciæ Regnum cum laude administrarat.

4. *Quid summam memorandum de altero
 Carolinorum stemmate?*

Ex stirpe hac, quæ à Carolo Magno Pipini filio nomen trahit, ducentorum quinque & triginta annorum decursu Reges tredecim nunquam interrupta serie in Gallia regnârunt. Porro quæ admodum Carolus Magnus eximia sua virtute, ac fortitudine supremum honoris & gloriæ fastigium conscendit, quando anno 800. collapsum Occidentis Imperium denuo instauravit, ac præter Galliam, Germaniam insuper atque Italiam in ditione sua tenuit: ita tanta fortunæ & gloriæ incrementa in ejusdem posteris mox iterum imminui cœpère, cum quod Provinciæ hæreditariæ in plures fuerint divisæ, tum quod posteriores è Carolinorum prosapia Reges nec se, nec suos regere nörint, ac gubernare. Postquam igitur Carolinorum ultimus Ludovicus V. cognomento **NIHIL FECIT** sine hærede obiit. Hugo Capetus, Parisiorum Comes, Franciæ Rex inauguratus est.

5. *Quid de Regibus Capetina stirpis commemorandum?*

Ex hac stirpe intrà trecentorum quadraginta annorum periodum Reges quatuordecem ordine

dine continuo sibi successere. Quo temporis intervallo tria potissimum memoratu digna evenere. 1. Bellum grave & diuturnum Anglos inter & Gallos, qui juris, supremi q̄ dominii retineatissimi, negabant, commissuros se utquam, ut Gallico in territorio pedem figeret Angli, quamvis jus isti aliquod hereditarium ostenderent. 2. Expeditiones sacre inter a sanctam per annos ferme ducentos summo quidem studio, ac eventu minus prospero susceptæ. 3. Dissensiones gravissimæ inter Bonificiū VIII. Pontificem, & Philippum IV. Pulchrum, cui, quod comunem Christianitatis patrem indignis modis accepisset, quin & captivum abduci iussisset, ab eximie sanctitatis Episcopo clades ingentes prænantiatæ, atq; intentatæ sunt, in filiorum quoq; caput redundaturæ, quorum tres, qui parenti in regno successere, multis magnisq; calamitatibus conflictati, sine hærede sūt extincti, regnō Franciæ ad Valesiorum familiam, Capetinae stirpis ramum translato.

6 Quid præcipua notatione dignum accidit, credidim Valefia stirpis Regibus Gallia Imperatibus?

1. Prioribus quinq; multum negotii fasseliebant Angli, qui ad sumas tandem angustias Gallos adduxere, donec mirabili DEI dispositione, ac providentiâ an: 1429. puella pastoritia, è Lotharingæ pago oriunda, Anglorum factū obtulit, & contudit. Hac proinde & auspice, fractis Anglorum viribus Gallia respavit. Verum invicta hæc Heroïna anno insequente capta, vivaq; ab Anglis exusta est, tãquam

quam magiæ, hæresis, & luxuriæ rea, quàm de-
 in Callistus III. Pontifex, causâ ejus recogni-
 tâ, diligenterq; excusâ innocentem pronunti-
 avit. 2. Posteri quinq; Reges gravi bello cum
 Austriacis implacabantur, præciquè Franciscus
 I. cum Carolo V. Cesare. At longè atrocius
 bellum tribus postremis regibus imminabat à
 Calvinistis seu Hugonotis, quonon modò An-
 glos, Germanos sectarios, sed ipsum adeò jura-
 rum Christiani nominis hostem Solimū Tur-
 carum Tyrannum in Religiois, Regniq; exiti-
 um sollicitare sunt ausi, barbaris ipsis Pseudo-
 Christianorum istorum perfidiâ execrantibûs,
 & suppetias negantibus. Fervente porò hoc
 bello, & intestinis seditionibus urbes ferme tre-
 centæ in cinerès redactæ, templa innumera
 direpta, & profanata fuère, nec impunè tamen;
 nam anno 1572. die 24. Augusti, S. Barthole-
 mæo sacra, Regis Caroli IX. jussu, plura mil-
 lia Hugonotorum tanquam rebellium, regniq;
 turbatorum cæsa fuisse perhibentur. 4. Henri-
 cus III. Poloni Regni possessione haud multò
 antè adita, ut primū de Caroli IX. fratris mor-
 te certior factus est, in Galliam revertus, Rex
 proclamatus est, belloq; iterum atq; iterum ab
 Hugonotis, ac tandem etiam à Catholicis la-
 cessitus dum Parisios circumfidere parat, inopi-
 nato violentæ manus icû percussus, regno, vi-
 taq; exiit an: 1589. Unde deficiente Vale-
 siorum familia, quæ 260. annis regnaverat, re-
 gnum Franciæ ad Domum Borbonicam, al-
 terum Capetiniæ stirpis ramum florentissimum
 est devolutum.

7. *Quid de 4. Regibus Borboniis generatim
memorandum?*

I. Henricus IV. Rex Navarra, quod Calvinianus errores cum nutricis lacte luxisset, à Gallia statibus repudiatus, jus suum armis persequi aliquandiu tentaverat; sed irritò conatu. Comperto tandem, nihil obstare præter Religionem, quò minus Francorum Rex ab omnibus agrosceretur, suos, percontatur, utrumne in Religione Catholica obtineri posset salus? Affirmantibus illis: *Quidni igitur, inquit, etiam eligam cõpendiarium, atq; expeditissimum, quã regni terrent simul, ac caelestis possessionem adire certò possim?* Maxquè orthodoxæ fidei dogmatis institutus, lumine omnium ordinum consensu, & acclamatione est receptus. Religionis exinde orthodoxæ propugnator & vindex strenuissimus, uti & Societatis JESU. Hanc hæretici & malevoli dudum Parisiis, Galliaq; universã prescriptã volebant, cum ecce causam ad eam exagitantem arripiunt ex attentato immani scelere, quo Johannes Castellus è Societatis Scholis ad Academiã Parisiensem nuper translatus, Regem cultro in os impacto lauciaverat. Ac licet Societatem omni prorsus culpa vacare constanter asseveravit percussor; prævalente nihilominus invidia, & calumpnia, in exilium migrare iussa est, erecta Parisiis infami pyramide; quã tamen Rex ipse, cognita objectorum criminum falsitate, evertendã curavit, ac Societatem, cujus innocentiam contra obtrectatorum calumnias ipse potentissimè defendendam suscepit, in integrum

tigrum restituit, sumisq; deinceps beneficiis ornavit, donec an. 1610: dum rhedâ per urbem Parisiensem vehitur, bamente parricida gemino inflicto vulnere ingentem animam efflavit

2. Ludovicus XIII. rebellibus Hugonotis iterata clade domitis, exardescente 30. annorum bello, & Imperio & Ecclesie DEI longè calamitosissimo, foedus adversus Domum Austriacâ cum Sueco junxit. Obiit Rex Pius & Justus an: 1643.

3. Ludovicus XIV. bellis gravissimis cum Imperio, Domino Austriaca, Hispania, Anglia, Batavia &c. gestis, regni sui fines plurimum dilatavis. Calvinianos solemniter dicto an. 1685. in curia Parisina vulgato, ex universa Gallia ejecit. Hæresi verò Janseniana, pestis istar in ipsa regni viscera grassanti, ad extremum usq; vitæ halitum fortissimè, se opposuit. Obiit Ludovicus rerum gestarum gloriâ & cèlebritate verè Magnus an: 1715.

4. Ludovicus XV. Antecessoris Pronepos, hodie Gallici Regni habenas feliciter moderatur. Conjunx illius Maria Princeps Regia Poloniæ, Filia Stanislai Leszczynii Regis Poloniæ & M. D. L., Ducis Lotharingiæ & Bari; & Catharinæ Opalinæ Reginæ Poloniæ.

A P P E N D I X.

De Lotharingæ Ducatu.

1. Unde nomen illi inditum?

PARS olim erat regni Lotharici, cujus nomen hodieq; retinet. Protendebatur illud à Mari Mediterraneo per Provinciam, Delphinatum, Sabaudiam, Helvetiam, Alsatiam, Burgundiam, Lotha-

Lotharingiam, Palatinatum, Agrum Trevirensis & Colonientem, Juliã, Cliviã Belgii Provincias universas ad mare usq; Germanicum.

2. *Quæ hodiernorum Lotharingia Ducum origo?*

Hanc isti ex idoneorum Auctorum testimonio communem habent cum Habsburgico Austriacis, ab Archambaldo, Dagoberti Franciæ Regis Agnato oriundis. Ex hujus quippe Archambaldi stirpe bifariam divisa, hinc Domus Habsburgica in Alsatia, illinc Domus hodierna Lotharingica originem dedit.

3. *Quales, quantæ, Herodes hanc Domum illustrarunt?*

Nulla ex Europæ principum Familiis totamquæ eximios belli Duces numerat, atquæ Lotharingica, uti totæ sacrarum expeditionum, rerumq; gestarum monumenta loculenter demonstrant.

Horum exempla æmulatus Carolus Leopoldus, supremus superiore seculo Cæsarei exercitus Dux, Turcas ingentibus cladibus attrito de bellavit. Vienna summo consilio, ac armis Joannis III Poloniæ Regis liberata. Barcanensis, Strigoniensis, Mochazensis victoriæ ad posterorum memoriam insignes, Buda, aliaque quam plurimæ urbes expugnata, Transylvania, Hungariaquæ tota Cæsari asserta, Moguntia, ac Bona Gallis erepta, &c. tanti Ducis nomen famamq; immortalitati consecrarunt.

Leopoldus Josephus Lotharingiam, quam Parris pactis Neomagensibus sibi restituentiam, ob conditiones minùs æquas recipere detrectavit, tandem per pacta Ritsvicensia anno 1697. recuperavit.

Duca-

Ducatum hunc obtinuit Anno 1737. Stanislaus Lelczyński Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithvaniæ. Duci Lotharingo, Magnus Ducatus Heccuriæ cessit. Firmatum id cum pluribus aliis punctis per tractatum solennem publicatum Parisiis 1. Junii 1739.

§ 4

De I T A L I A.

Agendum hic 1. de Italia universam. 2. De superiore, sive Boreali ejusdem parte, seu Longobardia. 3. De Italiæ Medietate; 4. De ejusdem parte inferiore, seu Australi.

1. *Quæ memorabiliores Italiae periodi?*

1. Italia universa dudum ante Christi ortum sub Romanorum potestate fuit, ejectis non uno ex loco prioribus inquilinis. Occidentis exinde imperio, imperante Honorio, ad occasum vergente, Italiæ se primò infuderunt Gothi, Romamq; ipsam expugnarunt an. 410. an. dein 467. supervenere Vandali Genserico Duce, ubi Roma iterum capta & quatuordecim diebus ipsis direpta fuit. Barbaros hosce in Italiam evocavit Eudoxia, Imperatoris Valentini-ani III. vidua, hac ratione necem à Maximo tyranno, Valentiniano illatam, ultura. Odoacer porrò Herulorum Rex occupatâ an. 476. Italia, regios titulos sumpsit, indè an. 493. initiū datum regno Ostro-Gothico à Theodorico. Gothis porrò à Belisario, Cæsaris Justiniani Polemarcho debellatis, Regnum Longobardorum ab Alboino an. 568. fundari cœpit, postquam nempe Narses, Justinii Cæsaris in Italia

Præ-

Præfectus, illatam à Cæsaris Coniuge injuriam vindicaturus, Longobardos è Pannonia in Italiam evocavit. Posteriores Longobardiæ Reges multum negotii faciebant Pontificibus Romanis, qui proinde à Pipino Galliarum Rege, indeq; à Carolo Magno Pipini filio, superbas postularunt, quas ambo actutum misere. Et Carolus quidem Magnus an: 774 Longobardicum Regnum ad extrema deduxit, ultimo Rege Desiderio bis præliis devicto, & in exilium misso. Ex eo tempore Italiarum Regnum ipsum obtinuit, retinuitq; usq; ad magnum Interregnum, quando ob Imperatorum & absentiam & distantiam varii Principatus sunt exorti, qui pleriq; omnes hodieq; vigent.

2. *Quid de superiore Italia parte sive Longobardia memorandum?*

Præmissa ejusdem divisione, perbrevis cuiusq; partis descriptio speciatim subjungitur. Longobardia sequentes complectitur Ducatus. 1. Montisferrati. 2. Pedemontii. 3. Mediolani. 4. Mutinæ. 5. Parmæ. De duabus rebus publicis Venera, & Genuensi, huc pertinentibus, suo loco dicemus.

MONSFERRATUS, PEDEMONTIUM,
SABAUDIA.

Tres hi Ducatus Duci Sabaudiarum parent, Beroldus Sabaudiarum Comes è Carolo Magno stemmate magna olim nominis celebritate inclaruit anno 1000. Odo IV. pactis conjugalibus Pedemontii Ducatum an: 1060. obtinuit. Amadeus VIII. à Cæsare Sigismundo an: 1416 primus

primus creatus est Dux. Postea tamen abdicate sua Sponte regimine Carthusiam Ripalientem subiit, vitam deinceps solitariam acturus. Fervente ultimo bello Hispanico Sabaudia Dux Victor Amadeus II. Montisferrati Ducatum, indeq; per pacta Ultrajectina Sicilia Regnum, hocq; Austriacis an: 1718. relicto, Sardinia Regnum, indeprus est. Huic successit Filius ejus Carolus Emmanuel Anno 1730.

DUCATUS MEDIOLANENSIS.

Hanc veteris Longobardia partem post collapsam Occidentis Imperium cum maxima Italiae parte Ostro-Gothi ac Longobardi sua in potestate ac ditione tenuerant, donec Caroli Magni armis Desiderio erepta, ad Rudolphi Habsburgici usq; tempora Romano Germanicis Imperatoribus subjecta permansit. Ex eo tempore Ducatus hic ad diversos est Dominos translatus. Primi erant è Familia Vice-Comitum, secundi è Domo Sfortia. Indè Galli aliquamdiu occuparunt: post hos verò per Carolum V. ad Hispanos, ac tandem per Carolum VI. ad Domum Austriacam anno 1706. est translatus.

DUCATUS MANTUANUS.

Ab anno 1628. Marchiones ex Domo Gonzagana Ducatum hunc possedere; Ducum tamen titulo primùm à Carolo V. Insigniti fuerunt. In postremo bello Hispanico Dux Carolus IV. quòd à Gellia contra Cæsarem stare, omni ditione sua exutus est, cujus proin possessionem Cæsar adit.

MU-

MUTINA, & MIRANDULA.

Ducatus hic, uti & Ferrariensis post magno illud Interregnum Domini Estensi obtigit, Mutinensis quidem Cæsare, Ferrariensis verò Pontificiæ clientelæ nomine. Posteriores hūc, stirpe Estensi extincta, Ecclesia repetit; alterum verò Ducatum Cæsar prioris Ducis agnato tradidit. Reinaldus, hodiernus Mutinæ Dux in bello Hispanico ab Austriacis stetit; unde aliquamdiu Ducatu suo orbarus est, quamdiu nempe Gallia armis prævaluit. Sed paulò post in integrum est restitutus.

Principes Mirandulæ originem trahunt ex pervetusta Picorum Familia. Joannes Picus dictus est ingeniorum Phoenix sui seculi. Alexander primus Mirandulæ & Concordiæ Dux à Ferdinando II. Cæsare creatus est. Hodie Principatum hunc Dux Mutinensis emptiois titulo possidet.

DUCATUS PARMENSIS.

Paulus III. Romanus Pontifex Ducatum hūc Farnesiorum Domini clientelari jure tradidit an: 1545. Antonius hodiernus Dux Fratris sui Odoardi Filium Philippo V. Regi Hispaniæ in matrimonium collocavit. Quapropter horum Filius Carolus Hæres & Successor destinatus erat, si fortè Dux Parmensis sine liberis decederet, qui postea Regnum utriusq; Siciliæ obtinuit.

3. *Quæ Rationes in Italia Meditullio sive sunt?*
 1. Provinciæ summo Pontifici subjectæ.
 2. Magnus Hetruriz Ducatus.

TERRI-

TERRITORIUM PONTIFICIUM.

Hoc nomine veniunt Provinciæ Romano Pontifici subiectæ, nempe 1. Campania Romana. 2. Patrimonium S. PETRI, sive totus ille terræ tractus, à Mathilde Hetruriæ Comite, matrona lectissima, Ecclesiæ an: 1115. donatus. 3. Provinciæ illæ, quas Pipinus Galliæ Rex, ejusq; Filius Carolus Magnus Ecclesiæ transcripsit. Ad S. PETRI Patrimonium præter alia pertinet Viterbium, Centumcellæ, urbs, & portus nobilissimus, Moas Flaconis, vinô Apianô celebris. Pipinus Ecclesiæ dedit, vel potius restituit Exarchatum, urbes, Ravennam, Bononiam, Ferrariam aliâq; plures completentem. Carolus Magnus donationem hanc non solum ratam habuit, sed plurimum etiam Regionum accessione auxit. Principatum Beneventanum S. HENRICUS adjecit. Comitatum verò Avenionensem Clemens VI emptione acquisivit: qua de re pluribus agerur in Historia Ecclesiastica.

MAGNUS HETRURIAE DUCATUS.

Urbs Florentia à Cæsare Rudolpho Habsburgico libertatem præsentem pecunia sibi comparavit, indeq; ad annum usq; 1569. libera respublica permansit. Interea temporis Medicorum Domus, è vetustissimo Florentinorum stemmate oriunda, ad eum seculum potentia & dignitatis gradum eveda est, ut Alexander primus Dux, postquæ hunc Cosmus I Magnus Hetruriæ Dux à S. PIO V. Pontifice, & Maximiliano II. Cæsare fuerit renunciatus. Joans

nes Gasto Magnus Herrurix Dux, hærede defunctus oblit. Hodie Magnus Dux Herrurixæ Franciscus Stephanus ex Familia Lotharingica; cujus conjux Maria Teressia Regina Hungariæ ex Familia Austriaca.

4. *Quid de inferiore, seu Australi Italia parte dicendum?*

Hæc Regna Neapolis, Siciliæ, Sardinia & Insulam Melitam complectitur.

REGNUM NEAPOLIS.

1. Postquam Carolus Magnus confectô belio Longobardicô, Regni Italici possessionem adit, regni nihilominus Neapolitani partem Imperatores Græci etiam tunc obtinebant. Sed cum hæc sepius curarent, à Saracenis omnino fuere expulsi. Sub annum porrô millesimum Normanni quidam, viri egregii, è Palæstina reduces, Saracenos adorti, Neapoli eicere. Itaque regione illa potiti, Duces, primû, dein & Reges appellari cœperunt. 2. A Normannis his Ducibus Regibusque Regnum Neapolitanum per pacta nuptialia ad Imperatores Suevos, ac primô quidem ad Henricû VI, est translatum. Cumque ejus filius Fridericus II. Cæsar, Ecclesiæ divexandæ finem non faceret, & prius, quàm anathematis vinculo solveretur, mortem obiisset, nec meliora de Conrado IV. ejus filio sperari posse viderentur, Papa Regnum hoc, Ecclesiæ Romanæ clientelare, Carolo Andegavensi S. LUDOVICI Galliarum Regis fratri possidendum tradidit. Hujus jussu Conradinus, Conradi IV. filius,

ultis

ultimus Sueviæ Dux, Neapoli publico in foro capite plexus est, quod Regnum illud armata vi sibi vindicare attentasset. 3. Inde Regnum Neapolitanum an: 1424. Alphonsus IV. Arragonio obvenit, postquam Joanna II. Regina Andegavensis familiæ ultima eundem heredem scripsit. 4. an: 1503 Neapolis per Ferdinandum Catholicum Hispaniæ adjuncta, tandem Regibus illis paruit, donec an: 1707. Domui Austriacæ asserta fuit. Nunc subest Carolo I. Infanci Hispaniæ è Domo Borbonica.

SICILIÆ REGNUM.

Sicilia eadem ferè cum Neapoli fata subiit, Normannis Regnum utrumquè (utramquè Siciliam appellabant) per diu simul possidentibus. Post Vesperas Siculas an: 1282. Domus Andegavensis in Regni quidem Neapolitani possessione perstitit; Sicilia tamen ad Petrum III. Arragonium translata est, qui Constantiam Manfredi (Friderici II. Imperatoris notus, & Conradus IV. frater hic erat) filiam in matrimonio habebat an: 1503. Ferdinandus Catholicus Regnum Siculum Hispanico adjunxit, suoq; exiude Nepoti Carolo V. reliquit. Tandem in Pacificatione Ultrajectina Sicilia anno 1713. Sabaudis, indequè 1718. Austriæ obvenit, quam pariter idem Carolus I. Hispaniæ Infans regit. Conjux illius Maria Amelia Filia Regis Poloniæ Ducis Saxonici.

REGNUM SARDINIÆ.

Sardyniam, durante Interregno, Pisani obtinebant

tinebant, donec anno 1324. ab Alphonso III. Arragoniæ Rege indè ejecti fuère. Ex eo tempore Insula hæc semper in Hispanorum potestate, ac ditione fuerat, quoad nupero in bello Austriaciis cessit. Hæc anno 1717. ab Hispanis recuperata, anno dein sequente 1718. Sabaudò Sicilia loco permiffa est.

M E L I T A.

Insula hæc Equitum Melitensium, qui & Equites S. Joannis dicti, hodie sedes est. Ordinem huic anno. 1050. Itali quidam Mercatores eum in finem instituère, ut ad sacra Palestina loca peregrinantibus, ægrotis præsertim, auxilio, & adjumento essent; unde & *Hospitalarii* vocantur. Hierosolymâ porrò & postea etiam Acconâ sive Ptolemyde à Saladino Saracenorum Tyranno expugnatâ, Equites hi in Insula Cypro anno 1290. consistere. Aliquot post annis, nempe an: 1309. Insulam Rhodum Turcis memorabili stratagemate eripuerè, ubi usquè eò substitere, dum à Solimãno II. anno 1522. exturbati fuère. Tandem an. 1530. Carolus V. Insulam iisdem inhabitandam concessit, quàm anno 1565. Mustapha Turcarum Imperator irritò conatu obsederat. Insula hæc firmissimum est Italiae propugnaculum; nec parùm inde subsidii & emolumentum redundat in Rempublicam Christianam universam

§. 2.

HUNGARIÆ REGNUM.

1. Quis Hungariæ status præcis temporibus fuit?
Pannonii primi incoluère Hungariam, quæ
exinde

exinde Romanis cessit. Successere postmodum Gothi, Hunni, & Longobardi. Tandem seculò nonò Hungari, ex Scythia profecti, ibi confedere, qui crebris postea excursionibus in Germaniam factis, damna ingentia intulere, donec à Cæsare Henrico Aucupe, atq; Othone M. acceptis cladibus longe maximis, domū remissi, de reditu haud amplius cogitarent.

2. *Quæ Hungaria facies temporibus proxime consequentibus?*

S. STEPHANUS Hungariæ Rex anno millesimo Christiana sacra in regnum hoc primus invexit, cujus stirps per Ladislai III. inter Reges illos vigesimi mortem, extincta est, Regnò exinde ad Domum Andegavensem per pacta nuptialia translato. Ubi hæc quoque stirps exaruerat, Cæsari Sigismundo Maria Coniunx, Ludovici Filia, Hungariam dotem attulit. Eodem pacto Albertus II. Austriacus initò cum Cæsaris Sigismundi Filia, Hungariæ herede, connubiò, idorale Regnum accepit. Ladislao, Alberti Filio successit Mathias Corvinus, cujus parens Joannes Hunniades, Ladislao etiam tum impubere, regnum summa cum laude administravit. Matthiæ sinè liberis defunctò, Hungari Ladislaum VI. Casimiri Poloniæ Regis filium, Regem cooptarunt. Hujus Successor Ludovicus II. sinè cute natus, anno ætatis quintodecimo bene barbatus, duodevicesimo verò canis jam oblitus fuisse perhibearat. Hic bellò adversus Turcas susceptò ad urbem Mohazium anno 1525. occubuit,

Anna Sorore Hungariæ hærede superstitè relicta

3. *Quæ postremis demum temporibus Hungariæ fuit conditio?*

Ferdinandus I Caroli V. frater, Annam illam, Hungariæ & Bohemiæ hæredem, duxerat, quo ex tempore utrumquè hoc Regnum Austriaci constantè tenuère; accessit subinde Transsylvaniæ Principatus, imperante Leopoldo, posteaquam ad id usquè temporis proprii ibidem Principes rerum potiti fuerant. Quæ, quantaquè bella Domus Austriaca ob Hungariam cum Turcis gesserit Opusculo VI. referetur.

C A P U T II.

De cæteris Europæ Regnis à Religione Catholica vel Christiana alienis.

§. I.

De A N G L I A.

Hic cursim breviterq; attingendus. 1. Angliæ Status ante Regem Egbertum, qui anno 800. toti Angliæ præesse cepit. 2. Egbertus, ejusquè posterum. 3. Reges Normanni tres, tredecimquè è Comitum Andegavensium prolapia. 4. Reges è Rechemondia Comitum familia. 5. Reges Stuartii. 6. Hannoverani.

1. *Quid in Anglia memoriâ dignum accidit ante fundatum Regnum?*

Julii

Julii Cæsaris temporibus, magnam hanc Insulam occupaverant Romani, quorum subinde copiis aliò avocatis, regio illa crebris Pictorum, Sætorumquè irruptionibus Seculo V. tantopere infestata est, ut incolæ ab Anglis, Saxonum Gente, suppeticas petere sint coacti. Atque illi hostes propulsarunt quidem; sed terræ illius, quam sibi vindicârunt, possessione de- pelli haud amplius potuère, regnis septē temporis progressu ibidē fundatis, quæ omnia unus tandem Egbertus conjunctim obtinuit, sequē Angliæ exindē Regem nuncupavit anno 800,

2. *Quæ Regni hujus fata ac vicissitudines usquē ad Henrici VIII. tempora?*

1. Primorum Anglo Saxonum Regnum series interrupta est sub annum 1017. usquē ad annum 1042. quò tempore intermedio Canutus M. Daniæ Rex, Haraldus filius ejusq; frater Canutus II. Angliæ imperarunt, 2. Indē in avicum regnū sufficitur S. EDVARDUS cognomen *Confessor*, Anglo-Saxonum Regum ultimus, qui cum virginitatem matrimonio junxisset, hæredem sibi delegit Guillelmum Normanniæ Ducem, à quo in diuturno suo exilio benignè largiterq; est habitus. 3. Anno 1154. Angliæ Regnum a jure materno devolutum est ad Henricum II. Comitem Andegavensem, qui Hiberniam Angliæ adjunxit. 4. Anno 1485. idem Regnum quâ pactis nuptialibus, quâ regii sanguinis prærogativâ translatum est ad Richemondia Comites, quos inter primus Angliæ solium conscendit Henricus VII. cui successit Henricus VIII. filius. 3.

3. *Quæ rerum in Anglia conversio regnante Henrico VIII. ejusquæ filia Elisabetha?*

Henricus VIII. priusquam in sano mulierum amore fascinari coepit, DEI Ecclesiam, Christi- quæ Vicarium non gladio tantum, sed & calamo, quò impla Lutheri dogmata doctissime confutabat, invictâ constantiâ propugnavit, gloriosò propterea *Defensori Fidei* titulò à Leone X. decoratus. At enim, cum repudiata prima Coniuge Catharina Hispana, Caroli V. matertera, animum induxisset, Annam Bolenam thori consortem accipere, impio conatu Pontifex pro viribus se opposuit. Atquæ hæc femina erant horrendi illius schilmatis, quo Rex cæco libidinis, & furoris impetu abreptus, Ecclesiæ Anglicanæ supremum caput se appellare, & proclamare est ausus. Anna porro Bolena, criminibus manifestis ac enormibus convicta, Regis jussu capite damnata est. Rex ipse post tot expilata templa, tot direpta Monasteria, vim auri argentiq; immensam Regio filco addictam, tandem æternitatis iter jamjam ingressurus, palam confessus est, se *omnia perdidisse*. Successit Eduardus filius, & huic Maria, Eduardi Soror, sed utrinquæ haud diuturnum regimen fuit. Maria magno nec inutili conatu operæq; pretio Religionem avitam restituere moliebatur. Indè Elisabetha, Henrici ex Bolena filia notha, Regnum dicam, an Tyrannidem, annis amplius quadraginta occupavit, nec in Catholicos modò, sed in ipsam adeò cognatum sanguinem, Mariam Stuartam, Sco-

ria Reginam innocentissimam, atrociter debacchata est, quam ærumnosa duodeviginti annorum captivitate acerbè tortam, crudelitate inaudita capite mulctari jussit.

4. Quid præcipua notatione dignum accidit regnante Domo Stuartia?

1. Regia hæc Domo ab anno 1270. Imperabat Scotia, donec post Elisabethæ mortē Jacobus Mariæ Stuartæ filius, Angliæ simul & Scotiæ Regno, quòd utramq; ex eo tempore Magnam Britanniam appellant, præesse cœpit. 2. Jacobo Stuartho successit Carolus II. filius, quo regnante, Hæresis, ejusq; germana horor Perfidia tragœdias excitârunt longè funestissimas Choro Cronwelo, adjutore Fairfaxio. Præsulum est vexatione & infestatione Catholicorum acerbissima. Hiberniæ Prorex, & Archiepiscopus Cantuariensis dati in vincula, morteq; iniquissima tandem sublatis, quòd in fide Regi suo promissa, jurataque perstarent immobiles, simulque Religioni Catholicæ favere viderentur. Habita & quæstio de Regina ipsa, Ludovici XIII. Galliæ Regis sorore; quæ tamen tempori in tutiora se recepit. Rex à Scotis ingenti pecuniæ summa venditur, rebellibus Anglis, à quibus facinore ad eam usque diem inaudito, capite damnatur, ac Londinensi in foro publicè obruncatur. Indè sublata Monarchiâ, Anarchia inducitur, quatuorquè post annis impius Regis parricida Cronwelus Angliæ Protector (verius oppressor evertorque) proclamatur. 3. Anno 1660. Carolus

II. Regis obtruncati filius, irevocatus in Angliam, avitum thronum conscendit, obiitque Catholicus anno 1685. 4. Eadem die Jacobus II. Caroli II. frater ab universis regni Proceribus Rex sacrotatur, cui dein omnes Britanniae ordines sacramentum dixere, tametsi is se Catholicum & Romanis sacris addictum palam profiteretur. Verum hoc ipsum avitae Religionis studium perniciem attulit Regiae familiae, fomesque fuit novae factionis. Cui ut pallium obtenderet conjuratorum cohors, in vulgus sparsum est. Jacobum Walliae Principem, recens natum, suppositum esse, nec aliud dolo hoc pessimo intendi, quam, ut stabilita successione haereditariae Catholici, religio & libertas Anglicana penitus opprimatur. 5. Igitur Jacobo II. exulare compulsio, an. 1688. Wilhelmus Araucanus, Britanniae Regnum occupavit, donec anno 1702. cum feris in equeretur, ex equo deorsus, accedente febre extinctus est. 6. Jacobus porro III. filius Jacobi II. qui, gloriosus pro Christi fide exul, in Gallia an. 1701. decedens, cum nobilissimo heroicarum virtutum comitatu regnum caeleste adiit, iure successione haereditariae exclusus est, quod Religioni adheret Catholicae, quam Britannia jam inde ab anno 182. S. LUCIO Rege praecunte, coepit amplecti, atque ab anno 596. per tot secula non solum sancte constanterque coluit, verum exteris quoque gentes, tot Apostolis veraeque fidei Praeconibus quaqua versum missis, instituendas curavit, Magistra gentium haud

haud limmoritò appellanda. 7. Annæ Jacobi II. filia, & Jacobi III. sorori, quæ Arausicano successit, ann 1714. virâ functæ, surrogatus est Georgius I. Elector Haunoveranus, Lutheri dogmatîs imbutus, huic verò, an: 1727. inopinata morte sublato, Georgius II.

§. 2.

De PRUSSIA sive BORUSSIA.

1. *Qua ratione Ordinis Teutonici Equites Prussia Ducatu sunt potiti?*

POSTEAQUAM hi bellò per plures annos continuatò Prussos ethnicos, vicinæ Poloniæ admodum infestos, subegerunt, regionem illâ totam Ordini suo vindicârunt anno 1283. Pari modo Livoniam, belli jure acquisitam, diu suâ in ditione ac potestate tenuêre.

2. *Qua occasione Ordo Teutonicus Prussia possessione iterum dejectus est?*

Lutheri temporibûs supremus Ordinis Teutonici Magister Albertus Brandenburgicus ejurata Religione Catholica, anno 1525. cum Polonis depaciscitur, ut ea Borussîæ pars, quæ Ordini etiam tum parebat, in Ducatum profanum commutetur, sibi quæ ac posteris jure fideuciario tradatur. Atquè irâ Provincia hæc Ordini Teutonico ablata est, quam dein; deficiente anno 1618. Alberti stemmate, Elector Brandenburgicus jure hæreditario sibi vindicavit, uti suprâ innuimus.

3. *Qua occasione Livonia eidem Ordini Teutonico surrepta est?*

Russis anno 1561. regionem hanc incurfantibûs,

tibus, Gotthardus Lettlerus, qui & ipse ab Ordine Religioneque orthodoxa desciverat, imploratis Polonorum supplicis, Livoniam ea conditione his cessit; ut Carlandiam, Ordinis pariter Teutonici Provinciam, in Ducatum exinde profanum mutatam, jure clientelari sibi possidendam traderent. Livoniam porro Sveci post plura cum Russis & Polonis contestata praelia demum obtinuerunt; quam tamen anno 1709. Russis cedere sunt coacti.

§. 3.

De DANIA.

1. *Quis primus Daniae Rex fuit?*

Heraldus sive Heroldus I. anno 930. qui ethnicae superstitioni nunciò remissò, Christiana sacra invexit.

2. *Qui Daniae Reges præcipuâ memoriâ digni?*

1. **CANUTUS II.** tribus suis filiis tria regna reliquit, Angliam nempe. armis bellicue jure acquisitam, Norwegiam, & Dantiam. Primum brevi iterum ereptum fuit; posteriora duo hodieque perdurant. 2. **S. CANUTUS IV.** Martyr, à seismet civibus in templo est interemptus anno 1084. 3. **Regina Margarita** Norwegiae Regnum jure hæreditario à filio suo accepit, simulque Sveciæ imperavit, ubi sub annum 1380. lata lege sanxit; nè tria hæc regna unquam sejungerentur; at Sveci decreto hoc stare subinde recusarunt. 4. **Christianus I.** à Comitum Oldenburgicorum Domino hodie regnante, primus regnum cepit anno 1448. 5. **Christianus III.** anno 1534. Lutheri sectam

cepit

coepit introducere. 6. Fridericus IV. hodie
 rans Daniæ & Norvegiæ Rex est utrumq; hoc
 Regnum ab anno 1660. hæreditarium est,
 cùm liberæ antea electionis fuisset.

§. 4.

De S V E C I E.

1. *Quis primus Sveciæ Rex erat?*

S. ERICUS X anno 1150. primus Sveciæ Im-
 perâsse creditur, quòd ab ipso succedentiũ
 Christianorum Sveciæ Regum ordo ac series
 exordium ducar; nam de prioribus nil fermè
 constat, nisi quòd Biarnus Rex anno 812. à
 Carolo-Magno Sacerdotes Cathelicos petierit,
 à quibus populus veræ fidei dogmatis instru-
 eretur.

2. *Qui memorabiliores Sveciæ Reges?*

1. Post Margaritam Reginam, de qua suprâ
 meminimus Reges sex & Daniæ simul & Sve-
 ciæ imperârunt. Horum ultimus Christianus
 II. ob tyrannidem suam è Svecia profugere,
 alterique coronam cedere cogebatur. 2. Secu-
 ti sunt Reges è nobili Svecorum familia, cui
 Wasa nomen, quorum primus Gustavus I.
 Lutheri errores anno 1523. in Sveciam inve-
 xit. 3. Sigismundus, Poloniæ pariter ac Sveciæ
 Rex, alteram hoc regnum anno 1599. Caro-
 lo patrio cedere coactus est, quòd Religionem
 Catholicam revocare animum induxisset. 4.
 Gustavus Adolphus fulminis instar totam fer-
 me Germaniam pervadens terrorem pariter
 ac stragem ingentem intulit, donec an. 1633.
 ad Lucenam Saxoniz oppidum in acie cecidit.
 5. Christiana ejus filia regniq; hæres, fidem

Catho-

Catholicam amplexa, coronam cessit Carolo Gustavo Comiti Palatino Bipontino, agnato suo. Indè Romam profecta, reliquis vitæ annis in DEI, cui servire regnare est servitio animiq; cultu transactis, ad regnum immortale translata est an. 1689. 6. Carolus XII. cum Russis, Polonis & Danis gravia gessit bella, dum tandem ad Friderici-Halam, Norwegiæ urbē, plumbea glande trajectus occubuit anno 1718. 7. Hujus soror Ulrica Eleonora, ac dein ejusdem Maritus Fridericus I. Halso Castellanus Sveciæ Rex salutatus est ea conditione, ut in posterum Sveciæ Regnum electioni liberæ permitteretur, Quapropter in successorem vivente adhuc Rege electus an: 1743. Adolphus Fridericus Princeps Olsinensis.

§. 5.

De MOSCOVIA.

1. *Qui inter Moscoviæ Duces primus Christonomen dedit?*

Wolodomirus I. qui, suscepta Christi fide, etiam Basilus est vocatus.

2. *Qui Russia Monarchæ præ cæteris sunt commemorandi?*

1. Daniel XVIII. Dux sub annum 1250 magni Ducis titulum primus assumpsit, sedemquæ fixit in urbe Moscovia. 2. Vladislaus, Sigismundi Poloniæ Regis filius, in magnam Duceem electus, post anni decursum cum Polonis suis abscedere coactus est. Quo in abitu templa, ædesque plurimæ à Polonis direptæ, ingente Russorum edita strage. 3. Petrus, qui anno

anno 1725. è vita migravit, rerum gestarum famâ orbem implevit. Hic peragrata Gallia, Germaniâ, Bataviâ, Poloniâ, Daniâ, &c omne genus artifices secum in Moscoviam perduxit. Syecis eripuit totam Livoniam, Finnoniam, & Ingriam. In Livonia condidit urbem Petroburgum, sive Petri Castrum, ubi & regiam sedem posuit. Moriturus imperii habenas tradit Catharinæ Conjugi suæ, anno 1727 è vivis creptæ. 4. Petrus II. Petri I. nepos Russiæ præerat ab anno 1727. ad annum 1730. Post quem assumpta ad Regimen Moscoviæ Anna Filia Joannis Majoris Natu Fratris Petri I, Hæc mortua 1740. designato successore Joanne ante duos Menses tunc nato, ex Principibus Brunsvicensibus affinibus sibi, quò, in Anno 1741. rejectò, successit Elisabeth Petrovna Filia Petri I., successoremq; sibi adlegit Carolum Petrum Principem Olsinentem ex germana Sorore sua progenitum.

§. 6.

De TURCIA EUROPÆA,

1. *Quæ Turcarum origo?*

Vulgatior Scriptorum opinio est, Turcarum gentem sub annum 1030. ex Scythia adventasse. Subacta brevi post Persia, & Chaldaorum regione magnam Asiæ partem in suam redege're ditionem. Ex frequentiore dein cum Arabibus, sive Saracenis, primis Machometæ affectis commercio, & convetudine ipsi quoq; ejusdem Pseudopphetæ superstitionibus adhasere. Ottomanus primus Turcarum Imperator fuit anno 1300.

2. *Quan-*

2. *Quandonam Turca' stabilem in Europa sedem fixere?*

Amurathes I. sub annum 1360. Adrianopolim Romaniae urbem occupavit, ubi primam Turcii Imperii sedem intra Europam posuit. Machometes II anno 1453. Constantinopolim armata manu cepit, Grecoque Imperio finem imposuit. Palæologus, Græcorum Imperatorum ultimus, dum trepidus fugam capessit, stipantis populi compressione eliso spiritu interijt, urbs verò tres ipso dies militum direptioni permessa, regia deinceps Turcici Imperii sedes esse cœpit.

3. *Qua verò ratione Turca Imperii sui fines et autopere dilatârunt?*

Violentia multarum Provinciarum, Regnorumque occupatione, quæ inter, præcipuè eminet 1. Romanis, olim Thracia dicta, ubi Constantinopolis totius Imperii Turcici caput. 2. Græcia univèrsa, ubi Macedonia, Albania, Thessalia, Epirus, Aetolia, Achaia, Peloponnesus, Candia cum reliquis Archipelagi Insulis.

Observationes ad secundam partem.

1. *Quid de tot rerum, regnorumque præcipuè, ac Principatuum mutationibus & inclinationibus sentiendum?*

Perpetuæ hæ vicissitudines apertè demonstrant, quàm labili pede humana omnia nitantur, dum, quæ stare modò videntur firmissime, repente corruunt. Interim solam Christi regnum,

gnum, Ecclesia inquam Catholica, tot licet Orci, ejusque foederatorum assaultibus continuo oppugnata, stetit semper, stabitq; immobilis, nullis inferorum machinis unquam evertenda.

2. *Nihilne ergo Regnum, seu Ecclesia Christi tot Regnorum defectione imminuta est?*

Neutiquam; quin potius compertum habemus, eo ipso tempore, quod haeretici, velut noxii Stolones, sterilesque palmites ab Ecclesia, tanquam vite nunquam non fecundissima, abscissi fuere, hanc fructus longè uberiores protulisse. At nè longè exempla petamus, dū Lutero, & Calvino Duce, non paucae Europae Provinciae à Christi Ecclesia descivere, in Africa, Asia & utriusque Indiis innumeris populi, Nationes, Principes, ac Reges Ecclesiae Catholicae se adjunxere.

3. *Quid de Orientis Imperatoribus Graecis dicendum restat?*

Postquam Carolus Magnus Occidentis Imperium instauravit, Orienti exinde praesse coeperunt Imperatores Graeci. Horum à Nicephoro anno 800. ad Constantinum XIII. an. 1453. quo capta à Turcis Constantinopolis, septem, & quadraginta numerantur, qui in Tabula Chronologica, ad Opusculi hujus calcem adjecta, ordine recensentur. Ab an. 1204. Flandri duo, tresque Galli Imperarunt usque ad an. 1261, Horum primus Balduinus Flandriae Comes Venetorum maximè armis adjutus, Constantinopolim expugnavit.

4. *Quæ dñum res Orientis Imperio interitum attulit?*

Coacervata Græcorum Imperatorum populi què peccata. Unde completâ tandem scele- rum mensurâ, immani Turcarum jugo cervi- ces submittere sunt coacti.

5. *Quinam Saracenos Neapolî, & Siciliâ eieceret?*

Seculo IX. Caroli Calvi temporibus Nor- manni sive Nordmanni, hoc est viri Boreales, è magna Peninsula Scandinavia profecti, facta in Galliam irruptione, Provinciam tandem, à novis inquilinis Normanniam dictam, occupâ- runt. Horum quidam annò 1000. in Siciliam trajecti Saracenos indè exturbarunt.

6. *Qua origo bollorum Galliam inter & Angli- am Seculo IX.?*

Eduardus III. Angliæ Rex, extincta Cape- tiorum stirpe, regnum Galliæ præ Philippo VI. Valensio sibi vindicare parabat jure hære- ditario, quòd ob Matrem Isabellam gradu uno propior esset sanguini regio. Sed regnum Phi- lippo adjudicatum est ex lege Salica, quæ fæ- minas regni Gallici successione excludit.

8. *Num nefaria illius conjurationis, quàm pul- verariam vocant, in Angliâ Regem constata, socius ac particeps fuit Henricus Garne- tus Societatis JESU Sacerdos?*

Impudentissimam hanc hæreticorum calu- mnia, longèq; iniquissimam Judicum senten- tia, quâ virum hunc planè innocentissimum morte condemnârunt, non solum testes locu- pletissimi, omniq; exceptione majores, sed DE-
US ipse

US ipse prodigijs pluribus, inter quæ Garneti vultus in Spica, ejusdem sanguine recenti illita, prodigiôsè depictus, Catholicos gaudiô & solatiô, hæreticos pudore & ignominia perfuderat, toti orbi testatum fecit. Post extrema tormenta, quia conjurationis conscius ex Cõfessionis Sacramento ad Senatum non derulit, mortem subiit Christiana fortitudine verus Sacrosancti Sigilli non violati Martyr.

P A R S III.

De Europæ Rebuspublicis.

Omnium Antiquissima est Veneta. 2. Genuensis. 3. Helvetorum. 4. Batavorum. 5. Luccensis. Quibus accedunt duæ aliæ perexiguæ, S. Martini, & Ragusana.

§. 1.

RESPUBLICA VENETA.

1. *Quæ Reipublicæ hujus origo?*

Aquileja urbe ab Attila Hunnorum Rege annô 450. everfa, nobilissimi quique & hujus & vicinarum urbium incolæ in Adriatici maris insulas commigrâerunt. Hic alijs, atque alijs ædificiis extructis, Urbs Veneta ad eam tandè amplitudinem & magnificentiam emerfit, ut inter orbis miracula meritò adnumerari possit. Ædes potissimæ, qua insulis parvis septuaginta duabus, quæ palis sub aqua defixis insunt Cumque urbs aquis stagnantibus, in quas 7. flumina ex Alpibus procurrentia sese oxo-

nerant, undiq; cingatur, tum per ponticulos propè quingentos, tum per phaelos (Gondolas vocant, quarum aliquot millia semper in promptu sunt) ultro citroq; commeandi oportunitatem præbet.

2. *Quæ ejusdem Reipublicæ potentia?*

Tanta, ut jam annò 1173. Provinciis pluribus in ditionem suam redactis non maris modo dominium obtinuerit, sed ipsis adèd Orientis Imperatoribus leges posuerit. Venetorum quippe potentia & auxiliariis copiis Balduinus I. Flandriæ Comes, capta Constantinopoli annò 1204. Imperator est renunciatus. De insigni porrò victoria, quam Veneti à Fridrico Ahenobardo anno 1175. reportarunt, hacquè clade fastu ejus represso, Ecclesiæ, quæ ad id usquè temporis insectari non desistit, plenè conciliârunt. Cujus in Opusc: III. meminimus.

3. *Quid emolamenti Venetis attulere susceptæ in Orientem, & Africam Navigationes & Negotiationes?*

Inde magna jam priùs Venetorum potentia majora sumpsit incrementa, auctis eâ industriâ in immentum opibus. Et verò navigationes hæ multò questuosissimæ initia confestim habuere prosperrima, ex quo Balduinus I. Orientis Imperator Venetis ob missas ad expugnandam Constantinopolim suppetias Aegæi & Jonii Maris Insulas omnes cum Creta iidem dono transtulit.

4. *Quæ verò summa Respublica hujus fortuna
capit labascere?*

1. Tutæ *Ægei Maris Insulas, & Cretam, ac nupero bello Peloponnesum quoque eripuere.*
2. *Batavorum Respublica ob commodiorem circum Africæ littora navigationem, amplissimum illum commerciorum alveum ad se derivârunt, obturata ingenti illa opum affluentium scaturigine.*

§. 2.

RESPUBLICA GENUENSIS.

1. *Quando nam Genua Respublica coaluit?*

SUB annum 900. cùm antea ab anno 660. Longobardis primùm, dein Regibus Carolinis vectigales fuissent Genuenses. An. 935. Urbis à Saracenis vastata est, quos vicissim navali præliò devicerunt Genuenses, & Pisentiorum, qui & ipsi id temporis Rempublicam præsentabant, armis adjuti, ex Corsica & Sardinia exturbarunt.

2. *Quod bellum Genuenses inter, ac Venetos ab anno 1250. ad annum ferme 1380. exarsit?*

Æmulatio è nimia utrinquè potentia, commerciorumque maritimis exorta, gravi Rempublicam utramquè bello implicuit, quo Genuenses aliquamdiu superiores, tandem Venetis succubere. Id dolendum erat maximè, ea partium dissensione armorum Christianorum progressum haud parùm fuisse sufflaminatum.

3. *Cur Genua ab anno 1395. usquè ad 1528.*

Respublica esse desit?

Intestinx discordiæ eò adegere Genuenses,

ut illò temporis intervallò diversis Dominis extraneis, quà sponte sua, quà vi & necessitate compulsi, paruerint; quamvis ad tempus subinde aliquod in libertatem se vindicârint.

4. *Quò pacto Genua anno 1528. in pristinam libertatem restituta est?*

Andreas Auria, ortu Genuensis, Gallicæ classis Præfectus; Regis, à quo fortè offensus est, partes deseruit. Genuamq; improvisò occupavit. Cumquè supremo cum Imperio præesse potuisset, maluit pristinam Reipublicæ formam reducere, rebûs tam bene sapienterq; ordinatis, ut eo ex tempore Urbs, & Respublica hæc florentissima hodieq; optata perfruatur libertate.

§. 3.

HELVETIA & VALLESIA.

1. *Quis Helvetia erat status, antequam coaluit in Reipublicam?*

Fortis ac bellicosa hæc natio jam olim Julio Cæsari multum negotii facessiverat. Sub annum reparatæ salutis 430. Helvetia Burgundiæ, dein regni Arelatensis, ac tandem Imperii Romano-Germanici pars erat

2. *Qua occasione Helveti anno 1038. se in libertatem asseruerunt?*

Postquam anno 1032. Helvetia Conradi II. temporibus Romano Imperio fuit adjuncta, Præfecti, ab imperatoribus designati, eidem præerant usquè ad annū 1308. qui, cùm populum nimio premerent, uti patet ex iis, quæ

quæ de Wilhelmo Tellio aliisque historiae memorant, in quillorum animos tantopere exulcerarunt, ut excussis jugo, pulsisque aut occisis Præfæctis in libertatem se asseruerint.

3. *Quibus dein adminiculis Helvetii libertatem suam sartam, tectamque seruarunt?*

Armorum vi; quippe cum anno 1315. ad Bremogartum: anno 1386. ad Sempachium: anno 1499. ad Rhenum bello peterentur, feliciter pugnauerunt, pro conservanda, quam hostes pro eripienda libertate.

4. *Quoties Helvetii de Carolo Audace Burgundia Duce triumphauerunt?*

1. Anno 1476. ad Gransonium oppidum lacui Neocomensi adjacens, ubi Carolus castris, vasario, omnique suppellectili exutus est.

2. Ad Moratum urbem lacui cognominati adsitam, ubi sex & viginti Burgundiorum millia occubuisse perhibentur. 3. anno 1477. ad Nancejum Lotharingæ Metropolim, ubi Dux ipse in fuga ab Helvetiis cælus, morte sua bello finem impoluit.

5. *Quando fœderi an: 1308. Socios inter. Urienses, & Subsylvanos inito Cantones reliqui se adjunxere?*

Anno 1332. Lucernates: anno 1351. Tigurini: anno 1352. Glaronenses & Tugientes: anno 1353. Bernates: anno 1481. Friburgenses & Solodorani: anno 1501. Basileenses & Scaphusiani: anno 1513. Abbatiscellentes accersere. Cum iisdem fœdus quoque ac Societatem coiere subinde Grifones, Vallefi, Prin-

cipatus Nèocomensis, oppidum S. GALLI, Mulhusium, Geneva, Bienna &c, Abbas porro ad S. GALLI solis Catholicis Cantonibus fœderatus est.

6. *Quæ bella intestina in Helvetia exarserunt Anno 1531. 1686. & 1712?*

Primum excitavit quorundam Cantonum ab avita Religione defectio; unde magna Catholicos inter & Heterodoxos exorta animorum dissensio. Ulicus Zwinglius, belli hujus fax, malorumque omnium origo, in scie cæsus, Deo & hominibus meritas perfidiaz pœnas dedit. Altera belli flamma inter Helverios exarsit anno 1686. commissum prælium prope Vilmergam magna A catholicorum strage. Tertium Anno 1712. minùs feliciter gessere Catholici.

De VALLESIA.

1. *Quandiu Vallisia restitit Romanis?*

Incolæ Regionis hujus, altissimis undiquè montibus vallatæ, tanta se fortitudinis opprobriè Julio Cæsari, ut per vallem hanc prælongam penetrare in Galliam nunquam poterit. Tandem, imperante Octavio Augusto, Vallisia in Provinciam redacta, & municipatùs jure à Romanis donata est.

2. *Quid imperante Maximiano Cæsare ibidem actum?*

Hic ad sedandos Galliæ tumultus per Vallesiam cum exercitu profectus, ad Deos placandos solemne sacrificium indixit. Cui ne interesse cogeretur Thebæorum legio, Christianis

stianis Sacris initiata, Duce atque hortatore
Mauritio, à reliquis copiis discessit. Cumquè
eos in castrum revocare laborasset Cæsar, de-
cimum quemquè occidi primùm, ac tandem
nè uno quidem à Christi castris deficiente,
universos contrucidari jussit ad Fauces, qui-
bus hodiequè à Sancto MAURITIO nomen
est.

3. *Quos Vallesia Dominos habuit?*

Eosdem, quos vicina Burgundia, atquè Hel-
vetia, Romanos nempe, ac dein Burgundio-
num Reges usquè ad Carolum Magnum à quo,
uti Münsterus in Cosmographia memorat,
Vallesia Episcopo Sedumensi permessa est.
Indè regno Arelatensi, ac demum Romano
Imperio est adjecta. Post tot facta nulli ampli-
us extero parer, sed regitur hodie rùm ab Epi-
scopo qui S. R. I. Princeps, Comes, & utrius-
què Vallesie Præses est; tum à supremo Provin-
ciæ Præfecto; tum à septem Communitaribus,
quas *Difanos* appellant.

4. *Quæ Vallesie Religio?*

Catholica, quam in hanc usque diem singu-
lari fervore & constantia profiteri pergit. Pro-
vinciæ hujus Episcopatus inter antiquissimos
Galliæ, ac Germaniæ numeratur.

§. 4.

RATAVORUM RESPUBLICA.

1. *Quid de universis Belgii Provinciis summa-
rim memorandum?*

Septemdecem Belgii Provinciæ, post divi-
sum Carolingorum Imperium, Austrasiæ
Regno

Regno maximam partem sunt adjectæ. Seculo XIV. & XV. pars earum Burgundis, dein per Caroli Audacis filiam Domui Austriacæ, ac tandem per Carolum V. Hispanis obvenire univertæ. Regnante porrò Philippo II. Caroli V. Filio, initium datum Belgicis tumultibus. Ex occasione septem Provinciis à cæteris decem avulsis, Baravorum Respublica coaluit.

2. *Quæ Belgicarum Turbarum Origo?*

Potissima ac ferme unica erat funestissima illa ab avita Religione defectio; indè enim turbis, innumeris factionibus Geusiorum, dissidiis, seditiõibus, perduellionibus, cruentis & internecinis bellis non inclytum modò Belgium cum finitimis Provinciis, sed Ecclesia quoquè universa irreparabili tormillium animarum strage affecta, & lacerata est. Nobiles primùm Juvenes impia hæreticorum dogmata apud exteros hausta in Patriam invexere: laudata passim sentiendi, faciendquè quilibet libertas: quam cum Sacræ Inquisitionis frænd Rex cõercere statuisset, conflata demum Arausicano Duce, Nobilium primùm, dein & populi anno 1566. conspiratio, quam Margarita Parmensis, Belgii Gubernatrix, insigni de perduellis relatâ victoriâ diremit tantisper, restinxitquè: sed recruduit subinde malum nimia Ducis Albanensis severitate, quâ in omnium odia offensionesquè incurrit. Hac occasione Arausicanus utendum ratus, Belgas ad defectionem sollicitavit, è quibus

quibus Batavi anno 1568. & 1570. facta con-
 juratione, cum Hispanis navali præliis iterum
 iterumquè congressi, ea damna intulere, quæ
 nec Joannis Austriaci, nec Alexandri Farne-
 si admirabilis profus, omniquè laude supe-
 rior virtus ac fortitudo sarcire potuerit.

3. *Quò tandem recidere Conjuratorum
 molitiones?*

Post gustatam victoriæ dulcedinem, com-
 mercis vacatum, mariaquè propè univèrsa ad
 quæstum faciendum tentata. Cumquè hac ra-
 tione orbis totius opes in suas Provincias, pi-
 scatu ut plurimum vivere solitas, coacervari
 posse comperissent, tum demum anno 1581.
 conjurati excusò penitus Hispanorum jugò,
 nullius deinceps dominationi subesse, sed suo
 duntaxat jure & arbitrio vivere decreverunt.
 Ea de causa novum exortum est bellum, quo
 septem omnino Provinciæ à reliquo Belgio
 fuerunt avullæ, quæ exinde *Belgium Fœdera-
 torum* appellari consuevère.

4. *Quibus administratis Hollandia ad tantam
 potentiam juxta & opulentiam progressa est?*

Quæstuosissimis potissimum ad Indos navi-
 gationibus, quibus opes ingentes, quas Veneta
 olim Respublica collegerat, indefessâ suâ in-
 dustriâ comparavit.

5. *Quenam septemdecem Belgii Provincia?*

Hæ ex quatuor constant Ducatibus, Braban-
 tiæ nempe, Geldriæ, Limburgensi, & Luxem-
 burgensi. Septem Comitatibus Hollandiæ,
 Seelandiæ, Flandriæ, Artesiæ, Hannoniæ, Na-
 murci,

murci, Zutphaniz. Quinque Dominiis, Ultra-
jectino, Trans Italano, Frisiz Occidentalis,
Gröningz, & Mechliniz. Hæ Porro Provinciæ
Domum Austriacam inter, Galliam, & Hollan-
diam sunt dispersitæ. Fœderatæ Provinciæ
sunt 1. Hollandia, 2. Seelandia. 3. Geldria
inferior cum Zutphaniz comitatu. 4. Ultra-
jectum. 5. Provincia Trans-Italana. 6. Frisia
Occidentalis. 7. Gröninga.

§. 5.

Respublica Luccensis, S. MARINI,
& Ragusana.

1. *Quid de Republica Lucensi breviter
dicendum?*

Sita hæc est in magno Hetruriæ Ducatu, di-
versisque primùm Dominis parebat, donec
anno 1430 in libertatem se asseruit, assenti-
ente, actaque omnia rata habente Carolo IV. hoc
Et quanquam Respublica hæc potentiâ & vi-
ribus hæc admodum præpolleat: suam tamen
libertatem sartam tectamque conservat legibus
bonis, probeque constitutâ Regiminis formâ

2. *Quis Respublica S. MARINI status?*

Perexigua hæc in territorio Pontificio sita
Respublica ab anno 800. Libertatem suam
sub Pontificum Romanorum clientela constanter
& inviolatè continuavit. Nomen habet
S. MARINO, Dalmata, qui Seculo III. in Ita-
lia Divini Verbi sementem sparsit, eoque
loco, ubi urbs modò extructa est, vitam du-
xit solitariam.

3. *Quid*

3. *Quid demum de Republica Ragusana memorandum?*

Exigua hæc Respublica in Dalmatia sita est, cui Regiminis forma eadem propè, quæ Venetorum. Turearum Imperatori, in cujus tutela est, annum vectigal pendit. Cæterùm urbs frequens est, & copiosa, ac celebre emporium. Singulari cultu prosequitur S. BLASII Episcopum, cujus festum diem quatuordecim quatrindum ipsum solemnè pompa celebrare consuevit.

Observationes ad partem
tertiam.

1. *Quid de ortu, ac progressu Rerumpublicarum singulari dignum observationi?*

Pleraque originem suam debent armis, in incrementum commerciis, felicitatem bonis legibus, splendorem artibus, ac disciplinis. In hoc fortunæ apice præcipitio sunt proximæ, nisi sibi caveant à nimio luxu, & opulentiorum Magnatum ambitione, uti omnium peribitissimæ Reipublicæ Romanæ funestissimus casus abundè docuit.

2. *Quæ Regiminis forma Rebuspublicis Europæis?*

Ut plurimum Aristocratica, Democratica permixta, quali Veneta, Genuensis, potiores Helvetiæ Cantones & Holandia uti consueverunt. Uriensibus, Tugiensibus, Suiitiis, & Subalpinis regimen Democraticum præplacet. Democratica porrò est imperium populi, Aristocratica verò Optimatum,

3. *Ecquod Reipublicæ Venetæ, & Genu-
ensi caput?*

Utrique Dux, *Doge* dictus, præest; cui ta-
men fas non est, Senatu inconsulto, decre-
tum, aut legem condere.

4. *Quis Religionis status in Helvetia?*

Lucerna, Friburgum, Solodorum, Suitia,
Uria, Subsylvania, Tugium, in avita semper
Religione persistere immobiles: Tigurum ve-
rò, Berna, Basilea, & Scaphusia à Catholica
fide defecerunt. Glatonenses & Abbatiscel-
lani mixtæ sunt Religionis.

P A R S IV.

De Regnis, & Provinciis ex- tra Europam.

Hic strictim percurremus 1. Regna &
Provincias Asiæ, nempe Turciam Asia-
ticam, Persiam, Indiam, Tartariam
magnam, Chinam, & Japoniam. 2.

Regna Africæ & Americæ.

C A P U T I.

De Provinciis Asiaticis.

§. I.

De Turcia Asiatica.

1. *Quæ Turcicæ potentie exordia?*

MAhometes Pseudopropheta ex Arabia ori-
undus sub annum 630. suos ibidem erro-

res disseminare cœpit; hujus sequaces fuere Saraceni ab Arabico verbo *Saraz*, quod idem est, ac prædari, aut furari, sic appellari. Mahometani porrò hi prædones. Regiones plurimas in suam potestatem redege're. Machometis sectam postmodum Turci quoque amplexi sunt, qui in Asia longè lateque grassari cœpère.

2. *Quinam post Mahometis interitum Califæ vocabantur?*

Erant Mahometis successores, qui partim Babylone, partim in Ægypto dominabantur. Horum octo & quinquaginta numerantur continua serie sibi succedentes, donec Annò 1300. Imperium Turcicum ab Ottomanno I. fundari cœptum.

3. *Quantos pedetentim progressus fecit Turcarum potentia?*

Sub annum 1030. Turcæ Persiæ regnò sunt potiti. Inde Provinciis compluribus ab Orientis Imperio avulsis, Hierosolyman anno 1075. expugnarunt, ubi Christianos tot oneravere malis, ut Europæi Principes Turcis bellum inferre, & Hierosolyman cum Palæstina recuperare decreverint. Atquè hæc quidem urbs anno 1099 occupata est; verùm Annò 1197. denuo amissa. Nec feliciores fuere in Palæstina progressus ob Christianorum maximè Principum discórdias. Quo tempore Godofredus Bullionius primus Hierosolymis regnabat, quinque Asiæ Principatus sat amplios Turci obtinuere. 1. In Bythinia. 2. In Cilicia.

cia 3. Edeſſæ in Meſopotania. 4. Antiochiæ.
5. Damalci, Mahometanis interim Califiſ in
Babylonia juxtâ & Ægypto ad Imperii clavum
ſedentibus, Tandem ex Imperii Conſtantino-
politani & Trapezuntini ruinis ſurrexit Tur-
carum Monarchia, regnîs ampliùs ſeptuaginta
ſub unius tyranni imperium ſubjunctis.

4. *Quenam Annò 1270. Occaſio oblata eſt Tur-
carum potentiam vel enervandi, vel peni-
tus opprimendi?*

Agabas Tartarorum Princeps (Chamum
appellant) Chriſtiana Religione ſuſcepta,
Turcis Palæſtinam eripere ſtatuerat, invitato
in belli ſocietatem ſummo Pontifice, aliſque
Principibus Chriſtianiſ. Hos inter S. LUDO-
VICUS Gaſſiæ Rex omnium primus in Chri-
ſtiani nominis hoſtes movit, qui tamen cum
magna exercitûs parte peſtilentiâ (arcana hæc
DEI ſunt judicia) ſublatus eſt. Cumquè cæte-
ri Europæ Principes Chriſtiani, ac geminæ In-
primis, exquè præpotentes Reſpublicæ Ve-
neta & Genuenſis eo ipſo tempore inter ſe
diſſiderent, belliquè inteſtinis implicarentur,
occaſio illa opportuniffima Turcas, junctâ
Tartarorum operâ, debellandi prorfus eva-
nuit.

§. 2.

Perſiæ Regnum.

1. *Quæ Perſiæ fata poſt collapsam Monarchiam?*

Divò Codomannò è vivis ſublato, Alexan-
der Magnus per exiguo tempore Imperii
Perſici

Perfici gubernacula tenuit. Successores porro usque ad annum reparatæ salutis 229. de dominatu identidem inter se concertarunt, ut adeo à tempore illo de sublequentium Persiæ Regum serie nihil certi ac definiti habeamus. An. 229. regnare cepit. Artaxerxes cui successere ad annum usque 630. Reges duodeviginti. Ex horum numero Sapor erat, & Isdederdes Christianorum uterque vexator, & xagitatorque crudelissimus.

2. *Quisnam ab Anno 630. ad Annum 1514. in Persia regnarunt?*

Oppidò divrsi, quos inter & Turci ex Tartaria profecti, & post hos aliquamdiu Mogolici Imperii Monarchæ. Anno 1514. nova Persiæ Regum, *Sophy* vel *Schach* dictorum, series imperare cœpit. Tandem pulsò demortui Schach Solimani filiò, perduellis ille Miriweys, hocquè defunctò, Soldanus Eschref Persiæ sceptrum sibi adhuc vindicavit; tamen Persarum non pauci Sophy illius partes etiamnum sequantur.

3. *Quis Persarum Genius?*

Jurati sunt. Turcarum hostes: ac licet impii Machometis erroribus & ipsi adhæreant; multis tamen capitibus, uti & linguâ ipsâ inter se discerpant. Regio illorum fertilissima, præter arborum fructus pretiosissimos, abundat præcipuè sericò & gossipiò, quorum copiam ingentem quotannòs aliò exportare, ac dividere solent.

§. 3.
De India.

1. *Quid de priscis Indiarum monumentis memorie proditum est?*

Nugis pleraquè, & fabulis sunt referta: quippe majores nostri vel usque eò non penetrârunt; vel, si qui fortè illuc excurrebant, soli felicitate, ubertatequè illecti, de reditu haud amplius cogitântur; sed stabilem ibidem fixère sedem. Rex quidem Alexander Magnus cum suo illuc exercitu apulit, Regemque Porum, fortitudinis laude celebratissimum, devicit; sed importunis militum querelis compulsus est reditum maturare.

2. *Quid de rebus India recentioribus perceptum habemus?*

Vascus Gamma Lusitanus sub annum 1490. in Indiã solvens, regiones illas, rerum omnium affluentia refertissimas, detexit; ubi confestim Lusitani mercaturam facere, nec uno in loco sedem figere perrexerunt, qui & Gouam, Indiæ caput, hodiequè possident. His tamen emporia plura & celeberrima eripuerunt Batavi, augendis opibus unice intenti: quem in finem ad ora præcipuè maritimam arces munitissimas excitârunt.

3. *Quanam in India rerum potiuntur?*

Dividitur hæc in tres partes præcipuas, quarum prima continentem, seu Indiam mari timam, ubi amplissimum magni Mogolis Imperium; secunda & tertia duas peninsulas præ-

gran-

grandes, unam Cis, alteram trans Gangem 99
plectitur. Utrinque Reges ac Principes di-
versi dominantur, Mahometanis, aut ethnicis
erroribus impliciti. Magnus nihilominus Ne-
ophytorum est numerus, quos Europæi Sacer-
dotes, illuc missi, veræ Religionis dogmatis
imbuendos curarunt, è quibus solus S. FRAN-
CISCUS Xaverius ultra decies centena millia
sacri baptismatis fonte manu sua abluit. Ac
enim hinc Ecclesiæ novalibus, tanta anima-
rum messe exuberantibus, magnam postea
vastitatem intulere Baravi & Angli, magis de
lucello temporario, quam de tot millium ani-
marum pretiosissimo Christi sanguine empta-
rum salute solliciti.

4. *Quid de magno Mogole memorandum?*

Monarcha hic Indiæ totius potentissimus,
obquæ, opes & copias ingentes orbis propè u-
niversi ditissimus esse perhibetur. Regna duo-
dequadragenta in sua tenet ditione. Gemma-
rum pretiosissimarum copia illi tanta, ut ob-
harum & numerum & præcium vel solus ejus
thronus regius 160. millionibus, thesaurus ve-
ro universus 1500. millionibus, æstimetur.

5. *Quanam è Regione Mogoleses in In-
dias transmigrarunt?*

Anno 1401 è vicina Tartaria illuc appulê-
re magni Tamerlanis ductu. Hic Bajazetem,
in acie captum, aurexquæ inclusum caveæ tã-
diu secum in triumpho circumduxit, donec is
impactum cratibus capus præ indignatione si-
bi elisit.

§. 4.
De Tartaria.

Tartaria bifariam dividitur, 1. in Europæam sive minorem. 2. In majorem, sive Asiaticam.

1. *Quid de Tartaria minore compertum habemus?*

Ita hæc est intra Europæ limites, Chersonesus Taurica à Romanis appellata. Incolæ sub Turcico ut plurimum. Imperatore merent stipendia, crebrisquè excursionibus Polonos & Russos infestant. Sunt bellicosi: equis utuntur parvis ac macilentis, quorum majorem longè curam gerunt, quàm sui ipsorum. Unde proverbii locum apud illos obtinuit: Tartaro potius capitis sui, quàm equi jacturam esse faciendam. Equis vehuntur eà celeritate, ut nec fugientes quis assequi possit, nec hærentes in tergis victores, nisi ægrè admodum, effugere. Equitando maxima quæq; flumina traiciunt. Supellectilem universam quisq; tecum deferre consuevit: in sacco cibaria, in utre potum devehunt: ex eadem patina lignea & equus pabulum, & eques cibum sumit. Ehippicio substernunt stragulam, cui noctu incubant. Ehippium iptum cervicalis; pallium verò tentorii loco est, sub quo somnum capiunt. Carne, & caleo potissimum victitant Tartari; nam panem, herbas, & olera bestiarum victum esse dicitant. Sæpe carnè crudam subdunt Ehippicio, donec calore illo maceretur nonnihil, gulæ mox servitura. Siquis nobilium Tartarorum epulum solemnibus hospitibus apparat, pullus equinus in maximis deliciis habetur.

Sitim non nisi vaccino, aut equino lacte levare, quam per integrum etiam diem antè toleraturi sunt, quàm aquam degustent. Tartaria hæc desertis undiquè locis cingitur; cum nemo non esse velit quàm remotissimus ab his Harpyiis. Sunt Tartari facie deformi, oculis reductis, submissis naribus &c.

2. *Quæ majoris Tartariae facies?*

Regio hæc vastissima partem portorem nobis incognita est. Ex ea Tartariæ parte, quam Cathaiam vocant, viciniquè è Regno Ninki anno 1630. Tartari, facta in Sinam irruptione, ibidem confedere. Hac ipsa è Regione olim Turcas aliò commigrasse supra meminimus. Magnus Tartarorum Chamus in summa apud suos veneratione est, diciturq; filius, anima, & umbra DEI. Quando visâ defungitur, ad decem hominum millia trucidantur, futuri in altera vita, uti Tartari sibi persuadent, magni Chamii Satellites, ac Prætoriani.

§. 5.

Regnum Sinense.

1. *Quid prisca Sinenfiam monumenta de regno hoc memorant.*

IN confesso est, in nullo orbis regno succedentiam sibi Regum seriem tam accuratè fuisse descriptam, atque in Sina; nam uti gentis Sinicæ facti memorant, Foh-Yus, & post hunc Yaus ducentis à diluvio annis, vivo etiam annum Nôemo, Monarchiam Sinicam fundarunt uniuersumque Numinis cultum propagarunt.

Quem in finem pecora alebant, cæli terræq; Domino immolanda. Duos hosce Monarchas exinde secutus est Chuen-Hi. qui ad divinum cultum conservandum viros doctissimos (Mandarios vocant) constituit. Eadem cura fuit Imperatorum proximè succedentium, quoad prævalente idolorum cultu, noticia veri Numinis obscurata fuit. Geminae porrò periodi hic præcipua notatione dignæ sunt. Prima anno 1280. quo Tartari Occidentales in Sina penetrârunt, annosquè nonaginta ibidem summa cum potestate præerant. Altera An: 1642. quando Tartari Orientales universò potiti regnò, stabilem inibi sedem fixerunt; ita tamen, ut de pristina regiminis forma nihil admodum immutarent. Hodiernus Sincensiu Monarcha Yum Chim inter Imperatores Sincicos est ducentesimus quadragesimus tertius, inter Tartaros verò Orientales tertius.

2. *Quis Regni hujus Status?*

Vastissimum Sinarum Imperium in quindecim Provincias sive Præfecturas majores dividitur. Urbes tormentis muralibûs, millitibûs, munimentis instructissimæ amplius mille numerantur. Reliquarum urbium, quarum pleræquè duas, tres quatuorve leucas circuitu complectuntur, uti & arcium, oppidorum pagorumq; tantus est numerus, ut Sina universa una quodammodo urbs videri possit. Imperator Xihoam ad cohibendas Tartarorum irruptiones annis ante Christum natum amplius ducentis murum illum ingentè per leucas ferè

quingentes excitandum curavit, additis Turribus, fossis, aliisq; operibus, ubi metus ab hoste major.

3. *Quæ Regni administrandi ratio?*

Longè optima; summa enim Imperatoris & Magistratum reverentia, & auctoritas; summa populi concordia: leges sapientissimæ. Nulla in vna nobilitas hæreditaria; sed tantò quicq; nobilior est, tantò doctior. Ad munus quodeuncq; demum nec sanguinis prærogativâ, nec largitionibus, nec gratiâ, nec patrocinis, sed virtute luntaxat & doctrinâ gradus sternitur. Juventus, quæ otio serme marcescit, continua occupatione avocatur à vitis, vixq; habet respirandi spatium, nedum cupiditatibus indulgenti.

4. *Quis regionum Orthodoxam in Sinas invexit?*

Societas JEU annis amplius quadraginta nihil inausum intentatumq; reliquit, ut gentem aliâs cultissimam veri Numinis notatiâ imbueret. Igitur magnò Indiarum Apostolò Xaveriò in tanti operis molitione ac velut prociectu ad cælesta præmia evocatò, mirum est, quot quantisq; laboribus, industriis, vitæ periculis gravissimis innumerisq; difficultatum prope insuperabilium obstaculis perruptis, in Regnum hoc vastissimum, à ducentis facilè hominum millionibus frequentatum, viam tandem & aditum sibi aperuerit. Neq; verò tanti, totq; annorum laboris in irritum cecidère; quippe ultra duodeciesquâ adulatorum, quâ

parvulorum millia æternæ salutis fonte quotannis initiatos fuisse constat. Favebant piis hisce conatibus cum antecessores, tum præcipuè Imperator Cham-Hi, anno 1721. morte sublatus, quo regnante amplius ducenta Christianorum millia in Sinis numerabantur. At Imperator hodiernus legem Christianam pariter & illius Magistros averfari & insectari non cessat.

5. *Quæ Sinensium indoles?*

Sunt arrogantes, & ab exterorum conversatione, ac commercio alieni. Cæmoniarum nec modus, nec finis est quando vel Mandarinarum quispiam invisendus est Mathematicas disciplinas præ reliquis æstinant; nequè aliarum artium ignari sunt, & inexperti, utpote ad quæ excolendas nec ingenium iis, nec industria deest. Interiora ædam, quæ ultra unam contignationem non surgunt, peculiari liquore obducta nitent. Cæminis vel pedem domo efferre probro dicitur. Lingua Sinica commune nil habet cum aliis orbe reliquo usitatis; captuquè tam est difficilis, ut vix doctorem unum reperas, qui dimidiam characterum Sinensium, norum amplius octoginta millia recentent, calleat. Unde miraculi inflar habetur, quod Evangelii apud Sinas præcones tam exiguo tempore loqui pariter, & scribere condiant.

S. 6.
Japonia.

1. *Quid de Japonum robur gestis exploratum habemus?*

AD annum usque 1549. nil aliud nobis innotuit, quam Japones antiquissimis temporibus è Regno Sinesi in Insulas hasce commigrasse; hinc illis hodiequæ non pauca cum Sinenibus communia. Anno porrò, quem dixi, 1549. Lusitani illuc appulere, cumquæ his magnus Indiarum Apostolus FRANCISCUS Xaverius, qui omniû primus Christi fidem cum fructu longè uberrimo ibidem promulgavit. Imperium Japonense sexaginta sex regna minora complectitur. Japonum Monarchæ potentes æquæ sunt, ac feroces, magnasquæ opes colligunt ex auri, & argenti fodinis.

2. *Que ibidem successu Religio Christiana propagata est?*

Ab anno potissimum 1613. usquæ ad 1629. Christianorum numerus tantopere est auctus, ut horum amplius quadringenta millia censerentur. Verùm hæc ipsa Neophytorum incrementa bilem dudum commoverant Taicosamæ, Japonum Imperatori, cui novos stimulos addidit Baravorum Navarchus. Docebat hic Imperatorem, Patres Societatis non alium in finem advectos fuisse in Japoniam, quam ut simulatione pietatis regnum turbente avocent populos à Principum obsequio, & ad subeandam Hispanæ dominationis jugum perdu-

cant Hanc ob causam à plerisque Germaniæ Principibus, ab Ordinibus Fœderatis Batavorum, & ab Anglis tanquam publicæ rei turbatores expulsos fuisse: Religionem porro, quam docerent, non esse veram illam, & sinceram Christi legem, sed variis superstitionibus & commentis adulteratâ His attonito Imperator in Christianos rãta mox inãanitate debacchan cepit, ut nec Neronis & Diocletiani atrocius in eosdem animadverterent. Interea Batavi omnem Japonibus commercium soli tenent, eoque impietatis sunt progressi, ut, cum aditus in Japoniam Europæis aliter hand amplius pateret, per calcatam sacrilegus pedibus Crucis Christi effigiem illuc pergere non dubitarent.

3. *Qua Japonum indoles?*

Bene multis usque peculiaribus utuntur ritibus, ab Europæorũ usu & consuetudine omnino alienis. Caput nunquam obtegunt, barbam promittunt. Radunt comam plebeji dimidiam, nobiliores totam, relicto in occipite cirro, quem oblongæ tæniæ instar, in humeros rejiciunt. Vestis illorum manicata, defluit ad genua usq; quam nobiles auro, argento, gemmisque pretiosissimis distinguunt. Japones salutaturi quempiam, vel honorem delaturi, calceum vel crepidam exnuunt. Hospitem ad se fortè invisentem sedentes excipiunt. Color nigricans lætitiæ; candidus contra tristitiæ illis signum est. Dentes carbone nigriores arte reddunt. Medicamentis utuntur crudis acribus, multoq; sale conditis. Sanguinem nunquam

nunquam mittunt. Musicus noster concentus illis, perinde atq; illorum nobis desipit. Acinaces geminos è latere suspendunt. Cæterùm Japonés Christiani, præcipuè verò Martyres, totetantaquè virtutum planè heroicarum edidère specimina, quanta, vix universa recenset Historia Ecclesiastica.

CAPUT II.

De Regnis Africanis, & Americanis.

§. I.

De Africa.

1. *In quas præcipue partes Africa dividitur?*

IN tres primarias. Prima complectitur Regiones Africanorum subalbicantium, nempe Barbariam, Ægyptum, Biledulgerid, & Zaaram. Altera nigricantium, nempe Nigritaniam, Nubiam, & Guineam. Tertia Abissinam superiorem & inferiorem, sive Æthiopianam. Nos Africam dividemus generatim in Borealem & Australem.

2. *Quid de Africa Boreali summatim dicendum?*

Complectitur hæc Barbariam, Ægyptum, Biledulgerid, Zaaram, Nigritaniam & Guineam. Ægypto olim peculiare præerant Reges: Barbaria hodierna, quondam Africa minor dicta, Carthaginensibus primùm, dein Romanis subjecta erat. Seculo V. Africam ab Imperio Romano avellebant, Vandali; qui tamen à Belisario

lifario Cæſaris Juſtiniani Archiſtratego, coacti
 iterum ſunt ſolum vertere, poſtquam Reges ſe-
 ni ibidem centum ampliùs annis regnaverant.
 Seculo VII. Saraceni in Africa minore & Ægy-
 pto conſedère, Hodie Barbaria ad maris Me-
 diterranei oram procurrens, tres complectitur
 Reſpublicas, Tripolitanam, Tunetanam, &
 Algerianam, omnes Turcis veſtigales. Regnũ
 Marochii & Fezzæ ad Oceanum protenditur.
 Haſ Africae Regiones altero ſtatim à Chriſto
 nalcente ſeculo veræ fidei lumen ita colluſtra-
 vit, ut brevi temporis ſpatio incolæ omnes
 Chriſto nomen darent. In ſola Eccleſia Afri-
 cana ante Vandalorum irruptionem Epifcopi
 ampliùs ſexcenti numerabantur. At enim tam
 copioſa fidei lux per Vandalos Arianos pri-
 nũm, dein per Saracenos Mahemetanos peni-
 tus extincta eſt. Tertulianus Doctorum Eccle-
 ſiæ antiquiſſimus; Sancti itẽm Auguſtinus, Cy-
 prianus, Fulgentius, plureſquẽ alii ex Africa
 oriundi, Sacris ibidem præerant, dum ager il-
 le Africanus pulcherimẽ effloretcebat.

3. *Quid de Africa Australi memorandum?*

In Abaſſia ſive ſuperiore Æthiopiæ parte ma-
 gnus Neguz, quem alii Preſbyterum Joannem
 nulla veri ſpecie appellant, non pauca de re-
 gni ſui antiquitate Abiſſini magnificentiùs quã
 veriùs meminiffe ſolent. Regina Saba, quæ Sa-
 lomonis ſapientiam exploratura Hieroſolymã
 contenderat, illic regnaſſe, poſtq; ſuam ex ur-
 bæ Solymæa reditum leges ac ceremonias Ju-
 daicas introduxiſſe perhibetur. Novæ porro
 regis tempore Abiſſini è Regina Candacis Eu-
 nucho,

Euaicho, quem S. PHILIPPUS Apostolus facto fonte abluit, Christianæ Religionis dogmatis imbuti fuere. Indè inualecente Eutycheis & Dioscori hæresi, penè omnia pessimivère.

4. *Quinam ceteri Reges Africani?*

Regionem Biledulgerid Rex Taspiletanus, Nigritaniam Tomburanus, Nubiam Dancalanus, extremam Africæ partem Rex Congi & Imperator Monomotapæ sub sua tenent ditione. Sed & Hispaniæ, Lusitaniæ, & Angliæ Reges, cum Batavorum Republica ex hac orbis parte sibi suam quisquè particulam decerpserunt.

§. 2.

America.

1. *An prisca etiam temporibus ex hac orbis parte quidquam innocuit?*

VERISIMILE videtur, Phœnices & Carthaginienses quandam illius habuisse noticiam; tametsi eorum haud multi admodum illuc pervenerint, cum ob exiguam rei nauticæ peritiam, tum ob iter longissimum, multis periculis impeditum. Plato sapientissimus suis in commentariis de hac orbis parte mentionem ingerit sub nomine magnæ Insulæ Atlantis, quam amplioribus limitibus circumscribit, atquè Asiam & Africam seorsim sumptam; addit dein, hanc Insulam iterum evanuisse.

2. *Quid de America rebus compertum habemus?*

Ante Hispanorum & Lusitanorum in Americam adventum perparum constare de illa potuit. Anno 1492. Christophorus Columbus,

bus, Genuensis, Insulas Americanas, post hunc vero anno 1497. Americus Vesputius Florentinus, Americam ipsam, ab inventore sic appellatam, detexit. Nec multò post Hispani duo præcipuè Regna Mexicanum & Peruanum in suam redegère potestatem. Numerant hi in America Archiepiscopatus sex, cum quatuor & triginta Episcopatibus Regnum Peruanum ob auri argentiq; vim ingentem, quotannis in Hispanas deportari solitam, præ reliquis celebratur. Prisci Reges Peruani aut tantopere abundabant, ut non modò vasa omnia è præstantissimo hoc metallo conficienda; sed vel ipsa delaborum quorundam testa aureis laminis obtegenda curaverint.

3. *Quanam Europæ Principes potissimas Americae Regiones obtinent?*

Hispani, ut dictum est Regnum Mexicanum & peruanum præter alias Provincias; Lusitani Brasiliam, Galli Canadam sive novam Franciam; Angli Virginiam: Batavi Oram maritimam, in Guajanensi tractu possident. Sunt insuper in America plures alii populi, sui etiam iuris & municipii, moribus ritibusque efferati, cum aliquot Regulis.

Observationes ad quartam partem.

1. *Quanam dicuntur Indiæ Orientales, quanam Occidentales?*

Quæ in Asia sitæ sunt, Indiæ Orientales, utpote ortum spectantes; quæ verò in America,

ca,

ca, Indiæ Occidentales vulgò appellari solent, quòd hæc orbis pars solem respicit occidentem. Reaspe Indiæ appellatio nonnisi solius Indiæ Asiaticæ propria est,

2. *Quis erat Confucius?*

Philosophus Sinenſis, Romano nentiquam inferior. Hic anno quingentesimo 5 rmo. ante Christi ortum natus, imperium Sinicum, ipsosquè adeò Imperatores & rexit consiliis, dum viveret, & post obitum, sapientissimis, quos reliquit libris, essatiquè hodiequè gubernat. Hunc falsa coluisse numina, nemo etiam eorum, qui cultum illis adhibent in Sina, dicere unquam est ausus. Ab Atheorum verò demencia quam longè non ipse tantùm, sed prisca Sinarum ætas omnis abfuerit, antiquissima Sinsiu, codicũ, & certissima monumeta declarant. Hunc Sina ut virum eximiè sapientem venerari, summoquè honore in hunc usquè diem prosequi pergit.

3. *Quò pacto florentissimas olim probeq; Catholicas Asia & Africa Regiones facta Machometana, aliæq; hujusmodi pestes infecera?*

Procul dubio mali hujus causa præcipua erat peccatorum mensura completa, totquè divinorum donorum, quibûs incolæ in suam perniciem malè usi sunt, neglectus.

4. *Quomodo DEUS hæc tanta Ecclesie sue detrimenta resarciebat?*

Eo iplo serè tempore, quo in Africa & Asia à Saracenis & Turcis Christianæ fidei lumen extinctum, in Europæ Regnis Provinciisq;

itquē aliis atquē aliis accensum est. Cū verò ante annos ducentos Lutherus & Calvinus plurimos à Christi ovili seduxissent. DEUS ex Indiæ & Americæ gentibus ad idem ovile longè plures per viros Apostolicos adducendos curavit

5. *Equis igitur rei Christianæ status apud Indos & Americanos?*

Præterquam quòd ab annis amplius ducentis Regna integra, Provinciæquæ amplissimæ, in America præsertim, Religionem Catholicam sint amplexatæ, gentes illæ in hanc usquē diem Christi ovile gregatim subeunt, ex quibus quædam plurimi sunt, qui singulari Religionis studio & fervere Christianis Europæis supinā ignaviam, torporem, rerumquæ divinarum incuriam exprobrent.

*Notandum, quòd descriptio paulò amplior Germaniæ hic prætermissa in Opusculo Sexto Impri-
metur; in cuius locum hic in gratiam Juven-
tutis Polonæ, descriptio Politica Regni
Poloniæ, Substituta.*

Tabula Chronologica Europæ Regum Successionem Exhibens.

Reges Germaniæ sive Imperatores vide
ad Calcem Opusculi tertii.

Capitū Regnū	Reges Lusitaniæ.	Anni Regni	Synchronism⁹ even- tū memorabilium.
1090	Henricus Burgun- dus è Francorum Regio Sangvine Comes Lusitaniæ.		
1139	1. Alphonſus	45.	Mauri è Lusitania pulſi
1185	2. Sanctius I.	27.	
1212.	3. Alphōſus II.	11.	
1223	4. Sanctius II.	25.	
1248.	5. Alphōſus III.	31.	
1279	6. Dionysius.	46.	Conjunctæ S. Elifabethæ
1325	7. Alphōſus IV	32.	
1357	8. Petrus.	10.	
1367	9. Ferdinandus	16.	
1384.	10. Joannes I.	50.	
1434.	11. Edvardus.	4.	
1438.	12. Alphōſus V.	43.	
1481.	13. Joannes II.	14.	Vasculus Gama ad Indos navigat 1499.
1495.	14. Emmanuel.	26.	S. Franciscus Xavi: ad Indos 1540. mittitur.
1521.	15. Joannes III	36.	Occidit: in Afric. 1578.
1557.	16. Sebastianus,	21.	Erat Cardinalis, & Pa- trius Sebastiani.
1578.	17. Henricus	2.	

1580	18 Philippus I.	18	Sicut Rex Hisp: di. II.	
1593	19 Philippus II.	23	Rex Hispanie I. I.	503
1621	20 Philippus III.	19	Rex Hispanie IV.	510
1640	21 Joannes IV.	16	Polâ Hispani.	512
1656	22 Alphonsus VI.	11	Deposito heredit	521
1667	23 Petrus II.	39	Frater.	524
1706	24. Joannes V.			531

REGES HISPANIÆ.

Capitū Regnū	Reges Gothi Ariani.	Anni Regni	Eventus memora- biles.	
414	1. Ataulphus	15	Ab A. 408 imperator	87
415	2 Sigericus.	M. 6	Gallicia Reges Svev	91
416	3 Wallia.	13	seq; ad An. 584 quo	10
429	4. Theodoric: I.	23.	jetti à Leovigildo.	
451	5 Thorismūd: II	2		
453	6 Theodoric: II.	13		
466	7 Evaricus.	18	Pellūtur ex Hispani	17
484	8 Alaricus.	23	Romanorum reliquis	16
507	9. Cafalicus.	4		18
511	10 Theodor: III.	15		17
526	11 Amalricus.	5		18
531	12 Thenda.	17		14
548	13 Thaudegifus.	1		13
549	14 Agila.	5		12
554	15 Athanagildas.	13		11
567	16 Luiba I.	1		14
568	17. Leovigildus,	18	Filiū S. Hermenegi dum ob fidem occidit jabet.	10 12
	Gothi Reges Catholici			10 13
586	18 Recaredus. I.			14
601	19 Luiba II.			11

I. 603
7. 610
it 612
621
624
311
66
40
42
era- 49
72
80
raot in 87
Svev 91
quod e 10
0.

20. Vitericus.	7
21. Gondemarus.	2
22. Sefbutus.	9
23. Recaredus II.	3. M.
24. Guinilla I.	10
25. Sisenandus.	5
26. Svintilla II.	4
27. Tulca.	2
28. Chindesvinta	7
29. Recifvindus.	23
30. Wamba.	8
31. Evigius.	8
32. Egica.	15
33. Witiza.	9
34. Rodericus.	3

Res religiosissimus

Mauri occupant Hispaniam 713.

Reges Austriae & Legionis.

1. Pelagius.	18
2. Favila.	2
3. Alphonfus I.	19
4. Froila.	11
5. Auradus.	6
6. Silo.	9
7. Mauregattus.	6
8. Vsemundus I.	2
9. Alphonfus II.	33
10. Ramirus I.	26
11. Ordonius I.	12
12. Alphonfus III.	48
13. Gartias	3
14. Ordonius II.	9
15. Froila II	1
16. Alphonso IV.	6
17. Ramirus II.	19
18. Ordonius III.	5
19. Ordonius IV.	1

Tyrannus is fuit. Pariter Tyrannus.

Incipiunt Reges Navarrae. 382.

Incipiunt Comites Castiliae 930, 956.

Spania 17
liquis 16
88
57
68
74
83
89
91
124
eneg 50
occid 62
10
13
23
24
81
803 10
8

956	20 Sanctius I.	12.	
967	21 Ramirus III.	15.	
982	22 Veremund II.	17.	
999	23 Alphonfus V.	28.	
1027	24 Veremud: III.	10	Oeciditur à Ferdin ^o Comite Castilia, succedit.
<i>Reges Crstilie.</i>			
1036	1. Ferdinandus I.	30	Incipit Regnū Arrag ^o niæ 1035.
1065	2. Sanctius II	7	
1072	3. Alphonfus VI.	37	Mauris Toletanam u ^o bem eripit.
1109	4 Alphonfo VII.	13	Adfuit præliis omni ^o
1122	5 Alphonf: VIII	35	50-
1157	6 Sanctus III.	1.	Ferdinandus II. Rex
1158	7 Alphonfus IX.	55	Legionis Solius, Alphon
1214	8 Henricus I.	3.	fi VIII filius regna ^o
1217	9 Alphonfus X,	9.	mul cum Sanctio.
1226	108. Ferdin: III.	25.	Sanctorū Catalogo scriptus, contra Ma ^o res sæpius Victor I ^o
1252	11 Alphonfus XI.	32.	ctus Astrologus, & p ^o u/ piens, electus Imp ^o rator.
1284	12 Sanctus IV.	11.	
1295	13 Ferdinand: IV.	17.	
1312	14. Alphonf: XII.	38.	
1350	15. Petrus.	17.	Dictus crudelis.
1369	16. Henricus II.	10.	
1379	17. Joannes I,	11,	
1390	18 Henricus III.	16.	Dictus Valetudinari.
1406	19 Joannes II.	48.	
1454	20 Henricus IV.	20.	
1474	21 Ferdinand: V.	31.	Dictus Catholicus o Mauros plenè fuga 1492 Ex Arragoniæ R ^o ge Hispaniæ Monar. Inquisitio induffa. A merica iavèra 1492. E De

104
106
108
98
21
65
00
3
4
p^ou/
nū
7
8
9
10
11
12
13
14
15

E Domo *Austrica*
Hispanie Reges.

22 Philippus I. 12

23 Carolus I. 42

24 Philippus II. 40

25 Philippus III. 23

26 Philippus IV. 44

27 Carolus II. 35

Ex Domo *Borbo-*
nica.

28 Philippus V.

29 Ludovicus I.

30 denuo Phil V.

Inter *Cæsares V.*
Batavi ab Hispanis di-
vulsi; Lusitani adjuæti.
Judæi 900000. ex Hi-
spanis pulsi.
Lusitani iterum separa-
ti 1640.

FRANCIÆ REGES.

Regni	Anni	Synchronising evētu
E prima stirps Merovingorum.		um memorabilū.

1 Pharamundus. 8 Burgudiæ Regnum An.

2 Clodio. 20 408. ceptū Franciæ

3 Meroveus. 10 Regno junctū An. 534.

4 Childericus I. 24

5 Clodoveus I. 29 Cæsis prodigiōsè Ger-

6 Childebertus I. 49 manis A 496 ample-

7 Clotarius I. 2 Auctur Christi fidem,

8 Cherebertus 9 An; 511 Initium Regni

9 Chilpericus I. 22 Austrasiæ,

10 Clotarius II. 45

11 Dagobertus I. 15

12 Clodoveus II. 17 A Clodoveo II. Reges

13 Clotarius III. 4 undecem otio & volu-

14 Theodoricus I. 0 ptatibus toti sa dedunt.

15 Childericus II. 3 In Monast. detrusus.

667	Theodor: iteram.	23
690	16 Clodoveus III	4
694	17 Childbert. II	17
711.	18 Dagobert II	5
715	19 Clotauius IV,	0
716	20 Ch'peric: II	5
720	21 Theodoric: II	15
735	Anarchia,	7
742	22 Childerics III	10
<i>Reges Carolingi</i>		
752	23 Pipinus.	17
768	24 Carolus M.	47
814	25 Ludovic Plus	26
840	26 Carol. Calv.	38
877	27 Ludov. Balb:	2
879	28 Lud. & Carol.	5
885	29 Carol: Crass.	3
888	30 Odo.	10
898	31 Car I. simpl.	25
923	32 Rudolphus.	13
936	33 Lud. Trasm.	18
954	34 Lotharius.	32
996	35. Lud. V. Iners.	1
<i>Reges Capeting</i>		
987	36 Hugo Capet9	
996	37 Robe tus.]	16
1033	38 Henricus.	28
1060	39 Philippus.]	48
1108	40 Ludov: VI,	29

An. 742. natus Inge-
hem Carolus M.
Attonius in Monachū
eligitur Pipinus Caro-
M: Patr.

An. 756. adstitit Pip-
contra Alstulphū Lo-
gobardum Regem
Imperator coronatus
An, 800.

Regni Burgundia
secundi initium. 838.
Initium Regni Ar-
lensis.

Finis Regni Arolaten-
Distractio Galliarum
Provinciar.

Secundi Regni Bur-
gundiae finis. 1033.
Normani Saraceni
pellunt e Sicil. A. 1083.
Crassus. 113

113
118
123
126
127
128
131
1316
1322
1328
1360
1364
1380
1423
1467
1483
1498
1515
1547
1550
1560
1547
1539
1610
1643
1715
176

1137	41 Ludovicus VII	44
1180	42 Philippus II.	41
1223	43 Ludovicus VIII.	3
1226	44 Ludovicus IX.	44
1270	45 Philippus III.	15
1285	46 Philippus IV.	30
1315	47 Ludovicus X.	1
1316	48 Philippus V.	5
1322	49 Carolus IV.	6
	Ex domo Vallesia.	
1328	50 Philippus VI.	23
1360	51 Joannes I.	13
1364	52 Carolus V.	17
1380	53 Carolus VI.	43
1422	54 Carolus VII.	39
1461	55 Ludovicus XI.	21
1483	56 Carolus VIII.	14
1498	57 Ludovicus XII.	17
1515	58 Franciscus I.	32
1547	59 Henricus II.	12
1559	60 Franciscus II.	1
1560	61 Carolus IX.	13
1547	62 Henricus III.	15
	Ex Domo Borbonica.	
1589	63 Henricus IV.	21
1610	64 Ludovicus XIII.	32
1643	65 Ludovicus XIV.	72
1715	66 Ludovicus XV.	

Conjunctæ iterum Provincie,

Pulcher. Deletus Templar. Ord. An: 1307. Longus.

Pulcher.

Initiū lineæ lateralis Vallesiorum.

Bella cum Anglis Sapiens.

An: 1420. Gallie liberatrix Joana de Arc: puella Aurel.

Bella gerit cum Carolo V.

Clades Hugonottor Cultrō occisus

Svecorum adversus Germaniam adiutor.

Pulsus e Gallia Hæretici An: 1685.

REGES ITALIÆ.

Captū Regnū	Reges Ostrōgombi	Anni Regni	Eventus memorabiles.
476	12 Odoacer,	16	Herulorum Rex

493	2 Theodoricus.	33	Boëtium & Symmachum necat.
526	3 Athalaricus.	8	
534	4 Theodatus.	2	
536	5 Vitiges.	4	
540	6 Theodobaldus.	1	
541	7 Araricus.	M. 3.	
541	8 Totila.	10	
552	9 Tejas.	1	Narses advocat Longobardos.
	Reges Longobardi.		
568	1 Albinus.	3	Iniçiu Exerchat9 568.
572	2. Clepho	1	
	Anarchia.	12	
585	3. Antharius.	5	
590	4. Agilulphus.	25	Suasu Theodelindæ
616	5. Adelvaldus.	10	Bayaræ Conjugis Christum sequitur 604.
626	6. Arievaldus.	12	Arianis favet.
638	7. Rotharis.	16	
654	8. Rodoaldus.	5	
659	9. Aripertus. I.	3	
662	10. Gundipert. & Bethard9 Fratr:	1	Piissi à Grimoaldo Beneventi Præfacto.
663	11. Grimoaldus.	9	
673	12. Garibaldus.	M. 3.	
673	13. Bertharitus.	17	Divinit9 revocatur ad
691	14. Cunipertus.	12.	solum Princeps piissimus.
704	15. Luitpertus	M. 8.	
704	16 Ragumpertus	M. 3.	
704	17. Aripertus II.	8.	
712	18. Asprandus.	M. 3.	
712	19. Luitprandus.	31.	Magna pecuniæ vi redemit à Saracenis corpus D. Augustini, ac Ticinium transfert
744	20. Hildebrand9.	M. 7	
744	21. Rachis.	6	

750	22. Alstulphus.	5	Finis Exarchatus Anno 752. quem Piping donat Ecclesiz.
756	23. Desiderius. Successit Carol9 M & Imperatores ceteri Romani Germanici Reges Sicilia & Neapolis.	18	Victus à Carolo M. Anno 774.
1129	1. Rogericus III.	23	Comites ac Duces à
1152	2. Gvilielmus I.	14	Normannorum Gente
1166	3. Gvilielmus II.	32	ab A. 1083. præerant
1189	4. Tancredus.	3	
1192	5. Henricus VI.	5	Imper: per Constatia.
1197	6. Fridericus II.	53	Imp: Rogerii III. filia
1250	7. Conradus V.	4	Imp: Rex Siciliae.
1254	8. Manfredus.	11	
1265	9. Conradinus.		Ultimus Sveviae Dux capite plexus Neapol. 1268. à Carolo Andevag.
			Reges Siciliae & Arragonie.
	Reges ex Domo Andegavensis.		
1626	1. Carolus.	19	1282. Petrus III. Arragonum Rex ob Constantia Manfredi filia Sicilia potitur post vespas Siculas regnat.
	Reges solius Regni Neapolitani.		
1285	2. Carolus II.	23	Ann. - 41.
1309	3. Robertus.	33	1286 Jacobus I 41.
1343	4. Joanna I.	39	1327 Fridericus II. 1
	Ex alia linea Andegavensi.		1328. Petrus. 15
1382	5. Ludovicus I.	0	1342. Ludovicus 13.
1382	6. Carol9 III. Dyr rachinus.	4	1355. Frideric9 III. 13
	7. Ladislaus.	28	1368. Maria. 24.
			1402. Martinus I. 7.

1414	8 Joannas II.	6	1409 Martinus II.	1.
1414	9 Ludovicus II.	3	1410 Blanca,	2.
1417	10 Ludovicus III.	16	1412 Ferdinandus	4.
1434	11 Renatus	43	1416 Alphonsus V.	42
1480	12 Carolus IV.	2	1418 Joannes	21a
1482	13 Ludovicus XI Rex Gallie	11	1479 Ferdin: V. Carho licus.	36a
1494	14 Carolus VIII Rex Gallie Reges Sicilia & Neapol: ex Domo Hispanica.	4		
1503	15 Ferd: V. Cath. Ex Domo Hispano Austriaca.			
1515	16 Car: V Imper	43		
1558	17 Philipp: II.	50		
1598	18 Philippus III.	21		
1621	19 Philippus IV.	44		
1665	20 Carolus II. Ex Domo Germa no Austriaca	35		
1700	21 Car. VI Imp,		* Ex Domo Hispano. Borbonica.	
1735	22. Carolus I.			

Duces ac Reges Bohemiz.

Capitū Regnū	Duces ac Reges Bohemiz.	Anni Regni	Eventus memorabilia
550	1. Zorichus		
	2. Crocus.		
619	3. Libussa,	13	Urbs Pragens:
634	4. Primislaus	44	
676	5. Nimitaus.	39	
715	6. Mnatas	20	
735	7. Vagenus.	20	

763	8. Wenceslaus I.	22
785	9. Crexovilius	19
804	10. Natlamns.	35
839	11. Okivizius.	17
856	12. Borivorius I.	48
905	13. Spitzigneus I.	2
906	14. Ladislaus I.	10
916	15. S Wencall: II.	22
938	16. Boleslaus I.	29
967	17. Boleslaus II.	32
999	18. Boleslaus III.	13
1012	19. Jaromirus.	25
1037	20. Bretislaus I.	18
1055	21. Spitzigneus II.	6
1061	22. Ladislaus II.	25
1086	23. Ladislaus III.	6
1092	24. Conradus I.	M. 8.
1092	25. Bretislaus II.	8
1100	26. Borivorius II.	7
1107	27. Svatoplucus.	2
1109	28. Ladislaus IV.	16
1125	29. Sobieslaus I.	15
1140	30. Ladislaus V.	34
1174	31. Sobieslaus II.	4
1178	32. Fridericus	12
1109	33. Conradus II.	1
1192	34. Wencasl: III.	1
1193	35. Bretislaus III.	3
1196	36. Ladislaus VI.	0
	<i>Reges continui.</i>	
1196	37. Primislaus II.	32
1231	38. Wencasl: IV.	24
1255	39. Othocarl: II.	23
1278	40. Wencasl: V.	27
1305	41. Wencasl: VI.	1

Caristo primodat nōen

Osciso à fratre Boleslao

Rex dicitur ab Henricō IV. Imp.

Rex Bohemiz secundo

Episcopus Pragensis Regni administrator

Dicitur etiam Othocarlus quia charissimus Otho- IV. Imperat: Pius. Ultimus e stirpe Primislai agricolæ.

124

1306	42 Rudolph Aust.	1	Regnum administrat.
1307	43 Henricus.	3	
<i>Reges partim de Stirpe Luxemburg, partim Austriaci</i>			
1310	1 Joannes.	36	
1346	2 Carolus IV.	32	Imperator.
1378	3 Wencesl: Iners	40	Imperator.
1418	4, Sigismundus.	18	Imp: Bellū Hussitic.
1426	5 Albertus II.	3	Imperator.
1440	6 Ladislaus VII.	18	Filius Alberti, dictus.
1458	7 Geor. Podiebra	13	posthumus.
1471	8 Ladislag VIII.	45	
1510	9 Ludovicus.	10	
1526	10 Ferdinand; I.	37	E domo Austriaca de
1562	11 Maximilian; I.	12	hinc omnes Bohemiac
1575	12 Rudolphus	37	Reges, simulque Im-
1608	13 Mathias.	9	peratores.
1617	14 Ferdinand; II.	10	Turba Bohemicæ.
1627	15 Ferdinand; III.	19	
1646	16 Ferdinand; IV.	11	
1658	17, Leopoldus.	47	
1705	18 Josephus-	6	
1711	19 Carolus VI.	29	

REGES HUNGARIÆ

Cæptū Regnū	Reges Hungariæ	Anni Regni	Eventus memora- biles,
1000	1. S. Stephanus.	38	Rex Apostolicus dictus quia Christi fidē toto regno promulgavit.
1038	2. Petrus.	4	Regno, pulsus.
1042	3. Ovo.	2	
1044	Petrus restit.	2	

1046	4 Andreas I.	15
1061	5 Bela I.	3
1063	6 Salomon.	11
1074	7 Geisa II.	3
1077	8 S. Ladislaus I.	18
1095	9 Colomannus.	19
1114	10 Stephanus II.	18
1132	11. Bela II.	10
1141	12 Geisa III.	20
1161	13 Stephanus III	12
1172	14 Ladislaus II.	M. 6.
1172	15 Stephanus IV.	M. 5.
1173	16 Bela III.	23
1195	17 Emericus.	8
1204	18 Ladislaus III.	M. 6.
1205	19 Andreas II.	30
1235	20 Bela IV.	25.
1260	21 Stephanus V.	13
1273	22 Ladislaus IV	18
1290	23 Andreas III.	11
1301	24 Wenteslaus.	4
1305	25 Otho Bavar.	5
1310	26 Carol: Rober.	32
1342	27 Ludovicus M.	40
1382	28 Maria	1
1383	29 Carolus.	3
1387	30 Sigismundus.	51
1438	31 Albert: I. Auf	2
1440	32 Ladislaus V	4
1444	33 Joas: Corvin.	8
1452	34 Ladislaus VI	26
1458	35 Mathias Corv.	32
1490	36 Ladislaus VII.	26
1516	37 Ludovic: II.	11

Privilegi: Hungarici
Auctor.

Cogitur abdicare
sceptrum.

Zelo Ecclesie defen-
dendæ insignis.

Imperator.
Imperator.

	Reges & Domini Au-	
	str. cōsinnii, & Imp̄s	
1526	38 Ferdinandus: I.	38
1563	39 Maximill: II.	9
1572	40 Rudolphus II.	36
1608	41 Mathias.	10
1618.	42 Ferdinandus: II.	13
1637	43 Ferdinand. III	9
1646	44 Ferdinand: IV.	12
1658	45 Leopoldus	29
1683	46 Josephus.	23
1711	47 Carolus VI.	19
1741	48 Maria Tereſſia	

DUCES & REGES POLONIÆ

Comptū Regnū	Duces & Reges Poloniæ.	Anni Regni	Eventus memo- rabilis.
550.	Lechus, & Kir- pij eisdem nom nulli Duces.		
700	1. Cracus.	0	
700	2. Lechus I.	30	
750	Vendā. Regnum admini- strant aliquandū		
760	12. Palatini	44	
804	3. Prinnislau.	6	
810	4. Lechus II.	5	
815	5. Lechus III.	8	
823	6. Popielus I.	0	
	7. Popielus II. Anarchia		
842	8. Piastus.	19	Stemma Piastorum
861	9. Zemoviskus.	31	
892	10. Lecebus IV.	12	
913	11. ZemomislauS.	57	
964	12. MicislauS.	25	Primo Christo dat nōen

REGES.

909	1. Boleslaus.	25	
1025	2. Miroslaus II.	9	
1034	3. Casimirus.	25	
1058	4. Boleslaus II.	23	Interfactor S. Stanisl: Episcopi, quare digni- tate regia excidit.
	Iterum Ruces		
1081	1. Ladislaus.	20	
1102	2. Boleslaus, III.	36	In praeliis 50. semper Victor.
1139	3. Ladislaus II.	7	
1146	4. Boleslaus IV.	28	
1174	5. Miroslaus.	4	
1177	6. Casimirus II.	17	
1194	7. Lechus V.	13	
1227	8. Boleslaus V.	52	
1279	9. Lacobus VI	10	
	Anarchia.		
1296	10. Ladislag III.	4.	
1300	11. Wenceslaus.	6	Simul Bohemiae Rex.
1309	Ladisl: iterum	27	
1333	12. Casimirus III.	37	Piafforum ultimus.
	Restituti Reges		
1370	1. Ludovicus.	12	Hungariae idem Rex.
1386	2. Ladislaus IV.	48	Ante Jagiello Lithva- niae Dux: à quo initia stemmatis Jagellonic: Sancti Casimiri Pater.
1434	3. Ladislaus V.	10	
1444	4. Casimirus IV.	48	
1492	5. Joan: Albert:	9	
1501	6. Alexander.	5	
1506	7. Sigismundus.	42	
1548	8. Sigismund II.	24	
1572	9. Henric: Vales.	M 2	Idem Henric: III. Gal- liae Rex.
1576	10. Steph. Bathor:	11	Idem Sveciae Rex.
1587	11. Sigismund, III	45	
1612	12. Ladislaus VI.	15	
1648	13. Joan. Casimir.	20	
1669	14. Mich: Koribut	5	

1674	15. Joannes III.	22	Sobiesciorū è genere.
1698-	16. Augustus II.	34,	Hercules Saxon: dict9.
1734,	17. Augustus III		Elect9 Saxoniæ

REGES ANGLIÆ.

Coepitū Regnū	Collectis in unū septem Angliæ Regis	Anni Regni	Eventus memo- rabiles.
800.	1. Egbertus.	36	Anglia Sedi Apostoli- cæ tributaria redditur.
837.	2. Ethelvold9	20	
857	3. Ethelbald9	3	
860	4. Ethelbert9.	6	
866	5. Ethelredus,	5	
871	6 Alfredus	29	
900	7 Eduardus	23	
923.	8. Adelftans.	17.	Aliis Ethelranus.
941	9 Edmundus,	5	
946	10. Eldredus	9	Aliis Elfridus.
955	11 Edwinus.	4	
959	12 Edgardus.	16	
975	13 S. Edvard9 II	4	
979	14 Ethelred9 II.	37	
1016.	15 Edmūdus II.	1	Superatur à Danis.
1017	16 Canutus.	19	Simul Daniæ Rex.
1037	17 Heroldus	4	
1040	18 Canutus. II-	2	
1042	19 Alfredus II.	1	Danos iterum ejicit.
1043	20 S. Edvard9 II	23	Contra jus Regnum in- volat.
1066	21 Heroldus II.	M. 10	
Reges è Ducibus Normanniæ.			
1066	1. Guilielmus I.	21.	Hæres Regni à S. Ed- vardo dict9 pellit He- roldum.
1087	2. Guilielm9 II.	13	
1099	3. Robertus.	0	
1100	4. Henricus I.	35	
1135	5. Stephanus.	19	Obit absque liberis

Reges è Prosapia
Comitum Andega-
rensiū.

4	1. Henricus II.	34
1	2. Richardus I.	101
99	3. Joannes.	17
16	4. Henricus III.	57
1272	5. Edvardus IV.	34
1306	6. Edvardus V.	19
1306	7. Edvardus VI.	51
1317	8. Richardus II.	22
1392	9. Henricus IV.	14
1413	10. Henricus V.	9
1422	11. Henricus VI.	39
1461	12. Edvardus VII.	22
1483	13. Edvardus VIII.	0
1483	14. Richardus III.	2

Regnū per Matrē ob-
tinet, filiā Henr: I. idē
Henric. II. Hiberniæ
quoque Rex. 1162.
S. Thomas Cantuariē-
sis occiditur.
Franciæ Regem se pri-
mus dicit.

Reges è Comitibus
de Richemond.

1485	1. Henricus VII.	23
1509	2. Henricus VIII.	38
1547	3. Edvardus VI.	6
1553	4. Joanna.	0
1553	5. Marit.	6
1558	6. Elisabetha.	44

Prius Defensor Fidei,
dein auctor Schismatis
Anglicani. 1523.
Restituere parabat rem
Catholicam.
Ecclesiam persequitur
Mariam Stuartam ca-
pire plecti jubet 1587.

Reges è stirpe
Stuartorum.

1603	1. Jacobus	22
1615	2. Carolus I.	23

3. Regna Scot: Hyber:
Angliæ conjunguntur.
A subditis capite plecti
xus 1648.

1648		11	} Anglia Republica 28ms 11. sub Crom- welle, & uoo an. sub Richardo ejus filio.
2659		1	
2660	3. Carolus II.	25	} Ob fidem Cathol: è Regno ejectus 1638. Rex ob Annam Cõju- gam Jac 2. filiam. } Elector Brutvicus õ- } mulla Jacobo III. ad } Regnum vocatus.
1685	4. Jacobus II.	4	
1689	5. Gvil III. Nassõ	12	}
1702	6. Anna.	11	
1714	7. Georgius I.	12	}
1727	8. Georgius II.		

DUCES & REGES PRUSSIAE

Captũ Regnũ	Duces & Reges Prussiae	Anni Regni	Eventus memo- rabiles.
1525	Albertus.	43	} Ord: Taut. Magus } M. ad Luth: defencit, } Extracta Kirps Alberti } ad Elector: Branden- } burg: transit Prussia } A Leopoldo M. Rex. } dicitur 1701.
1568	Albert: Frideric:	50	
1618	Jean Sigismund:	1	}
1619	Georg: Gvilhelm:	21	
1640	Frideric: Gvilic:	47	}
1688	Fridericus I.	13	
1701	Idem Rex prim:	12	}
1713	Fridericus Gvil:	27	
1740	Fridericus II.		

REGES DANIAE.

Captũ Regnũ	Reges Dania	Anni Regni	Eventus memora- biles.
930	1. Haroldus I,	50	} Præcessera alii Reges } quorum tamen incor- } ta successio. } Angliam quoque & } Norvegiam possedit.
980	2. Suenus I,	34	
1014	3. Canutus II,	21	}
1036	4. Canutus III	9	
1045	5. Maguus.	4	}
1049	6. Suenus, II.	27	

1074	7. Heroldus II.	2
1076	8. S. Canutus IV	9
1085	9 Olaus.	10
1095	10. Ericus III.	7
1102	11 Heroldus III.	33
1135	12. Ericus IV.	4
1139	13. Ericus V.	8
1147	14. Canutus V.	8
1155	15. Suenus III.	2
1157	16 Valdemarus I.	28
1185	17 Canutus VI.	18
1202	18 Valdemar: II.	40
1241	19 Ericus VI.	8
1250	20. Abel	2
1252	21. Christophor9.	7
1259	22 Ericus VII.	27
1286	23 Ericus VIII.	35
1321	24 Christoph. II.	12
1333	25. Valdemar: III	42
1376	26 Aquinus.	37
1412	27 Ericus IX.	26
	<i>Anarchia.</i>	
1444	28 Christoph: III	41
1448	29 Christianus I.	34
1482	30. Joannes.	32
1513	31 Christian9 II.	10
1533	32 Fridericus I	11
1534	33 Christian: III.	24
1559	34 Fridericus II.	29
1563	35 Christian IV.	60
1648	36 Fridericus III	22
1670	37 Christian: V.	19
1699	38 Fridericus IV.	31
1730	39 Christian9 VI.	

A suis in odium Fidei
occi us in Templo A.
1084.

Simul Rex Sveciæ

Sveciæ Rex.
Theodorici Comis
Oldenburg: Filius.
Sveciæ Rex.
Sveciæ Regno copul-
sus
Scotam Lutheri in Da-
niam invehit.

REGES SVECIE.

Capitū Ragnū	Reges Sveciæ	Annū Regni	Eventus memo- rabiles
1150	1. S. Ericus X.	10	Reges Sveci annis
1160	2. Carolus VII.	8	ante Christam 200.
1168	3. Canutus.	24	merito sunt suspecti
1192	4. Saxeherus III.	18	Certum tamen, secu-
1210	5. Ericus XI.	9	lo IX. sub Rege Bior-
1218	6. Joannes I.	4	no, tempore Caroli M.
1222	7. Ericus XII.	28	prædicatum in Svecia
1250	8. Valdemarus.	16	Evangelium.
1276	9. Magnus II.	6	
1282	10. Biergrus.	43	
1326	11. Magnus III.	20	
1336	12. Albertus.	25	
1361	13. Margaretha	35	Valdemari III. Daniæ Regis Filia.
1396	14. Ericus XIII.	42	Simul Rex Daniæ.
1438	15. Christophorus.	10	Daniæ Rex.
1448	16. Carolus VIII.	10	
1458	17. Christianus I.	12	Daniæ Rex.
1470	18. Steno-Prorex.	13	
1483	19. Joannes.	30	Daniæ Rex.
1513	20. Christian II.	10	Ob Tyrannidem Re- gno pulsus.
	Reges è stirpe Wa- sorū-		
1523	21. Gustavus I.	37	Lutherum sequitur
1560	22. Ericus XIV.	8	cum toto Regno.
1568	23. Joannes.	24	
1592	24. Sigismundus	7	Ejectus, quia Catholi- cus.
1599	25. Carolus IX.	12	
1611	26. Gust. Adolph.	22	Miserè vastat Germ.
1633	27. Christina.	21	Regnum ultro dimit- tit, ut Ecclesiæ Cath:
1654	28. Carol: Gustav:	6	det nomen.
1660	29. Carolus XI.	37	
1697	30. Carolus XII.	21	

1718.

1718	31. Ulrica E con.
1720	32. Fridericus I.
1744	33. Adolphus Fridericus de Holstein Electus in Successorem

Soror Caroli XII & Friderici I, Hasso Cæs. Principis Conjūx. Regnum sit electivum.

Duces & Monarchæ Russici.

Capitū Regnū	Duces & Monarchæ Russici.	Anni Regni	Eventus memorabiles.
988	1. Wolodemirus I.		Christo nomen dat Basilus exinde dictus.
	2. Jaroslans I.		
	3. Wolodimi: II.		
	4. Wolsevolod: I.		
	5. Wolsevol: II.		
	6. Wolsevol: III.		
	7. Wolsevol: IV.		
	8. Wolsevol: V.		
	9. Wolsevol. VI.		
	10. Wolsev: VII.		
	11. Wolsev, VIII.		
	12. Wolsev, IX.		
	13. Georgius I.		
	14. Demetrius I.		
1237	15. Georgius II.		Moscoviz sedem figit. & Magni Ducis nomen assumit.
	16. Jaroslans II.		
	17. Alexander.		
	18. Daniel.		
	19. Joan. Caleta. I.		
	20. Simon.		
	21. Joannes II.		
	22. Demetrius II.		
	23. Basilus. II.		
	24. Georgtus III.		
	25. Basilus III.		

	26	Joā B. filow	cz
	27	B. An. IV.	
1540	28	Jo. Biffow	II
1581	29	Fedor Iwanow.	
1587	30	Boris Gudeno	
1605	31	Fedor Boniflow	
1605	32	Deme rius.	
1606	33	Szuyski Basslo:	
1711	34	Lid. staus.	
1613	35	Mich: Federow	31
1647	36	Alex: Michai:	16
1676	37	Fedor Alexiew	6
1682	38	Joan & Petrus	14
		Alexiew zil.	
1696	39	Petrus solus.	29
1725	40	Catharina.	2
1727	41	Petrus II.	3
1730	42	Anna Iwanow:	10
1740	43	Joannes	
1741	44	Elisab Petrow:	
1742	45	Petro Federo-	
		wicz Succesor	
		designatus.	

Sigismundi Feloniae
Regis Filius

Imp: Russiae titulum
assumit A. 1721.

Filia Joā Frat: Petri I.
Ex Prin: Brunsvicere-
jectus Anno 1741.

Orientis Imperatores Graeci.

Imperatores Romano Graecos usque ad tempora Caroli
Magni Vids Opus: 2.

Capitū Regnū	Orientis Impera- tores Graeci:	Anni Regni.	Eventus memo- rabiles.
802.	1. Nicephorus.	9	
811.	2. Mich: Curopalat.	2	
813	3. Leo Armenus,	7	
820	4. Mich: II. Balb	9	
829	5. Theophilus.	12	
842	6. Michaél I. I.	25	
867	7. Bassi Macedo.	18	
886	8. Leo Philosoph9	25	

Nero & Sardanapala
sui Saeculi.

911	9 Alexander.	1
912	10 Constantin VIII	47
959	11 Romā Porphyr	4
963	12 Niceph. Phocas	6
969	13. Joan Zimisces.	53
975	14 Basil & Cost. IX	5
1028	15 Romanus.	8
1034	16 Mich. Paphlago	M. 4.
1042	17 Mich. Calaphat	12
1042	18 Constanti 9 X	1
1054	19 Theodora.	
1055	20 Mich. Stratiota	1
1057	21 Isaacio Cōnen	7
1059	22 Cōst. XI. Ducas	7
1067	23 Romanus Diogē	3
1071	24 Mich. Ducas.	7
1078	25 Niceph. II Botō	3
1081	26 Alexio Cōnen	37
1118	27 Joan. Cōnen	24
1143	28 Manuel Cōnen	38
1180	29 Alex. II Cōnen	3
1183	30 Andronicus.	2
1183	31 Isaacio Angeli	10
1195	32 Alexio Angeli	8
1203	Isaacus restituo	M. 7.
1204	33 Alexio Mircilio	M. 2.
1204	34 Theod. Lascari	18
1222	35 Joannes Ducas.	33
1235	36 Theod. junior.	4
1259	37 Joannes IV	4
1262	38 Mich. Paleolog	22
1282	39 Andronicus II	42
1325	40 Andr. III. Pal.	13
1333	41 Joā. Cātacuzca	15
1351	42 Joā. VI. Paleol.	28

Porphyrogenitus.

B. V. Cultor singularis.

Monomachus.

Multum grassantur Turcae.

Turcae saepius vicit.

Attonus in Monachū 1099. capto Jerosolyma; stetit ibi Regnum sub Regibus novem annos 38.

Crudelissimis supplicis affectus oblit.

Capta 1204 Constantino, poli Lascari Imp.

1204 Baldwin Comes Flandriae.

1206 Henricus Fr 10.

1216 Petrus M. 6.

1216 Robertus. 11.

1227. Baldvius II. 34 Imperatores Graeci interea residebant Adriano poli.

1204 Captum ab Alexio Comeno Impe

1384	43 Andronicus IV.	3	rium Trapezuntinum
1387	44 Manuel Paleoc.	31	eventum 1462 à Ma-
1418	45 Joa VII Paleoc.	27	hometa. II
1445	46 Constant: XII.	8	Capta Constantinopo- lis 1453.

Imperatores Turcici.

Capitū Regnū	Imperatores Turcici.	Anni Regni	Eventus memo- rabiles.
1300	1. Othomanus.	26	
327	2. Orchanus.	32	
1357	3. Amurathes	31	
1388	4. Bajazethes	14	Sedes Adrianopoli
1402	5. Josue.	2	
1404	6. Solimanus I.	7	
1411	7. Moyfes.	3	
1413	8. Mahomehr.	8	(begus
1421	9. Amurathes II.	30	Antagonista Scander-
1451	10. Machomet II.	30	Sedes Constantinopo- li 1453.
1481	11. Bajazeth II.	31	
1512	12. Selimus I.	8	
1510	13. Solimann: II.	46	Multas in Hungaria r urbes expugnat: Rho- dum capit.
1566	14. Selimus II.	8	1571. Insula Cyprus capta. Eodē an. cele- bris victoria ad Nau- pactum.
1574	15. Amurath III.	20	
1595	16. Mahomet III.	9	
1604	17. Achmet.	13	
1617	18. Osmanus.	4	
1621	19. Mustapha.	1	
1623	20. Amurath IV.	17	
1640	21. Ibrahim	8	
1648	22. Mahomet IV.	39	
1687	23. Solimana: III.	3	1669 Cratam occupat.
1691	24. Achmet II.	5	1683 Obsidio Viennē- si.
1691	25. Mustapha II.	7	
1703	26. Achmet III.	27	Detrusus
1730	27. Mahomet V.		

SACRI ROMANI IMPERII ELECTORES

Archi-Presules Moguntini.

1.	W illigig natus patre
Carpentario, a quo
primum Rota inuenit,
quibus ipse aduocavit Wi-
lis recolas, quis es? &
unde uenis? Fuit hic pri-
mus S. R Imp: Elector
obitusque Anno Christi
1101,	14	Conradus Comes de Wit-
treisbach, a Cesare
Schismatico dejectus,
obit 1164.
		15	Fridericus Friber. Im-
perat: Cancellarius ab
ipso intrusus obit 1180
		16	Conradus reuocatur, mo-
ritur 1205.
2.	Erckenboldus ex Abbate
Fuldensi obit 1000.	17	Sigefridus II. Baro ab
Epoenstein, obit 1225.
3.	Aribo ex Palat: Rheni,
decessit 1031.	18	Sigefridus III. Baro ad
Eppenstein, prioris ne-
pos obit 1248.
4.	Bardo de Oppresho-
fen ex Abbate Eulden-
si alter Chostomus o-
bit 1054.	19	Christianus, obit 1257.
		20	Gerardus Ord: Minoru-
um obit 1260
5.	Luitpoldus, obit 1059.	21	Wernerus Comes de
Falckenstein, ob: 1282.
6.	Sigefridus I. Baro ab Ep-
penstein, ex Abbate Ful-
densi, obit 1080.	22	Gerardus de Eppenstein,
moritur 1304.
7.	Wazilo, obit 1088.	23	Petrus de Achzpal, o-
bit 1320.
8.	Ruthardus ex Abbate Er-
furdenfi obit 1109.	24	Mathias Comes de Bu-
hegg, ex Abbate Mar-
bacensi, obit 1328.
9.	Adalbertus I. Dux i Lo-
tharingie, obit 1137.	25	Henricus III de Viru-
berg, obit 1353.
10.	Adalbertus II Comes de
Sarbrugg obit 1141.	26	Gerlacus Comes de Nas-
san, obit 1371.
11.	Marcolphus, obit 1142.	27	Joannes Comes de Lu-
xemburg, obit 1383.
12.	Henricus Felix, obit 1152	28	Adolphus Comes Nassi-
us mori
13.	Arnoldus de Sothenhofen.
trucidatus a civibus o-
bit 1160.		

	vius, moritur 1388.	44	Joannes Suicardus de Cronberg; obiit 1626. 17 Septembris.
29	Conradus II. Comes We- inberg; obiit 1395.		
30	Joannes Comes Nassovi- us, obiit 1419.	45	Georg. Fridr: Greifen- clau, obiit 1629 6. Julii
31	Conradus III. Comes Rheni, obiit 1434.	46	Anselmus Casim: Wam- bolt ab Umstar ob: 1647
32	Theodericus Baro ab Erphaeh, obiit 1454.	47	Joannes Phil: a Schon- born, Episcopus Herbi- polens, obiit 1673
33	Detherus Comes ab He- burg, decessus, 1467.	48	Lotharius Fridericus à Metternich, obiit 1675
34	Alphonfus Comes Nas- solvus, obiit 1475. revo- catur Deiberus qui o- biit 1482.	49	Damianus Harthardus à Petra obiit 1678.
35	Albertus I. Dux Saxo- niae moritur 1484.	50	Carolus Henricus à Met- ternich, electus, & mor- tuus 1679.
36	Bertholdus Comes de Hanenburg; obiit 1505.	51	Franciscus Anselmus ab Ingelheim, obiit 1695.
37	Jacobus à Liebenstein, obiit 1508.	52	Lotharius Franciscus à Schönborn, Episcopus Bambergensis, electus 1694 3. Septembr: obi- it 1729.
38	Uriel à Gemmingen, ob- it 1518.		
39	Albertus Marchio Bran- denburgicus, obiit 1545.	53	Franciscus Carolus Lud- Palatin: Rhen episcop9 Breslaviens: successit 17 29. obiit 1732.
40	Sebastianus ab Heussen- stein, obiit 1555.		
41	Daniel Brendel ab Hom- berg; 1582.	54	Philipp: Carolus de Eltz electus 1732 obiit 1743
42	Wolfgangus Cammerot de Dalburg; obiit 1601.	55	Joannes Fridericus de Ostein Electus 1743
43	Joannes Adamus de Bi- lcken, moritur 1604.		

S. R. I. Electores Trevirenses.

1.	Electo fait Ludolph9 e 2. Ducib, Saxon; ob: 998.	Adalbert9 Germanus S. Kunegundis Imperat.
		3. Mun.

3.	Mingwardus, sive Megisgotus cularuit 1008.	25	Weraherus Comes de Königstein) obiit 1418.
4.	S. Poppo filius Leopoldi Austriæ March: obiit 1037.	26	Othto Comes de Ziegenhaim, obiit 1430.
5.	Eberhardus Comes Palatin: obiit 1065.	27	Rhabanus ab Helmstatt.
6.	Chuno, sive Conradus cæsus ab impiis 1066.	28	Jacob. Baro à Strick 1436
7.	Udo, Comes Nellenburgius meritar 1077.	29	Joan: Marchio Badens: obiit 1505. decroptus.
8.	Ado, quem nonnulli eundem cum superiore volant, obiit 1079.	30	Jacobus II. Marchio Badens: obiit 1511
9.	Egelbertus obiit 1101.	31	Richardus à Graiffelau.
10.	Bernuo obiit 1123.	32	Joannes à Mezuhauzen, obiit 1540.
11.	Godfridus obiit 1130	33	Joannes Ludov: ab Hagen, obiit 1547.
12.	Meginherus.	34	Joannes Comes ab Isenburg: obiit 1556.
13.	Adalbertus ele&9 1132.	35	Joã. de Scain, obiit 1567
14.	Hilinus seu Hilli 1134.	36	Jacob ab Elz. 1599.
15.	Arnoldus obiit 1188	37	Lotharius à Metternilt, obiit 1623.
16.	Joannes obiit 1213.	38	Philipp: Christophorus à Sotorn. obiit 1652
17.	Theodoticus Comes de Wied, obiit 1242.	39	Catolus Gaspar: à Petra obiit 1676.
18.	Arnodus II. obiit 1259.	40	Joã: Hugo: ab Orsbeck. Episcop. Spirens. Electus 1676. obiit 1710.
19.	Henricus II. de Vinstingen obiit 1286.	41	Carolus Josephus, Episc: Olmcent: & Osnabrug electus 6. Januar. 1711. obiit 4. Decemb: 1715.
20.	Boemundus à Vosperg. obiit 1299.	42	Franciscus Lud. Palatin: Rheni Episc: Breslaviens: Coadjurer Moguntin. tin electus 8. Febr: 1716
21.	Datherus Comes de Naffau Ord. Præd: obiit 1307	43	Franciscus Georgig de Schoenborn elect: 1729
22.	Beldvinus Comes Lucemburgius. Henr: VIII. frater obiit 1354.		
23.	Boemundus Comes de Sarbrulch, obiit 1368		
24.	Conradus Comes de Falckenstein, obiit 1388.		

S. R. I. Electores Colonienſes.

1.	S. Heribertus obiit An: 1021.	25	Wicholdu Buro Weſtphalus. 1299.
2.	Peregrinus. obiit 1037.	26	Henricus de Varenburg.
3.	Herman9 Othoſ. II. ex ſore nepos.	27	Walteranus Comes Juliaci. obiit 1349.
4.	S. Anno.	28	Wilh. Genap: 1350.
5.	Hildulphus, obiit 1084	29	Joannes à Varenburg
6.	Sigevinus,	30	Adolphus Comes de Marca, obiit 1368.
7.	Hermanus elect: 1089,	31	Kogelbertus Comes de Marca, obiit 1367.
8.	Fridericus elect: III.	32	Chuno de Falckenſtein
9.	Bruno, com: Altenæ, elect: 1132.	33	Fridericus Comes Somverdenſis, obiit 1414.
10	Arnold9 claruit An: 1152	34	Theodorico9 Comes de Moers, obiit 1642.
11	Hugo claruit 1158.	35	Rupertus Dux Bavarie obiit 1479
12	Arnold: Comel Geldriae	36	Hermann9 Landgavino9 Haſſie, obiit 1508
13	Fridericus Comes Altenæ claruit 1162.	37	Philippus Comes de Dhuin.
14	Reinoldus Comes à Daſſel. tranſtulit Mediolano 3. SS. Regum corpora,	38	Hermannus Comes de Wieda exauctorato 1552
15	Philippus ad Heinsberg: 1187.	39	Adolph. Comes Schaumburgius, obiit 1556
16	Bruno Comes Altenæ fit mon: 1199.	40	Antonio9 Comes Schaumburgius, Adolphi frater obiit 1559.
17	Adolph9 Comes Altenæ & frater Brunonis,	41	Joannes Gebhard:
18	Bruno de Segelbach.	42	Fridericus Comes de Wiedt claruit 1562
19	Theodoricus Comes de Monte 1210.	43	Salentinus Comes ad Iſenſenburg reſignat. 1579
20	Engelbertus Comes de Monte 1225.	44	Gerhardus Dapifer de Waldpurg exauctoratur
21	Henricus 1232.	45	Erneſt9 Dux Bavar: elect:
22	Conradus obiit 1261.		
23	Engelbertus à Falckenburg.		
24	Sigefridus de Weſtelburg 1280.		

<p>46. Ferdināndus Dux Bavar.
Maximilianī Electoris
frater, obiit 1650.</p> <p>47. Maximilianus Henricus.
Dux Bavariz, obiit 1688.</p> <p>48. Josephus Clemens, Dux
Bavariz, electus 1688.
19. Julii obiit.</p> | <p>49. Clemens Augustus Ma-
ria Dux Bavariz. ele-
ctus 1723.
S. R. I. Electores Bohemiz
Reges, Vide superius inter
Duces ac Reges Bohemia in-
choando è Ladislao IV. non
interrupta Ser. e.</p> |
|---|---|

S. R. I. Electores Bavarici.

Ex Constitutione Pacis Noviomagensis.

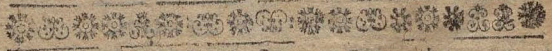
<p>1. Maximilianus, obiit 1651.</p> <p>2. Ferdinandus Maria, obi-
it 1679.</p> <p>3. Maximilianus Emmanuel
(successit 1680.</p> | <p>4. Carolus Albertus succes-
sit 1726. Electus in Impe-
ratorē, 1742 obiit 1745.</p> <p>5. Maximilianus Josephus
(successit 1745,</p> |
|---|---|

S. R. I. Electores Palatini.

<p>1. Sigifridus è Duce Lotha-
ringiz Mosellaniz, o-
biit Anno 1101.</p> <p>2. Henricus cogn. Hezelo-
donatus etiam Bavariz
Ducatu.</p> <p>3. Henricus Hazelen's fili-
us.</p> <p>4. Conradus Franconiz
Dux</p> | <p>5. Conradus Friderici Imp:
frater. Dux Sveciz.</p> <p>6. Henricus Gvelpho, o-
biit 1228.</p> <p>7. Ottho Wutespachius,
obiit 1253.</p> <p>8. Ludovicus Severus, o-
biit 1294.</p> <p>9. Rudolphus Filius Lu-
dovici obiit 1319.</p> <p>10. Adol</p> |
|---|--|

1	20	Adolphus Rudolphus	22	Ludovicus Friderici filius obiit 1533.	9.
2		frater.			
3	11	Rudolphus Adolphi f. a.	23	Fridericus IV. filius Ludovici, obiit 1611.	10
4		ter. obiit 1327.			
5	12	Rupertus I. obiit 1386.	24	Fridericus Rex Bohemae, excommunicatus	11.
6	13	Rupertus II. Adolphi filius. obiit 1398.	25	Carolus Ludovicus Friderici filius. obiit 1685.	12.
7	14	Rupertus III. filius 2. postea Imperator.	26	Philippus Wilhelmus I ex Domo Neoburgica, obiit 1690.	13.
8					
9	15	Ludovicus II. Ruperti imp. filius obiit 1409.	27	Joannes Wilhelmus II. ex Domo Neoburgica, obiit 1716.	14.
1					
1	16	Ludovicus III. filius 2. obiit 1451.	28	Carolus Philippus Guabernator Tyrolensis ex domo Neoburgica successit 8 Junii 1716. obiit 1742.	15.
1					
1	17	Philippus Ingenuus filius Ludovici III. obiit 1508.	29	Carolus Philippus de Sulzbach successit Anno 1742.	16.
1					
1	18	Ludovicus Pacificus Philippi filius. obiit 1544.			
1					
1	19	Fridericus Pius, obiit 1556			
1					
1	20	Ortno Henricus. obiit 1559.			
1					
1	21	Fridericus Simerensis, obiit 1576.			

S. R. I. Electores Saxoniae.

1	1.	Bernardus Gertmanni Bilingi frater, Dux Angriae Elect. I. An 998. creatus	6.	Henricus Superbus Guelfo ducta unica Lotharii filia Elector, obiit 1163.	
1					
20	2.	Bernardus Fr. obiit 1063			
2	3.	Ottophus Bernardi II filius, obiit 1073	7.	Henricus Leo, Superbi filius, incomparabilis heros obiit, 1195.	
22					
23	4.	Magnus obiit. 1106.			
24	5.	Lotharius, Comes Querfurtensis postimperat, obiit 1137	8.	Bernardus Anerti Ursi Elector Brandebi filius obiit 1312.	

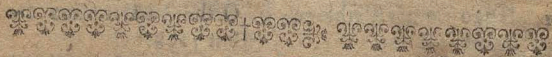
9.	Albertus I. Bernardi filius, obiit 1260.	18	Frid: Sapiēs. obiit 1480
10	Albertus II. Alberti filius, obiit 1311.	19	Joannes fr. obiit 5332.
11.	Rudolphus I. Alberti filius, obiit 1356.	20	Joan: Frid: à Carolo V. exauddratur 1547.
12	Rudolph II. obiit 1370.	21	Mauricius. obiit 1553.
13	Wenceslaus, Rudolphi frater. obiit 1388.	22	Augustinus obiit 1586.
14	Rudolph III obiit 1402	23	Christianus I. obiit 1597
15	Albertus III. obiit 1422.	24	Christ 209 II. obiit 1611.
16	Fridericus Ballicosus, primus ex Misauensi linea, electus 1423. obiit 1423.	25	Joannes Georgio fratri successit. obiit 1694.
17	Fridericus Placidus obiit 1464.	26	Fridericus Augustus frater: successit. 1694 Rex Poloniae electus. 1697.
		27	Fridericus Augustus III Patri successit 1733, Rex Poloniae: Electo 1733

S. R. I. Electores Brandenburgici.

1.	Hugo Comes Wethinensis, obiit Anno 1001.	9.	O. tho Alberti filius obiit 1198.
2.	Theodoricus, ex fratre nepos, pulsus ab Obonitia, Obiit 1009.	10	O. tho II. primi filius, obiit 1206.
3.	Sigifridus. Marchio Stadenks.	11	Albertus, Otthonis frater. 1228.
4.	O. tho Sigifridi frater, obiit 1085.	12	Joannes I. obiit 1266.
5.	O. tho Junior. prioris filius.	13	O. tho III. frat: Joannis obiit 1267.
6.	Rudolphus. Frater Otthonis	14	Joannes II. primi frater obiit 1283.
7.	Rudolphus II. Filius I.	15	O. tho IV. Joannis II. frater, obiit, 1298.
8.	Albertus, Ursus, Comes Ascania. obiit 1269.	16	Conradus I. Joannis filius, obiit 1304.
		17	Joan. III. Cora. filius.

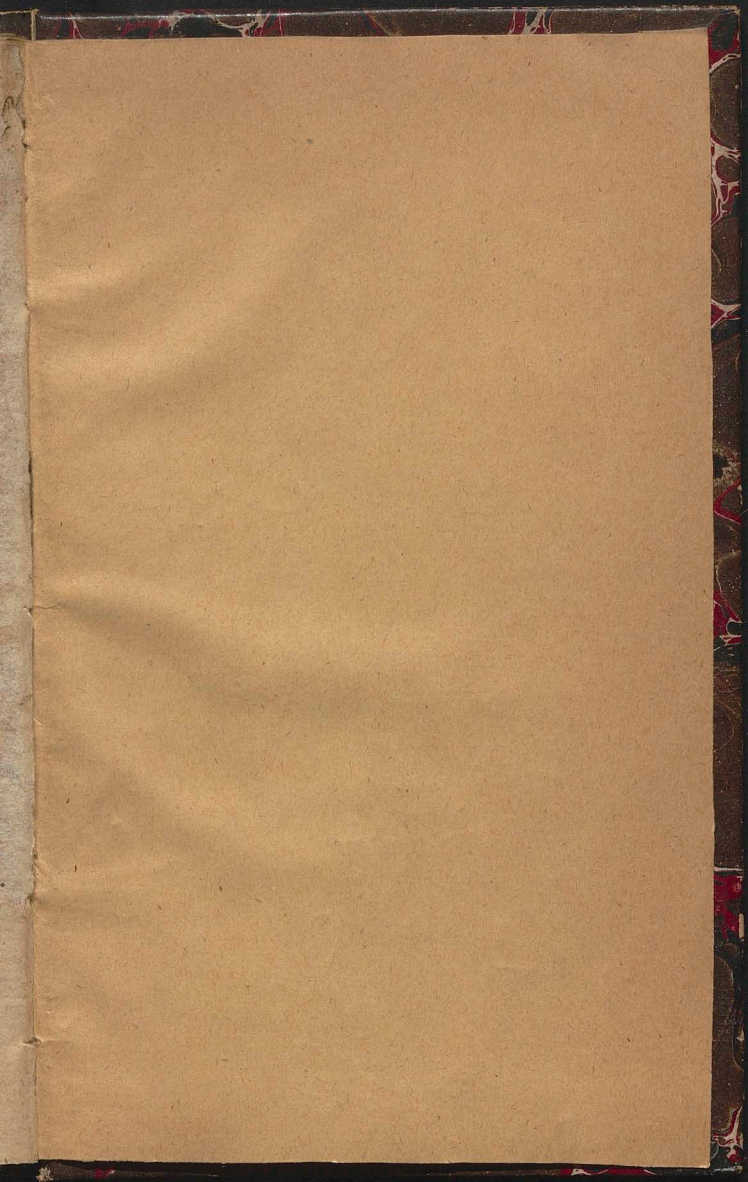
18	Waldemar I. Joannis frater.	31	Ioachim, Joannis filius, obit 1535.
19	Waldemar II. primus nepos.	32	Ioachim II. obit 1571.
20	Joannes IV. obit 1321.	33	Ioannes Georgius, o- bit 1598.
21	Ludovicus Bojus Lud: IV. Imp: filius, obit 1361.	34	Ioachim Fridericus o- bit 1608.
22	Ludovicus II. obit 1369.	35	Ioan: Sigismundus, o- bit. 1619.
23	Otho Lud: fr. obit 1379.	36	Georgio Wilhelmus. o- bit 1640.
24	Carolus IV. post Imp.	37	Fridericus Wilhelmus, obit 1688.
25	Sigismundus Caroli fili- us, postea Imperator.	38	Fridericus III. successit, 1688. Anno 1701. fit Rex Borussiae obit 1713.
26	Ludocus Moraviae Mar- chion.	39	Fridericus Wilhelmus obit 1710.
27	Fridericus Burgravius Norimberg. obit 1440.	40	Fridericus Carolus suc- cessit. 1740.
28	Fridericus II. Filius I. obit 1470.		***
29	Albertus, dictus Achilles Germanus obit 1486.		***
30	Joannes II. Alberti fili- us, obit 1499.		***

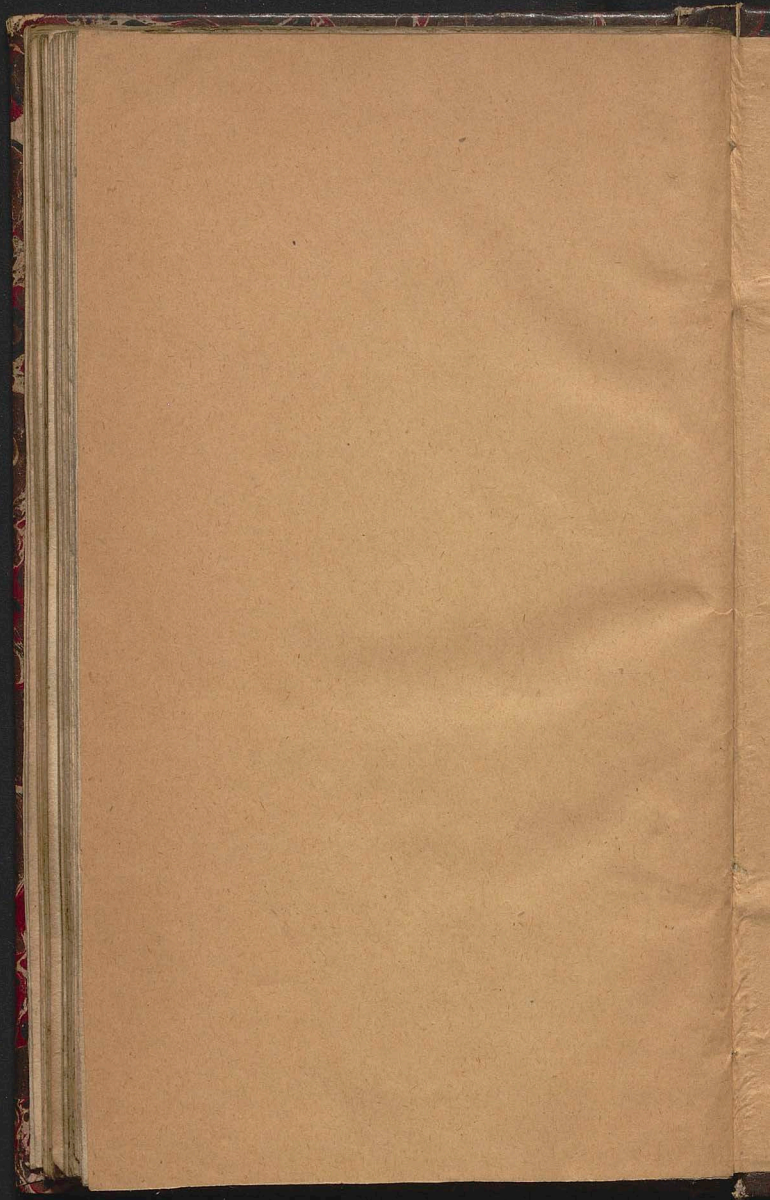

S. R. I. Electores Hannoverani Brunswi-
go-Lunenburgenses.

- Ernestus Augustus, Elec-
toratu nono solemniter
dignatus Anno 1692
Decembris, obit Anno
1698 3. Februarii.
- Georgio Ludovico suc-
cessit, Anno 1698. obit
1726.
- Georgius Augustus suc-
cessit 1726.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0022072

